

9 770353 734051

GOSPODARSTVO

Odločilni dnevi za Polzelo

str. 4

POLETNI POTOPIS

Turčija: Zgodba o srčnih ljudeh

str. 36-37

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK ČETRTEK

Št. 34 / Leto 70 / Celje, 27. avgust 2015 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik 70 LET za Vas!

Na novo osmišljeno življenje

Ko usoda poseže v življenje, je lahko obupati. A obstajajo ljudje, ki v vsaki situaciji, tudi če se znajdejo na vozičku, svoje bivanje na novo osmislijo. Takšne bomo jutri srečali v Celju. To so ročni kolesarji, ki vrtijo pedala po Sloveniji v znamenju dobrotelčnosti. Zbirajo denar za nakup novih tovrstnih koles, s katerimi bodo vadili tisti, ki se bodo znašli v podobni situaciji. Krog ponovnega osmišljanja novih življenjskih okoliščin se bo nadaljeval.

str. 30

Foto: SHERPA

AKTUALNO

Slabo vodena naložba v šesti blok Teša

str. 3

GOSPODARSTVO

Prodaja Cinkarne Celje ustavljena

str. 5

CELJE

Ločevanja odpadkov se še učimo

str. 6

PRILOGA

Vse življenje je čas za učenje

str. 9-13, 31-33

KULTURA

Veroniko zapeljal Vrt Mete Kušar

str. 14

ŠPORT

»Ptiček iz Celja« navdušil tudi v Pekingu

str. 19

REPORTAŽA

V kraljestvu zelenjave, zelišč in cvetlic

str. 28

ŽIVALSKI SVET

Psu ni treba, a hoče in uživa

str. 43

Nagradni natečaj

str. 42

Najlepše balkonsko cvetje

UVODNIK

Šola za življenje

V večini domov, kjer se bo šlo še štirikrat spat in spet v šolo, so zvezki večinoma oviti, delovni zvezki opremljeni z imenom in s priimkom, potrebščine za likovno vzgojo čakajo na prvo uporabo. Spomin na morje, planine ali počitnice pri dedku in babici je le še megljena prisposoba, ki se umika naraščajoči vznemirjenosti in bo dosegla vrhunec ob prvem zvonjenju šolskega zvonca 1. septembra. S pričakovanjem novega in neznanega pri naših šolarjih pa se vse bolj slabša spanec prenekaterega starša. Spet se bodo namreč začeli boj za dobre ocene, vsakodnevna tlaka z domačimi nalogami in ubijalski tempo lovljenja zelene luči na semaforjih, ko bomo mularijo prevažali od ene dejavnosti do druge.

V borbi za čim boljše številčne ocene ne bo milosti. Živelo se bo za šolo. Marsikje. Žal še vedno večina ocenjuje svoje otroke po številkah. A te niso vedno pokazatelj tega, kar otrok zna in zmore. Sama menim, da seveda tudi ocena šteje, a ni alfa in omega. Hudo mi je, ko slišim, da se pridejo starši pogajat v šolo, ker je njihov otrok nek test pisal samo tri. Želijo, da bi pisal ponovno, za boljšo oceno. Še bolj me žalosti, ko slišim, da učitelji tej prošnji ustrezajo. So mar res že otroci vredni samo toliko, kolikor »zaslužijo« z oceno? Da ne omenjam tistega, ko je nekdo svojemu otroku rekel, naj ne

Mag. MARJETA
RAUŠL LESJAK

Otroke vzgajamo in učimo za življenje.

hodi domov, če ne bo pisal pet ... Prav tako se mi ne zdi primerno otrok vsako popoldne prevažati z enega konca mesta na drugega, od ene popoldanske dejavnosti do druge obšolske aktivnosti. Otroci so predvsem otroci, njim pa nekako po naravi še pripada čas za igranje. Spontano, ne nujno ves čas usmerjeno in pod časovno taktirko nekoga. Še bo prišel čas, ko bodo vpeti v službene dejavnosti od jutra do večera. Zakaj jim že zdaj želimo jemati tisti čas, ki naj bi bil samo njihov, in jih potiskati v živčno vojno in izmučenost?

Pri nas doma velja, da je domača naloga obvezna. In da se še enkrat prebere to, kar je bilo v šoli nove snovi. Priznam, pred spraševanjem in testi je treba več utrjevati znanje. A ne do bridkih solz in obupane izmučenosti. Tudi moji otroci imajo aktivnosti. Tu in tam takšno, ki jim predstavlja sprostitvev in veselje. Ostali čas je namenjen igri (tako tisti z vrstniki kot »tablični«) in pomoči pri gospodinjskih ali »moških« opravilih. Lahko rečem, da se za zdaj trud, vložen v koncept, da življenje ni zgolj šola, ampak še kaj zraven, obnese. Devetletnika si znata pripraviti preprosto kosilo, znata oprati perilo in znata pokositi travo. S sesalcem in krpo tudi nista ravno skregana. Tudi triletnica zna poskrbeti zase svoji starosti primerno in si samostojnosti z veliko užaljenostjo ob kakšnem poskusu ne pusti vzeti. Verjetno se vsakemu njegov družinski koncept zdi najboljši. Pri nas pač otroke vzgajamo in učimo za življenje.

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
15	29	16	30
17	31	16	31
PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
16	31	15	29
14	24	13	21

Misel tedna

(Seneka)

Non scholae sed vitae discimus.

(Ne učimo se za šolo, marveč za življenje.)

Za varne šolske poti

Pazljivost voznikov ob mladostni radoživosti

Čez nekaj dni se bo začelo novo šolsko leto, zato bo v prihodnjih tednih na prvem mestu skrb za varnost otrok, šolarjev in dijakov. Najbolj so se na prvi šolski dan pripravljali policisti. Ti namreč že več dni poostreno nadzorujejo promet v okolici šol in na večjih prometnicah v njihovi bližini. S tem namreč že umirjajo promet in voznike opozarjajo, da bo kmalu na teh cestah več otrok. Policisti so te dni promet nadzorovali še v skupnih patroljah z občinskimi redarji.

Bolj aktivno kot leta prej se je v pripravo na prvi šolski dan vključil tudi Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Mestne občine Celje. Skupaj z združenjem šoferjev in avtomehaničkov, Avto-moto društvom Slavka Šlandra, s policijo, z mestnim redarstvom in s številnimi društvi upokojencev iz Celja so se že med počitnicami večkrat sestali, da bi se dogovorili, kako bo nadzor prometa potekal prvi teden v novem šolskem letu.

Pred šolami tudi upokojenci

Člani društev bodo tako prvi teden pred vsemi celjskimi osnovnimi šolami zjutraj med 7.30 in 8.30, nato pa še med 11.30 in 13.30. S tem bodo nadzorovali promet, hkrati pa šolarje in njihove starše ter dijake opozarjali na večjo varnost v prometu. Kot pravi Martin Grosek, predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Mestne občine Celje, ga veseli predvsem to, da so k sodelovanju ponovno

Dečkova cesta, kjer je IV. osnovna šola Celje, je tudi ena nevarnejših v Celju. Zato so zdaj tam postavili stacionarni merilnik hitrosti.

Pod večjim nadzorom bodo ob začetku novega šolskega leta tudi vozniki organiziranih prevozov otrok. Na celjski policiji pravijo, da so najpogostejše kršitve takšnih voznikov prekoračitve trajanja in časa vožnje, tehnična neurejenost vozila, celo vožnja pod vplivom alkohola. Vozniki pogosto med vožnjo telefonirajo, niso pripeti z varnostnim pasom ali vozijo prehitro. Pojavljajo se še kršitve predpisov, ki določajo, da mora biti organiziran prevoz otrok v šolo tudi ustrezno označen. Na policiji še dodajajo, da v vsakem primeru, ko ugotovijo kršitve, o tem takoj obvestijo tudi šolo, za katero pogodbeni prevoznik opravlja prevoz.

povabili člane upokojenskih društev. Starejši imajo namreč izkušnje, so komunikativni in doslej se je njihova prostovoljna pomoč vedno izkazala za pozitivno. Večji nadzor bodo izvajali še na treh prometnih cestah in ulicah, kjer bo več otrok, in sicer na Ljubljanski cesti, v Gregorčičevi in Kersnikovi ulici v Celju. Vseposod bodo »nadzorniki« prometa označeni z rumenimi odsevniki. Na voljo bodo tudi za ka-

kšen nasvet ali informacijo za tiste dijake, ki bodo prvič prišli v Celje in morda celjskih ulic še ne poznajo tako dobro. Te dni bodo postavljali tudi oznake šolska pot na določene odseke, po katerih bodo šolarji in dijaki prihajali k šolskemu pouku.

Pregledali prometno signalizacijo

»Skupaj s predstavniki občine in policije smo pregledali

prometno signalizacijo, ki so jo vzdrževalci tam, kjer je bilo to treba, v preteklih tednih popravili ali dopolnili. Veseli smo, da so ponekod obnovili tudi prometno infrastrukturo. Tako sta že urejena odsek Ostrožno-Lopata, in kolesarska steza v Trnovljah. Na drugi strani pa so ceste in pločniki ponekod še vedno v slabem stanju. Na od mesta bolj oddaljenih lokacijah bodo za varen prihod v šolo poskrbeli tudi z organiziranimi šolskimi prevozi,« dodaja Grosek, ki dodatno previdnost priporoča predvsem pri Osnovni šoli Hudinja ob Mariborski cesti, na Polulah pri Osnovni šoli Frana Kranjca in na Cesti na Dobrovo pri OŠ Frana Roša. Cestne povezave v okolici teh šol so namreč nevarne, saj je na njih več prometa.

SŠol
Foto: GrupA

Pripravljeni na val beguncev

Na udaru bo predvsem avtocesta

Valu beguncev, ki se iz Makedonije in Srbije že približuje zahodni Evropi, se v naslednjih dneh ne bo mogla izogniti niti Slovenija. Ta po vstopu v Evropsko unijo velja za prehodno državo. Velik del poti, ki jo bodo begunci v želji, da bi prišli na zahod, opravili v Sloveniji, je ravno na Celjskem. Zato so na večje število beguncev, ki so zdaj v nekdanjih jugoslovanskih državah, pripravljeni tudi celjski policisti.

Policija na ravni države, regije in lokalnih skupnosti opravlja analize tveganja. »Z njimi predvidimo situacije glede na globalne razmere, ki trenutno vladajo v tem delu Evrope. Val prebežnikov pričakujemo tudi v tem času oziroma ko bo na Madžarskem končana gradnja zidu, ki bo preprečil vstop v njihovo državo,« pravi Vlado Koradžija, policijski inšpektor iz oddelka za mejo in tujce na Policijski upravi Celje.

Begunci, ki si zdaj utirajo pot v Evropo, namreč vedo, da lovijo pravzaprav zadnji trenutek in da njihovo drugo možnost predstavlja - ko bo Madžarska zaprla svojo mejo - prehod skozi Hrvaško in Slovenijo. Glede na analizo tveganja in območje naše regije, ki meji na hrvaško mejo, so na prihod beguncev pripravljene tudi tukajšnje policijske enote.

Ob meji opravljajo delo skupne patrolje, v katerih so slovenski in hrvaški policisti, večji del naloge pa bo zagotovilo padel na Policijsko postajo za izravnalne ukrepe Celje. Ta

svoje delo opravlja na delu štaterske avtoceste, ki poteka po celjski regiji. Veliko beguncev bo namreč izkoristilo številne načine, kako prebežati čez mejo in nato čez našo državo nezakonito oditi na zahod. Policisti sicer pričakujejo ogromno begunskih prošenj za azil, kar pomeni, da bodo prebežniki nastanili v azilnem domu in čakali na rešitev njihovih vlog oziroma prošenj za azil. V tem se skrivajo tudi pasti organiziranega kriminala, ne le begunske krize. Nekateri prebežniki namreč podajo vlogo za azil samo zato, da se nastanijo v azilnem domu, nato pa - ker imajo proste izhode - iz azilnega doma odidejo naprej s ti-

stim, ki poskrbijo za prevoze znotraj kriminalnih skupin, ki organizirajo nezakonite prehode mej.

Policija bo ukrepala ne le ob prihodu beguncev, ampak tudi ob odkritju kriminalnih združb. Te poskušajo prebežnike skozi našo državo prepeljati s pomočjo različnih metod in taktik. Prebežnike skrijejo v tovornih vozilih ali se ti sami pretihotapijo v tovornjake, saj na počivališčih vložijo v vozila tako, da uničijo carinske zalivke, pri čemer voznik tovornjaka tega sploh ne ve. Tudi takšni primeri so se na Celjskem že dogajali in se ne dogajajo samo v tujini. Da so med prebežniki tudi osebe, za katere obstaja sum, da bi lahko bile potencialni storilci terorističnih dejanj, kaže tudi prijetje dveh oseb lani na območju Rogatca. Med prebežniki, ki jih policija v nadzoru izsleda, je trenutno največ Pakistancev, Indijcev in v zadnjem času razumljivo tudi Sirijcev. Njihov cilj so Anglija, Italija, Nemčija in Francija.

SŠol

Slabo vodena in nadzirana investicija v šesti blok Teša

Računsko sodišče od HSE in SDH zahteva popravilalne ukrepe

V revizijskem poročilu o obvladovanju denarnih tokov pri investiciji v šesti blok Teša je računsko sodišče ugotovilo, da HSE v letih 2012 do 2014 ni učinkovito vodil investicije, predhodnika današnjega SDH – AUKN in Sod – pa sta neučinkovito opravljala nadzor ene najdražjih investicij v samostojni Sloveniji.

V besedilu revizijskega poročila, ki je v večjem delu zaradi varovanja poslovne skrivnosti na zahtevo HSE prečrtano, računsko sodišče ugotavlja, da je proračunska vrednost investicije v šesti blok presegla vrednost 1,302 milijarde evrov. Ta je določena v Zakonu o poroštvu države za obveznosti iz dolgoročnega posojila v vrednosti 440 milijonov evrov, ki ga je najel Teš pri Evropski investicijski banki. Po mnenju sodišča HSE z ukrepi v okviru aktivnega nadzora tako ni zagotovil izpolnitve pogoja glede vrednosti investicije.

Ob ceni premoga in elektrike investicija nevzdržna

Sodišče tudi ugotavlja, da HSE kot večinski lastnik velenjskega premogovnika ni dosegel predvidene stroškovne cene premoga 2,25 evra za gigajoul (GJ) in s tem prav tako ni zagotovil izpolnitve pogoja ob izdaji državnega poročila. Kot neobvladljivo se je izkazalo tudi tveganje, da predvidene prodajne cene električne energije, ki so upoštevane pri izračunu finančnih učinkov obratovanja bloka 6, ne bodo uresničene. HSE, kot še navaja sodišče, tudi ni zagotovil pozitivnega

Računsko sodišče je razgalilo slabo vodenje in nadziranje investicije v šesti blok Teša.

poslovanja Teša, kar negativno vpliva na zagotavljanje zadostnega denarnega toka celotne skupine HSE, zato obstaja tveganje, da Teš ne bo mogel zagotoviti lastnih sredstev za poplačilo obveznosti.

RS okrcalo tudi nadzornike

Računsko sodišče je v poročilu še navedlo, da sta AUKN in Sod s sprejemom kodeksov in priporočil zagotovili pogoje za pridobitev ustre-

znih informacij o poslovanju družbe in skupine HSE ter omogočili izvajanje nadzora nad družbo pri sprejemanju odločitev. Vendar v letih 2012 in 2013 od družbe HSE nista zahtevali poročil, na podlagi katerih bi lahko analizirali, ali so zagotovljena zadostna finančna sredstva skupine HSE zaradi investicije v blok 6 oziroma kakšne ukrepe bi lahko skupina HSE izvedla za zagotovitev večje učinkovitosti in preglednosti upravljanja

družb v okviru skupine HSE. Sod je tako šele januarja 2014 sprejel sklep, s katerim je HSE naložil dejanja, ki Sod uziroma SDH omogočajo hitrejšo pridobitev ustreznih informacij o poslovanju družbe in skupine HSE ter izvajanje boljšega nadzora nad družbo.

HSE: »Večino ukrepov že izvedli«

Na ugotovitve računskega sodišča so se s svojo novinarsko konferenco odzvali tudi v vodstvu HSE, kjer so med drugim povedali, da se je HSE s predstavniki računskega sodišča srečeval leto in pol, pri čemer naj bi bilo sodelovanje ves čas korektno. Kot so poudarili, je sedanje poslovodstvo HSE storilo vse za učinkovit nadzor in upravljanje naložbe v Teš 6 in zato ne more biti ne objektivno ne subjektivno odgovorno za napake, ki so bile storjene v preteklosti. Kot so še pojasnili v HSE, je dejstvo, da je v tem projektu odpovedal nadzor, vrednost investicije pa kar nekaj časa ni bila pod nadzorom. Šele sredi leta 2013 je bilo ugotovljeno, da cena 1,3 milijarde ni realna. V obdobju, ki ga je preučevalo računsko sodišče, je HSE obvladoval likvidnostna tveganja, so prepričani v družbi.

Kar zadeva priporočene ukrepe računskega sodišča, jih je HSE večino že izvedel, in to na lastno pobudo. Kar zadeva prekriti del poročila računskega sodišča, bodo v HSE še enkrat preverili možnost, da nekatere podatke javno objavijo, saj želijo, da je njihovo poslovanje čim bolj pregledno. Vendar razkritje določenih podatkov lahko škodi konkurenčnemu položaju HSE, so še poudarili.

Za HSE sicer ideja o združitvi obeh energetskih stebrov (HSE in Gena Energije) ni nova, a je naloga lastnika, da se odloči, ali je konkurenca med obema stebroma prava ali ne. Glede sumov storitve kaznivih dejanj v preteklosti HSE zadnja leta intenzivno sodeluje z organi pregona, so v odzivu še povedali v vodstvu holdinga.

SDH: »Nismo podpisovali pogodb«

V odzivu na ugotovitve računskega sodišča so iz SDH sporočili, da njegovi predhodniki nista sprejemali ključnih odločitev in podpisovali pogodb v zvezi z naložbo v šesti blok Teša v letih 2008 in 2009. Je pa SDH moral prevzeti aktivno vlogo pri omilitvi posledic teh odločitev. Nadalje so v SDH še navedli, da »so izvajali vse dejavnosti

OB ROBU

Črno-beli svet šestice »dan potem«

O zdaj že razvpitem revizijskem poročilu računskega sodišča, ki je s svojimi ugotovitvami »raztrgalo« vodenje in nadzor investicije glede šestega bloka Teša, je bilo v minulih dneh veliko napisanega. Tudi o pretežni črnini v poročilu zaradi domnevnega varovanja poslovnih skrivnosti in absurdnosti tega, da preiskovanec (HSE) svojemu preiskovalcu in lastniku (računskemu sodišču v imenu države in davkoplačevalcev) določa, kaj lahko javno objavi in kaj ne. Zato se na tem mestu ne bi več utapljali v živem blatu sicer osupljivih ugotovitev o obvladovanju investicije v šesti blok, ki so takšne predvsem zato, ker so končno črno na belem razgaljene, in ne toliko zato, ker bi o njih že vrabčki čivkali.

Kot pri vseh težavah in krizah (gospodarskih, političnih, osebnih), če želimo poiskati izhod iz njih, se je ne neki točki treba prenehati ukvarjati s stvarmi za nazaj in predvsem pogledati naprej.

Kar zadeva še »za nazaj«: v primeru šestega bloka Teša to pomeni, da naj pravosodni organi opravijo, kar imajo opraviti glede domnevnega nezakonitega ravnanja pri vodenju Teša v preteklosti. Glede politične odgovornosti za nepravilnosti je bila v državnem zboru ustanovljena parlamentarna preiskovalna komisija o Tešu – tudi ta naj opravi svoje delo (za razliko od večine, ki ga doslej ni).

In »za naprej«: verjetno se tudi največji nasprotniki Teša zavedajo, da je postal prevelik, da bi padel (»too big to fail«), enako kot v primerih NLB, NKBM in še katere banke, ki jo je reševala država z dokapitalizacijo.

V primeru šestega bloka Teša od države ni smiselno več pričakovati dodatnih milijonov, nenazadnje je to verjetno povezano tudi z vprašanjem nedovoljene državne pomoči. Predvsem gre za to, da spoznamo, da je šesti blok zgrajen, da se je, čeprav še v poskusnem obratovanju, pokazal za učinkovitega v tem vročem poletju, saj je v slovensko omrežje oddajal skoraj polovico vse proizvedene električne energije. Torej je očitno, da šesti blok (še) potrebujemo in ga še bomo precej časa. Zato bi bilo pametno na tega »zloglasneža in razvpiteža« pogledati predvsem s pragmatične plati.

Če ga že imamo in dokler ga imamo, potegnimo iz njega čim več elektrike in toplote za gospodarsko in družbeno korist. Država kot lastnica naj poskrbi predvsem za dobro upravljanje in nadziranje te gigantske investicije, vredne skoraj desetino in pol državnega letnega proračuna. Če je treba, tudi s posebnim zakonom o šestem bloku, ki bi zagotavljal učinkovit način upravljanja šestega bloka, dokler bo deloval.

V razpravi o takšnem zakonu bi kmalu postalo jasno, da združitve Teša in Premogovnika Velenje, ki sta drug drugemu edini kupec in prodajalec, ni več tako bogokletna in da k takšnemu zakonu sodi tudi zakon o zapiranju Premogovnika Velenje in morda tudi Teša čez tri, štiri desetletja. Da bomo pripravljeni na ta novi čas in da se nam ne bo v Šaleški dolini zgodilo še eno Zasavje. Kar ni daleč od možnosti, sploh če v razumnem času ne bo zgrajene hitre ceste in se bosta podjetji Gorenje in BSH Hišni aparati zaradi tega spomnili pobrati šila in kopita iz doline.

aktivnega in odgovornega upravljavca«, saj da so s poslovodstvom in z nadzornim svetom HSE imeli redne sestance na temo projekta šestega bloka. V obdobju od leta 2012 do 2014 je SDH redno prejemal četrletna poro-

čila o poslovanju HSE, od lani pa tudi mesečna poročila o izvajanju ukrepov optimizacije in racionalizacije poslovanja v skupini HSE in o izvajanju projekta blok 6.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Kaj zahteva računsko sodišče?

Računsko sodišče je HSE in SDH naložilo, naj v odzivnem poročilu v devetdesetih dneh sprejmeta popravilalne ukrepe, prav tako je obema predlagalo tudi priporočila. HSE mora pripraviti ukrepe finančnega in poslovnega prestrukturiranja v Premogovniku Velenje in Tešu, z državo na novo opredeliti pogoje glede zakona o poroštvi, v okviru katerega država jamči za posojilo pri EIB v višini 440 milijonov evrov, preveriti odškodninsko odgovornost organov upravljanja in nadzora družb HSE in Teš, ki so sodelovali pri izvedbi investicije v blok 6, ter zagotoviti bolj učinkovito poslovanje skupine HSE.

SDH pa mora kot popravilalni ukrep predložiti razvojni načrt skupine HSE, ki bo vključeval finančno, poslovno, kadrovsko in organizacijsko prestrukturiranje skupine HSE, ter akcijski načrt za optimizacijo in racionalizacijo poslovanja skupine HSE, v katerem bodo opredeljeni aktivnosti, roki, odgovorne osebe in finančni učinki.

OB ROBU

Se bo agonija končala?

Začasni predsednik uprave Peter Kunstič bo morda v petek dobil prvo bitko pri reševanju tovarne nogavic, a s tem vojne za rešitev podjetja, ki mu gre zadnjih pet let samo na slabše, še zdaleč ne bo dobil. Tudi če bo finančna uprava pristala na obročno plačevanje zaostalih obveznosti in bo odblokirala poslovne račune podjetja, Kunstiča in njegovega naslednika Marka Klemenčiča čaka naporno pogajanje z lastniki in upniki.

JANJA INTIHAR

Peter Kunstič, ki je prekaljen gospodarstvenik, sicer poskuša zadnja dva meseca storiti vse, da bi rešil podjetje, videz je, da se trudi bolj kot so se vsi njegovi predhodniki skupaj. Vendar – bo to dovolj? Polzele namreč ni sesula le kriza v tekstilni industriji, na kolena so jo spravila tudi prejšnja vodstva, ki so s podjetjem delala zelo po domače in so si po trditvah mnogih (tudi najbolj odgovornih v Ljubljani) jemala, kar ni bilo njihovo. Predvsem pa je tovarna v letih, ko so se vodilni bolj ukvarjali s sabo in svojimi predhodniki kot pa s proizvodnjo in prodajo, zaostala v razvoju. Manevrskega prostora, ki bi zdajšnjemu vodstvu omogočal ukrepe pri nadaljnjem reševanju, je torej pravzaprav zelo malo. Podjetje je v začetku leta že dobilo državno pomoč, tudi ukrep prisilne poravnave je že izkoristilo, povrhu vsega pa je zaradi netočnih podatkov in izkrivljenega prikazovanja razmer, ki so jih zadnja leta »v svet« pošiljale prejšnje uprave, izgubilo zaupanje kupcev, dobaviteljev, finančne uprave ter ostalih, ki v državi odločajo o usodi podjetij, kakršna je Polzela. V tovarno pa očitno ne verjamejo niti njeni novi lastniki. Drugače si namreč njihovih namigov, da pri dokapitalizaciji podjetja ne bodo sodelovali, ni mogoče razlagati. Zaradi vsega tega zdajšnjemu vodstvu, pa če se še tako trudi, v kratkem času ne bo uspelo popraviti vsega, kar se je v preteklih letih slabega nabralo. Vendar je dejstvo, da se mora agonija Polzele čim prej končati, saj traja že predolgo. Se bo končala s stečajem?

Upajmo, da ne. Celjska regija je v zadnjih petih mesecih slišala že preveč žalostnih usod in videla že preveč obupanih obrazov delavcev, ki so zaradi stečaja izgubili službo. Propad tovarne nogavic, ki je nekoč zaposlovala več kot tisoč ljudi, bi ne bil samo osebna katastrofa za 271 delavcev. Prava katastrofa bi bil tudi za občino Polzela, ki je pred časom že izgubila tovarno Garant, z izgubo tovarne nogavic pa bi se v občini število delovnih mest v gospodarstvu prepolovilo.

Za Zupančeve nepremičnine ni zanimanja

Dobrih deset mesecev po stečaju je upravitelj Radovan Triplat začel prodajati premoženje celjske družbe PSZ, ki je bila v večinski lasti Darka Zupanca. Na štirih dražbah mu je uspelo prodati le dve nepremičnini. Nova lastnika sta dobila le stanovanje v Rečici pri Laškem in večji poslovni prostor na Krekovem trgu v Celju, ki ga je kupila dosedanja najemnica BKS banka. Banka bo za prostore, ki merijo 340 kvadratnih metrov, plačala malo manj kot 400 tisoč evrov.

Radovan Triplat je na dražbah prodajal štirinajst nepremičnin, med katerimi so bili tudi dva apartmaja na hrvaškem otoku Pag in nekaj trgovskih lokalov v središču Celja. »Tisti, ki jih nepremičnine sicer zanimajo, očitno čakajo na nižjo ceno. Do zdaj smo jih prodajali po pošteni tržni vrednosti, na naslednjih dražbah, ki bodo predvidoma že v začetku oktobra, pa bodo obveljale likvidacijske vrednosti. To pomeni, da bodo izklicne cene za nepremičnine od 25 do 30 odstotkov nižje,« slabo prvo prodajo premoženja PSZ pojasnjuje Triplat. Kot priznava, kakšnih velikih pričakovanj niti ni imel, upal pa je, da bo že na prvi dražbi prodal tudi poslovni prostor v Cankarjevi ulici, ki ga ima v najemu Nova KBM.

Stečajni upravitelj je na posebni dražbi ponovno prodajal tudi 17-metrsko jahto, ki je zasidrana v Zadru. Zanimanja za nakup spet ni bilo, čeprav je cena s 530 tisoč evrov padla na 369 tisoč. »Eden od morebitnih kupcev mi je dejal, da bom jahto lahko prodal šele potem, ko bo cena padla pod 300 tisočakov. Sicer pa je krog ljudi, ki se zanimajo za nakup jahte, zelo majhen. Le redki si namreč lahko privoščijo plovilo, ki za uro vožnje porabi kar 300 litrov goriva,« pravi Triplat.

Predvidoma še letos bo Radovan Triplat dal na dražbo še nekaj drugih nepremičnin, med katerimi bosta tudi dva apartmaja v Pelegrinu pri Umagu. Prodati bo poskušal tudi bivšo upravno stavbo PSZ v Kocenovi ulici in stanovanjsko-poslovni objekt v Prešernovi ulici, kjer ima trgovski lokal v najemu tudi trgovina DM.

Odločilni dnevi za Polzelo

Jutri odločitev finančne uprave o deblokadi računov – Bo del proizvodnje kupil nemški Falke?

Vodstvo tovarne nogavic s Polzele in 271 zaposlenih z nestrpnostjo, predvsem pa z velikim strahom čakajo, ali bo finančna uprava jutri umaknila blokado poslovnih računov podjetja. Računi Polzele so zaradi neplačevanja prispevkov blokirani že od konca julija, delavci pa so že štirinajst dni na čakanju. »Pomemben je vsak dan,« opozarja začasni predsednik uprave Peter Kunstič. »Z vsakim dodatnim dnevom čakanja na deblokado se namreč verjetnost, da bomo izgubili zaupanje kupcev in bo prišlo do odpovedi že prejetih naročil, povečuje. In če bomo izgubili naročila, bo škoda nepopravljiva.«

Polzela je finančni upravi ponudila zavarovanje njenih terjatev s premoženjem podjetja, ki še ni obremenjeno s hipotekami, ter ji zagotovila, da bo imela od septembra do februarja prihodnje leto v celoti zasedeno proizvodnjo, saj ji je kljub blokadi uspelo dobiti nova naročila. To pomeni, da bi oktobra že lahko začela redno poravnovati obveznosti iz plač in do dobaviteljev, novembra pa bi začela po desetinah vračati dolg finančni upravi.

Vendar takšna ponudba Polzele za finančno upravo ni bila dovolj. Vodstvo družbe je moralo zato včeraj v Ljubljano poslati natančen načrt finančnega poslovanja v prihodnjih mesecih in natančen predlog poplačila dolgov, na osnovi katerega bo finančna uprava presodila, ali bo tovarna nogavic res sposobna vrniti pol milijona evrov dolga in nato v prihodnje redno poravnovati svoje obveznosti.

Za vse ne bo dela

Če bo finančna uprava v petek umaknila blokado računov Polzele, bi se delavci v ponedeljek lahko vrnili v tovarno. Vendar pa, kot je razumeti Petra Kunstiča, za vse ne bo dela. »Na vse načine si prizadevamo ohraniti proizvodnjo, v kateri bo takoj dovolj dela za štiri petine zaposlenih, po pridobi-

Delavci, ki so že dva tedna na čakanju, so se v torek spet sestali z vodstvom podjetja in s predstavniki sindikata. Bodo prihodnji teden namesto na kakšen nov zbor lahko končno prišli v tovarno na delo?

Zaposlenim paketi pomoči

Pomoč v stiski so delavcem v Tovarni nogavic Polzela ponudili tudi predstavniki žalske območne enote Rdečega križa. »Vsem smo razdelili osnovne prehranske pakete,« je povedal sekretar Matjaž Črešnovar. »Delavci nemočno čakajo, kaj bo. Žalostno je. Pakete so prevzeli s sklonjenimi glavami, saj se zavedajo, da se morda nikoli več ne bodo vrnili na svoja delovna mesta,« je negotovo vzdrušje med zaposlenimi opisal Črešnovar. Kljub temu tudi med zaposlenimi še ostaja kanček upanja. »Delavka, ki nam je pomagala pri razdeljevanju paketov, je dejala, da ima zelo dober občutek,« je še povedal sogovornik, ki enako kot zaposleni upa, da bo vodstvu uspelo lastnike prepričati za novo finančno pomoč. Je pa hkrati priznal, da so pri območnem Rdečem križu pripravljeni tudi na morebitni črn scenarij. Delavcem bodo pomagali s prehranskimi paketi in z oblačili, pa tudi pri plačilu položnic. LK

Predstavniki sindikata so delavcem odsvetovali izredno odpoved, saj bi si s tem v primeru stečaja zaprli vrata do jamstvenega sklada.

tvi novih poslov pa se bodo najkasneje v pol leta lahko vrnili na delo tudi ostali,« je povedal Kunstič. Napovedal je tudi, da v prihodnjih dneh velike spremembe čakajo tudi mrežo njihovih prodajal.

Vendar deblokada računov ni edina težava, ki jo mora

rešiti vodstvo Polzele. Podjetje namreč za preživetje potrebuje svež denar, tega pa naj bi dobilo z dokapitalizacijo in pretvorbo nekaterih terjatev v lastniške deleže. Kunstič je poziv lastnikom in upnikom poslal že prejšnji teden, a za zdaj pozitivnih odzivov še ni dobil. Družba

za upravljanje terjatev bank, ki je uradno še vedno pomembna lastnica in upnica podjetja, je namreč že sporočila, da pri dokapitalizaciji ne namerava sodelovati, enako naj bi razmišljali tudi drugi delničarji. Polzela za odpravo plačilne nesposobnosti potrebuje 4,7 milijona evrov.

Je rešitev Falke?

Peter Kunstič je prejšnji teden skupaj z Markom Klemenčičem, ki bo vodenje Polzele prevzel 1. septembra, obiskal največjega partnerja podjetja, nemški Falke. Falke je sredi lanskega leta prekinil dolgoletno sodelovanje, zaradi česar je promet Polzele padel za tretjino. Kunstič pravi, da jim je nesoglasja uspelo zgladiti in da se je zaupanje Nemcev v njihovo podjetje začelo vračati. »Sodelovanje s tako uspešno svetovno znamko, kot je Falke, je za Polzelo zelo pomembno. Občutke imam dobre in tudi Falke pričakuje, da bo dogovor s finančno upravo uspešen,« je povedal Kunstič. Razkril je tudi, da se Falke zanima za nakup Polzele.

JANJA INTIHAR
Foto: SHERPA

Nova preprostost plačevanja.

PLAČILNE IN KREDITNE KARTICE VAM OLAJŠAJO PLAČEVANJE, ŠE POSEBEJ NA POTOVANJIH IN POČITNICAH. PREPROSTO, HITRO IN VARNO!

KREDITNE IN PLAČILNE KARTICE

banka celje
www.banka-celje.si

Vam blizu!

IZBERITE TUDI ZAVAROVANJE ZA PRIMER ZLORABE KARTIC!

Prodaja cinkarne ustavljena

Prevelika okoljska tveganja očitno znižala pričakovano kupnino – »Želimo lastnika z dolgoročno vizijo,« pravijo v cinkarni

Namesto o končanju postopka in o izbranem kupcu je konzorcij lastnikov Cinkarne Celje sporočil, da je ustavil postopek prodaje. Vodstva cinkarne takšen razplet ni presenetil, zaposleni pa pravijo, da so zaradi ustavitve prodaje zelo zadovoljni.

Pravzaprav se je postopek prodaje, ki naj bi ga po lanskim napovedim končali to jesen, ustavil že maja. Po neuradnih informacijah so se za nakup cinkarne zanimala tri podjetja – avstrijski Treibacher Industrie, poljski Grupa Azoty in ameriški in-

vesticijski sklad The Gores Group - ki naj bi jih od namer in primerne kupnine odvrnila prevelika tveganja zaradi starih okoljskih grehov. Približno takšno je zdaj tudi pojasnilo članov prodajnega konzorcija, v katerem so bili SDH, Alpen Invest, NKBM, DUTB ter KD skladi in Modra zavarovalnica, ki sta postopek prodaje tudi vodila. Kot namreč pojasnjujejo, so odločitev o ustavitvi prodaje sprejeli, ker ponudbe niso izpolnile njihovih pričakovanj. Odprta okoljska vprašanja so močno vplivala na konkurenčnost postopka

in na višino prejetih ponudb. Koliko so za cinkarno bili pripravljeni plačati morebitni kupci in kakšne zahteve so ob tem še postavili, v konzorciju ne razkrivajo. Napovedujejo pa, da bodo še naprej iskali rešitve, ki bi odpravile okoljske težave cinkarne in omogočile boljšo prodajo 73-odstotnega paketa njenih delnic.

Ohraniti cinkarno, kakršna je zdaj

Predsednika uprave cinkarne **Tomaža Benčino** odločitev konzorcija o ustavitvi postopka ni presenetila.

»Okrog podjetja se je dvigovalo precej prahu in mnogi so prodaji nasprotovali. Na pre nizko ponujeno ceno je okoljska problematika gotovo imela znaten vpliv, vendar ne glede na lastništvo ostajata negotovost v zvezi s pogoji poslovanja in nedorečena zakonodaja na tem področju,« pravi Benčina. Ali so bili morebitni kupci, ki so se pojavili v postopku prodaje, primerni, Benčina ne želi komentirati, ker to, vsaj za zdaj, ni več pomembno. Poudarja pa, da si v cinkarni želijo stabilnega lastnika z dolgoročno vizijo

ter s programi, ki bi se dopolnjevali z njihovimi in bi deloma nadomestili tiste, ki jih bodo zaradi neperspektivnosti morali opustiti.

Prodaji cinkarne že ves čas nasprotujejo zaposleni, ki so to v začetku leta z udeležbo na vseslovenskem protestu proti privatizaciji tudi pokazali. Odločitev konzorcija so zato sprejeli z velikim odobravanjem, pravi predsednik svobodnega sindikata v cinkarni **Franč Grabler**: »V imenu večine delavcev lahko rečem, da smo zaradi ustavitve prodajnega postopka zelo zadovoljni. Nihče nam

nikoli ni pojasnil, zakaj je treba podjetje, ki je uspešno in državi prinaša veliko denarja, prodati. Zavedamo se, da s tem zgodba ni končana in se bo čez čas prodajni postopek najverjetneje spet začel.« Tako kot vodstvo družbe tudi zaposleni želijo takšnega lastnika, ki bo poskrbel za razvoj cinkarne. Poleg tega pričakujejo, da bo ohranil pravice, ki jih imajo zdaj. »Najbolj nas je strah lastnika, ki bi mu bil edini cilj izčrpati podjetje in ki mu za delavce ter celotno regijo ne bi bilo mar,« še pravi Grabler. JANJA INTIHAR

Nemci še niso podpisali pogodbe

Najem Aerovega obrata v Šempetru visi v zraku – V podjetju AMG trdijo, da od Aera niso dvignili rok

Naše napovedi, da bi pri oddaji proizvodnega obrata Aera v Šempetru lahko prišlo do zapletov, se očitno uresničujejo. Čeprav je prvi rok za podpis najemne pogodbe potekel že v začetku prejšnjega tedna in je mimo tudi že podaljšani rok, nemško podjetje AMC, ki je bilo izbrano kot najboljši ponudnik, pogodbe še ni podpisalo. Stečajni upraviteljici Alenki Gril ni jasno, zakaj s podpisom zavlačujejo, v podjetju AMC pa poudarjajo, da z najemom mislijo resno in da krivda za zamudo ni njihova.

»Ne vem, zakaj podjetje AMC še ni podpisalo pogodbe, pravzaprav sem zaradi tega zelo presenečena, saj so bili vsi pogovori do zdaj korektni, njegovi predstavniki so bili

večkrat v Sloveniji in so si temeljito ogledali proizvodnjo,« pravi Alenka Gril. Lahko se zgodi, dodaja, da bo zaradi zavlačevanja odstopila od pogodbe, odločitev o tem pa naj bi sprejela že v teh dneh.

Jedro zapleta sta očitno dva, za proizvodnjo odlepljivih izdelkov in samolepilnih trakov, ki sta bila osnovna programa Aera, zelo pomembna stroja. Eden od njiju je bil last Hete, slabe banke Hypo Leasinga, na drugem pa ima Heta vpisano hipoteko. Heta je prvi stroj že prodala, in sicer družbi Radeče papir nova, ki se je prav tako potegovala za najem obrata v Šempetru, njen direktor Igor Rakuša pa je celo predsednik upniškega odbora Aera. Zanimivo je, da je Rakuša na prvi seji upniškega

odbora ostalim članom dejal, da po njegovih informacijah Nemci nimajo dolgoročnega poslovnega interesa z obratom, saj naj bi se zanimali le za najem in ne tudi za kasnejši nakup. Zato predvideva, da je zgodba z Nemci le špekulacija.

»Mislimo resno,« trdijo v AMC

Povsem drugače trdijo v podjetju AMC, kjer so nam že pred časom dejali, da nameravajo Aerov obrat tudi kupiti in ne samo najeti ter da želijo čim prej zagneti proizvodnjo in s tem ohraniti blagovno znamko Aero. Na naše vprašanje, ali so si morda premislili in obrata v Šempetru ne bodo niti najeli, je član izvršnega

odbora **Wolfgang Leichner** odgovoril, da so vsekakor še vedno zainteresirani za obrat, kar med drugim dokazuje tudi obisk njihovih sedmih strokovnjakov, ki so si v Šempetru zaradi priprav na ponovni zagon proizvodnje temeljito ogledali opremo. Pri tem pa so presenečeno ugotovili, da dva najbolj pomembna stroja nista več v lasti Aera, čeprav jim je bilo takrat, ko so bili izbrani na razpisu, rečeno, da bodo v najem dobili celotno tovarno, skupaj s strojema. »Gospa Gril nam je pojasnila, da se s tem pač moramo sprijazniti,« je še dejal Leichner.

Wolfgang Leichner je tudi pojasnil, zakaj zamuda s podpisom najemne pogodbe, in poudaril, da zanj ni krivo podjetje AMC.

»O tem, da je bila naša ponudba izbrana za najboljšo, nas je stečajna upraviteljica obvestila 5. junija, zadnjo, popravljeno različico pogodbe pa smo prejeli šele 14. avgusta. Če smo mi morali čakati tako dolgo, bi lahko tudi stečajna upraviteljica malce počakala. Še zlasti, ker je treba rešiti zaplet zaradi dveh najbolj pomembnih strojev, kar pa je v nekaj dneh nemogoče storiti,« je povedal Leichner. Ob tem je še poudaril, da bi bilo treba proizvodnjo v Aeru čim prej spet zagnati, saj bo podjetje v nasprotnem izgubilo kupce in tudi dobavitelje. »Predvsem pa upamo,« je še dejal Leichner, »da lahko še vedno računamo na bivše Aerove delavce.«

JANJA INTIHAR

Z višjimi prihodki, zaradi Rusije še izguba

Gorenje predstavilo poslovanje v drugem četrtletju

V Skupini Gorenje so v drugem četrtletju ustvarili malo manj kot 290 milijonov evrov prihodkov od prodaje, kar je za približno osem odstotkov več kot v prvem četrtletju letos. Hiter odziv na poslabšane makroekonomske razmere v Rusiji in Ukrajini ter intenzivne trženjske aktivnosti na drugih trgih so v maju in juniju že prinesli prodajno okrevanje, pravijo v Gorenju

Poslovni izid iz poslovanja pred amortizacijo (EBITDA) je v drugem četrtletju leta 2015 znašal približno 18 milijonov evrov ali 13,4 odstotka več glede na prvo četrtletje, dobiček iz poslovanja (EBIT) v višini 6,3 milijona evrov pa predstavlja 41-odstotno

rast glede na prvo četrtletje. Kljub boljšemu poslovanju kot v prvem četrtletju je Gorenje v drugem zabeležilo izgubo v višini 4,8 milijona evrov, ki je predvsem posledica nižje prodaje in izpada marže v Rusiji in Ukrajini ter negativnih tečajnih razlik povezanih z rubljem, so v predstavitvi poslovnih rezultatov za drugo četrtletje še sporočili iz Gorenja.

Rast prodaje v Beneluksu, padec v Nemčiji

Prihodki osnovne dejavnosti Dom so v drugem četrtletju leta 2015 dosegli 248,8 milijona evrov ali 11 odstotkov več kot v prvem četrtletju. V zahodni Evropi je Gorenje povečalo prodajo

v Beneluksu, predvsem na Nizozemskem, prodaja je zrasla tudi v večjem delu vzhodne Evrope, manjša pa je bila glede na prvo četrtletje v Nemčiji, Skandinaviji in Veliki Britaniji. V tretjem četrtletju v Gorenju načrtujejo izboljšanje prodaje predvsem Nemčiji in Skandinaviji. Pomembno rast spet pričakujejo v Rusiji, kjer so trenutne napovedi prodaje skoraj na ravni tretjega četrtletja minulega leta.

Več inovativnih in premijskih aparatov

V Gorenju se v svoji strategiji in poslovni politiki vedno bolj osredotočajo na prodajo inovativnih in premijskih

aparatur v okviru programa Dom. V strukturi prodaje se je v drugem četrtletju delež inovativnih aparatov povečal na skoraj 8 odstotkov, delež premijskih pa na več kot 16 odstotkov, tako da oba programa skupaj predstavljata že skoraj četrtino vse prodaje Skupine Gorenje.

V začetku septembra bo Gorenje na največjem sejmu zabavne elektronike in gospodinjskih aparatov IFA v Berlinu predstavilo najnovejše aparate blagovnih znamk Gorenje in Asko. Vrhunec v Berlinu bo svetovna premiera nove kolekcije aparatov Gorenje by Starck, ki je nastala v sodelovanju s svetovno znanim oblikovalcem Philippom Starckom.

RG

NA KRATKO

NS PV ni sprejel umika

Nadzorni svet Premogovnika Velenje je na torkovi seji sprejel sklep, da ne bo sprejel umika izjave člana uprave Borisa Štefančiča o odpovedi opravljanja funkcije člana uprave za prestrukturiranje in delovnega razmerja, ki jo je podal 11. avgusta. Borisu Štefančiču je tako s 27. julijem, ko se je NS seznanil z njegovo odstopno izjavo, prenehala funkcija člana uprave, na podlagi pogodbe o zaposlitvi pa mu delovno razmerje preneha najkasneje s potekom 3-mesečnega odpovednega roka. Kot je znano, je Boris Štefančič z mesta člana uprave za prestrukturiranje odstopil na julijski tako imenovani dokapitalizacijski skupščini Premogovnika Velenje.

RG

Ločevanja odpadkov se še učimo

Največ težav imajo mladi – V Celju največ kršiteljev na Jožefovem hribu in v Novi vasi

CELJE – Javno podjetje Simbio skrbi za zbiranje in odvoz odpadkov z območja 12 občin ožjega celjskega območja. V organiziran odvoz odpadkov je vključenih približno 110 tisoč prebivalcev, pri katerih se letno nabere približno 50 tisoč ton komunalnih odpadkov. Te delavci Simbia vozijo v Regijski center za ravnanje z odpadki Celje (Rcero), kjer sicer skrbijo za predelavo in obdelavo odpadkov, zbranih na območju 24 občin celjskega območja. Z različnimi akcijami se v podjetju trudijo, da bi ljudje odpadke, ki jih na terenu zbira Simbio, čim bolj pravilno razvrščali po zabojnikih. Konec maja so zaposlili tudi komunalnega nadzornika, ki je doslej že pregledal, kako ljudje odpadke ločujejo po Savinjski dolini, na ožjem Celjskem in Šentjurskem. Glede na obsežen teren se v posamezno stanovanjsko sosesko vrne po dveh mesecih.

Komunalni nadzornik Darko Knez je v Simbiu že prej sedem let delal kot voznik kamiona, zato dobro pozna najbolj pogoste težave pri ločevanju odpadkov, a se je na novo delo vseeno temeljito pripravil in proučil vso dostopno strokovno literaturo. »Resda poredko, a še vedno se mi zgodi, da na terenu na kakšno vprašanje ne znam odgovoriti. Takrat se opravičim, prosim za telefonsko številko in ko odgovor najdem, ga sporočim tistemu, ki me je spraševal,« pravi. Ljudem, ki se trudijo pravilno razvrščati, a se jim vseeno zgodi, da ne vedo, kam naj odložijo določen odpadke, svetuje, naj izberejo zelen zabojnik za mešane komunalne odpadke. Teh namreč v Rcero ne pregledujejo v sortirnici, temveč jih neposredno zmeljejo in nato sežgejo v toplarni. Sicer pa poudarja, da njegovo delo temelji na svetovanju in ozaveščanju ljudi, zato tudi v primeru kršitev najprej opozarja. K zapisniku priloži še kakšno brošuro z nasveti, kako pravilno ločevati. In če tudi to ne zaleže, sledi klic komu-

Steklenice so resda embalaža, a nikakor ne sodijo v rumen zabojnik za embalažo. Pri pravilnem razvrščanju vanj sodita plastična in pločevinasta embalaža, steklovino, torej tudi steklenice, pa je treba odpeljati na ekološki otok, pravi komunalni nadzornik Darko Knez in ob tem opozarja, da tudi plenice ne sodijo med biološke odpadke, kot so zmotno prepričani zlasti Savinjšani.

nalnemu inšpektorju in kršitelja čaka plačilo sto evrov kazni.

Po Spodnji Savinjski dolini ...

Knez daje pri svojem delu prednost pregledu zabojnikov pred stanovanjskimi hišami, saj je nadzor pri stanovanjskih blokih močno otežen in je skoraj nemogoče določiti kršitelje. »Edino, kar lahko storim, je, da na oglasni deski pustim obvestilo – a kaj, ko ga ljudje večinoma ne upoštevajo,« pojasnjuje razloge, zakaj bolj natančno pregleduje zabojnike pred hišami. V šestih občinah Spodnje Savinjske doline je največ kršitev ugotovil v novih stanovanjskih soseskah, na primer v Braslovčah, na Gomilskem in v Taboru. Ljudje imajo največ težav pri določanju vsebine zabojnikov za

embalažo, tesno sledi odlaganje bioloških odpadkov. Kot pravi Knez, imajo največ težav tisti, ki sploh nimajo rjavega zabojnika – hkrati pa tudi niso poskrbeli za domače kompostiranje.

... nato na Celjsko in Šentjursko

Nadzor nad ločevanjem odpadkov je Knez nadaljeval na ožjem Celjskem in Šentjurskem. Kot pravi, se enake težave kot po Spodnji Savinjski dolini kažejo tudi v teh šestih občinah. Na ožjem območju Celja je največ kršiteljev na Jožefovem hribu, kjer so bili odpadki nepravilno odloženi v kar osmih desetinah zabojnikov, le malo bolje je bilo na območju Nove vasi. Najbolj zaskrbljujoče je, da se je tudi ob ponovnem nadzoru izkazalo, da so le redki upoštevali opozorilo.

Starejši najbolj skrbni

Spreminjanje navad je dolgotrajen proces, zato Knez pričakuje, da bodo ljudje sčasoma vendarle bolj skrbno odlagali odpadke. Doslej se je povsod izkazalo, da so pri ločevanju najbolj skrbni starejši, ki imajo tudi največ vprašanj zanj. »Povsem drugačen je odziv mladih. Ti so večinoma poleg tega, da ne upoštevajo opozoril, tudi precej nesramni,« pravi in dodaja, da mu tudi popoldne in zvečer pogosto zvoni telefon. Kličejo ga ljudje, ki jim pusti opozorilo, in ga sprašujejo, ali to že pomeni, da morajo plačati kazen. »In zlasti starejši ta opozorila vzamejo resno in ob ponovnem pregledu pri njih praviloma ni več kršitev.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: GrupA

Poleti brez večjih težav

V Simbiu zelo poredko dobijo kakšno pritožbo, da smrdi iz rjavih zabojnikov ali da se okoli njih nabira mrčes. Ob vzpostavitvi ločevanja bioloških odpadkov v rjave zabojnike je bilo teh pritožb precej več, zato so se ljudje večinoma vendarle navadili odlagati biološke odpadke v razgradljive vrečke.

Komunalni nadzornik Darko Knez ob tem pohvali ne tako redke občane, ki zlasti poleti smetarski kamion že pričakajo s cevjo v rokah in prazen zabojnik takoj, ko ga dobijo, skrbno operejo. »To je mogoče le pri stanovanjskih hišah, pri blokih pa ne,« pravi in dodaja, da v Simbiu zabojnike operejo dvakrat letno, bolj pogosto jih ne morejo, ker imajo v podjetju le eno specializirano vozilo za to delo. Izkušnje voznikov sicer kažejo, da bi bilo zabojnike pred bloki treba prati pogostejše, a zaenkrat velja, da lahko občani dodatno pranje le naročijo in zatem za čiščenje in dostavo zabojnika nazaj na odjemno mesto plačajo 25,42 evra. Sicer od začetka aprila in do začetka decembra praznijo rjave zabojniki vsak teden. Če so vanje odloženi pravilno ločeni odpadki (ostanki zelenih del v vrtu in ostanki, ki nastajajo v kuhinji ob pripravi obrokov, ne pa tudi meso oziroma kuhana tekoča hrana, v kateri se zaredijo črvi, op. p.) ni razlogov za težave. Biološko razgradljive vrečke namreč zadržujejo smrad, do katerega prihaja zaradi začetka gnitja kuhinjskih in vrtnih odpadkov v vrečkah.

IS

Novejša zgodovina z novim vodstvom

Mag. Tanja Roženberger na čelo etnografskega muzeja – Naloge vršilca dolžnosti direktorja MNZC prevzema dr. Tone Kregar

Mag. Tanja Roženberger je bila v MNZC od leta 1990 zaposlena kot kustodinja, vmes je odšla za sekretarko na ministrstvo za kulturo, od leta 2008 pa je bila direktorica muzeja.

Muzej novejša zgodovine Celje (MNZC), kjer varujejo, ohranjajo in raziskujejo premično kulturno dediščino s področja zgodovine in etnologije od začetka 20. stoletja, bo dobil novo vodstvo. Dosedanja direktorica mag. Tanja Roženberger bo namreč sredi septembra prevzela vodenje Etnografskega muzeja Slovenije. Svet zavoda MNZC je na petkovi seji za vršilca dolžnosti direktorja izbral dr. Toneta Kregarja.

Tanja Roženberger pravi, da je razpis za direktorico Etnografskega muzeja Slovenije zanj prišel ob pravem času glede na njene izkušnje, energijo in voljo za iskanje novih izzivov. S svojim vodenjem muzeja je sicer zadovoljna, pravi, da je ekipa zaposlenih uspešna in da je njihovo delo prepoznavno.

Ko je stopila na čelo tega javnega zavoda, je bila preobrazba iz muzeja revolucije

že zaokrožena. Pri tem je bilo treba nove vsebine še nekoliko utrditi in jih mrežiti mednarodno, je pojasnila. Njeno poslanstvo pri vodenju muzeja so močno zaznamovale gospodarska kriza in novosti, ki jih je prinesel Zakon o uravnoteženju javnih financ. »Nujni sta bili natančna organizacija in optimizacija dela, da smo lahko kljub vsemu dosegali zadovoljive rezultate. Združevali smo določene obveznosti. Pri nekaterih projektih smo sodelovali z drugimi partnerji, da smo lažje prišli do enakega učinka kot prej, ko smo to počeli sami,« je dejala.

Dolg do delavskega Celja

Med pomembnejšimi rezultati njenega vodenja, na katere je ponosna, je omenila stalno razstavno sobo o delavskem Celju. Prepričana je, da se je muzej s tem poklonil delavski kulturi in spodbudil ponoven

razmislek o muzeju delavstva. »Mogoče tudi o muzeju industrijske dediščine in situ, saj gre za izjemno pomembno industrijsko središče, na temeljih katerega je zraslo moderno Celje. Menim, da ta spomin še ni zadovoljivo predstavljen,« je poudarila.

Ko je bila na čelu MNZC, je ta ustanova praznovala tudi 50-letnico. Obhajanje tega jubileja leta 2013 je bilo po besedah Roženbergerjeve tudi nekakšna inventura. Praznovanje obletnice je pospremila izdaja zbornika, ki analizira razvojno pot muzeja, predstavlja zbirke in kaže vizijo.

Bo muzej dobil kavarno?

In kakšni izzivi čakajo njenega naslednika? Večjih konceptualnih sprememb Roženbergerjeva ne pričakuje. Kot pravi, se bodo vsekar nadaljevale vsebine v otroškem muzeju, še naprej

se bo razvijala ponudba Pelikanovega ateljeja, poudarek bo namenjen tudi primarni stroki – zgodovini ter antropologiji in etnologiji z občasnimi razstavami. Njen naslednik bo seveda moral podati predlog programa za delo muzeja v naslednjem mandatnem obdobju.

Ker je Mestna občina Celje prislusnila pobudi MNZC za nakup prostorov nekdanje mesnice v Prešernovi ulici, bo muzej najverjetneje dobil nove vsebine. Tam želijo namreč urediti muzejsko kavarno. Po prepričanju Roženbergerjeve je prostor za to zelo primeren. Ker ima lasten vhod, ne bo ovirano delo v muzeju, prav tako ne bo ogrožena varnost muzejskih zbirk. Z ureditvijo kavarne bi radi povežali obnovo celotnega pritličja, da bi to postalo bolj izraženo.

TINA STRMČNIK
Foto: Arhiv NT (SHERPA)

Manj potratne in bolj prijazne javne zgradbe

ŠENTJUR – Prenovljeno podoba osnovne šole Franja Malgaja so z uradno slovesnostjo počastili v začetku letošnjega poletja. 680 tisoč evrov vredno investicijo so tako kot energetska sanacija podružnične šole v Loki pri Žusmu sicer končali lani. To poletje pa intenzivno obnavljajo še enote vrtca Planina, Slivnica, Pešnica in Center ter podružnično osnovno šolo Blagovna. Če ne bo večjih zapletov, bodo dela zaključena do konca septembra.

Sofinanciranje za obnovo stavb zgrajenih v drugi polovici prejšnjega stoletja je občina Šentjur pridobila na državnem razpisu za sofinanciranje energetskih sanacij šol, vrtcev, zdravstvenih domov in knjižnic v lasti lokalnih skupnosti po programu razvoja okoljske in prometne infrastrukture. Ta je prednostno naravna na prav na trajnostno rabo energije, energetska sanacija javnih stavb pa je prvi cilj zastavljenega dela. Prej omenjene enote vrtca in podružnične šole bodo s celostno obnovo občutno dvignile kakovost bivanja za otroke in pogoje dela vseh zaposlenih.

Tretjino država, dve občina

Tik pred zaključkom sta obnovi vrtca na Planini in podružnice na Blagovni. Potem ko so na Planini že temeljito obnovili več kot 40 let star objekt šole in uredi-

Tako kot ostale obnovljene stavbe podružnična šola na Blagovni navzven ne bo zelo drugačna, bodo pa kakovost bivanja in pogoji dela v njej na precej višji ravni.

V septembru in naslednjih mesecih bodo v Šentjurju prerezali trak pred večnamenskim objektom na Prevorju, ob zaključku faze B3 vodnogospodarskih ukrepov protipoplavne zaščite, ob predaji uporabi vodovoda Dobje-Planina, odprtju dodatnih prostorov zdravstvenega doma in zaključeni tretji fazi izgradnje kanalizacije.

li telovadnico, je bila stavba vrtca ena bolj perečih točk v kraju, ki že dolgo ni dohajala sodobnih bivanjskih in energetskih standardov. Z novo fasado, zamenjanim stavbnim pohištvom ter izolacijo podstrešja na prvi pogled stavba ne bo doži-

vela vidnejših sprememb, za uporabnike in finančno vzdržnost poslovanja pa gre za bistven premik na bolje. Pogodbena dela, ki so ocenjena na okrog 75 tisoč evrov, je prevzelo podjetje Lesnina MG oprema iz Ljubljane. Obnovo podružnice

na Blagovni pa izvaja podjetje GES iz Rogaške Slatine. Celotna vrednost tamkajšnje investicije je nekaj več kot 260 tisoč evrov. V obeh primerih so tretjino sredstev upravičenih stroškov pridobili iz kohezijskega sklada. StO

Javna vodstva v Pokrajinskem muzeju Celje

KULTURNOZGODOVINSKA R. – četrtek, 27. avgust 2015, ob 17.00

CELEIA – MESTO POD MESTOM – nedelja, 30. avgust 2015, ob 11.00

KULTURNOZGODOVINSKA R. – četrtek, 3. september 2015, ob 17.00

Tudi letos bodo pele družine

POLZELA – V nedeljo se iz Andraža nad Polzelo po dolini znova razlegala ljudska pesem. Na že 32. prireditvi Družina poje se bo predstavilo 12 družinskih sestavov z vseh koncev Slovenije. Čeprav bo v ospredju še vedno ljudska glasba, so prireditelji letošnji festival nadgradili tudi z gledališkimi vložki.

»Petje v družini je nekaj posebnega, neponovljivega. Tako kot morajo pri petju vladati harmonija, čutnost in ubranost, tako morajo tudi v družini vladati prijateljstvo in ljubezen, spoštovanje in sloga. Če družina vse te elemente združi še v preprosti po domače in čutno zapeti pesmi, je dosežen nek notranji mir, cilj, ki si ga vsak želi,« je prepričan **Slavko Pižorn** iz organizacijskega odbora. **David Zabukovnik**, ki nastopajoče in obiskovalce zadnja leta vodi skozi kulturni program, je prepričan, da sta jim je prav zagovarjanje in ohranjanje tradicionalnih družinskih vrednot pomagala, da se je prireditev »po tridesetih letih obdržala na sceni. Z ljubeznijo in veliko prostovoljnega dela so uspeli iz vaškega popoldanskega družjenja ob petju v stilu »pokaži, kaj znaš« ustvariti prireditev in blagovno znamko, ki jo poznajo tudi izven slovenskih meja.

Organizatorji so za letos pripravili kar nekaj novosti. »Ker želimo prireditev še popestriti in približati ljudem, smo nekoliko zmanjšali število nastopajočih, hkrati pa dodali precej gledaliških vložkov,« razkriva Zabukovnik. Zagotovo pa je glavna novost predprogram. »Gre za revijo rok in pop skupin, ki smo jo naslovili Glas – ton,« pojasnjuje David Zabukovnik. Ljubitelji rokovskih ritmov bodo lahko v Andražu uživali že v petek zvečer.

NA KRATKO

Poziv: ne na banko, na bankomat

REČICA OB SAVINJI – Občinsko vodstvo si že dlje močno prizadeva, da bi v občini ohranili bankomat. Ljudi poziva, naj ga »obiščejo« čim večkrat.

Nova Ljubljanska banka je že večkrat namignila, da bo, če ne bo dovolj prometa, v občini ukinila delovanje bankomata. V občini si tako zadnji dve leti močno prizadevajo za njegovo ohranitev. Spomladi so, da bi se izognili plačilu najemnine, bankomat prestavili v občinsko zgradbo, zdaj pa občanke in občane pozivajo, naj ga čim pogosteje uporabljajo. Odločitev banke o ukinjanju bankomata je namreč prvenstveno povezana s številom opravljenih transakcij, zato so pri Novi Ljubljanski banki že pripravili pregled števila povprečnih dnevnih transakcij po posameznih mesecih v lanskem letu. V letu 2014 je bilo v povprečju na rečiškem bankomatu dnevno opravljenih malo več kot 95 transakcij, kar je bolje kot leto prej, ko so občanke in občani na bankomatu opravili 86 transakcij.

LK

Priprave na gradnjo vrtca

ROGATEC – Občinski svet je na zadnji seji dal soglasje za prerazporeditev denarja med dvema področjema občinske proračunske porabe. Občina je približno devet tisoč evrov namenila za izdelavo projektne dokumentacije za gradnjo nizoenergetskega otroškega vrtca.

Nov vrtec je po prostorskih načrtih predviden v bližini osnovne šole. Podžupan **Anton Roškar** je povedal, da je izvedba naložbe zaradi njene precejšnje vrednosti časovno sicer še precej oddaljena, vendar želi občina pravočasno pripraviti vse, kar je treba. Prerazporejen denar bo namenjen geomehanskim raziskavam, ki jih je med drugim treba opraviti pred izdelavo projektne dokumentacije. Ko bo ta pripravljena, bo občina iskala vire financiranja, ki bi ji omogočili gradnjo vrtca. Stari je namreč dotrajan, poleg tega je umeščen na mesto, kjer je v prihodnosti predvidena obvoznica trškega jedra.

TS

Prihranili bodo pri energiji

ŠMARJE PRI JELŠAH – Knjižnica Šmarje pri Jelšah bo do konca avgusta energetska varčnejša. V teh dneh je stavba namreč deležna energetske obnove, medtem ko je bila notranjost sosednjega kulturnega doma celovito obnovljena že pred dvema letoma.

Energetska obnova knjižnice je vredna približno 170 tisoč evrov, od tega je šmarska občina približno 118 tisoč evrov pridobila na razpisu Evropske unije. Direktor tamkajšnje knjižnice in kulturnega doma **Jože Čakš** je poudaril, da bo obnova najpomembnejša zaradi prihranka pri stroških ogrevanja. »V delu knjižnice bodo zamenjana vsa okna, poslopje bo imelo novo streho. Stene bodo dobile novo oblogo, celoten dom pa bo imel novo zunanjo podobo,« je pojasnil Čakš. Sicer pa bo energetska obnova šmarske knjižnice zaključila večja gradbena dela v zadnjih letih. Delovni proces bo odtlej nemoten, pri čemer so obiskovalci po besedah Čakša obnovo spremljali z naklonjenostjo.

TS

PRAZNJENJA GREZNIC/MKČN PO NASELJIH

Tel.: (03) 42 50 300

VODOVOD - KANALIZACIJA

JAVNO PODJETJE, d.o.o. Lava 2a, 3000 Celje

September - občina Štore

KOMPOLE
OGOREVC
PEČOVJE
PROŽINSKA VAS - DELNO

Oktober - občina Štore

SVETINA
SVETLI DOL
ŠENTJANŽ NAD ŠTORAMI
ŠTORE

Oktober - občina Vojnik

ARCLIN
BOVŠE - DELNO
FRANKOLOVO
ILOVCA - DELNO

LK

S spominske prireditve na Graški gori

Tradicionalno srečanje na Graški gori

Ministrica Andreja Katič: »Tuje nasvete sprejemati s premislekom«

Na Graški gori je bilo v soboto že 29. tradicionalno srečanje borcev, planincev in članov veteranskih združenj. Letos je bilo posvečeno 70. obletnici konca druge svetovne vojne in podpisu delne nemške kapitulacije v Topolšici ter 140. obletnici premogovništva v Velenju. Srečanja se je udeležila tudi obrambna ministrica Andreja Katič. Ob tej priložnosti je Muzej Velenje predal namenu na na novo urejen spominski park.

Ministrica Andreja Katič je v svojem govoru dejala, da so se na območju Graške gore med NOB zgodili pomembni dogodki. Spomnila je na legendarni pohod XIV. divizije na Štajersko, na podpis kapitulacije nemške armadne skupine E 9. maja

1945 v Topolšici in na rojaka, narodnega heroja in pesnika Karla Destovnika – Kajuha.

NOB kot korak k svoji državi

Ministrica je dodala, da je bil z osvoboditvijo v drugi svetovni vojni storjen odločilen korak k samostojni državi, uresničen desetletja pozneje v osamosvojitveni vojni. »Po vojni so takratne generacije z udarniškim delom obnovile domovino, ponovno zagnale gospodarstvo in ustvarile številna delovna mesta. Tudi v Šaleški dolini, ki je dala velik prispevek partizanstvu, sta se začela obnova in napredek. Velenje je na tradiciji premogovništva postalo peto največje slovensko mesto,« je še poudarila ministrica Andreja Katič

»Zanašanje na lastno pamet«

Ministrica Katičeva se je ozrla tudi na izzive za današnji čas in pri tem izpostavila, da bomo morali znova dokazati, da zmoremo, da smo dobri gospodarji in da znamo najti dobre mendežerje v podjetjih, ki dajejo kruh našim ljudem. »Treba se je zanesti na lastno pamet in verjeti vase, tuje nasvete pa sprejemati s premislekom in ne za vsako ceno.« Katičeva je v zaključni misli še povedala, da je treba vzpostaviti ravnovesje in zagotoviti enakovredno vlogo finančnega in človeškega kapitala ter oblikovati nov družbeni dogovor. Zbrane je nagovoril tudi Bojan Kontič, župan Mestne občine Velenje in

predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Velenje

Odpri prenovljen spominski park

V okviru srečanja na Graški gori je Muzej Velenje odprl na novo urejen spo-

Kako se Graška gora spominja Štirinajste?

Konec leta 1943 je bil na Slovenskem upor proti nemškemu okupatorju najbolj šibak na Štajerskem, zato se je partizansko poveljstvo odločilo, da ga okrepi s pomočjo večje vojaške enote. Za to težko nalogo je bila izbrana XIV. divizija. Na več kot 500 kilometrov dolg pohod čez Hrvaško na Štajersko je v začetku januarja 1944 krenilo več kot 1.100 borcev in bork. Divizija je v začetku februarja prečkala Sotlo in kot prva večja zavezniška enota vdrla na ozemlje tretjega rajha. To je nemškega okupatorja presenetilo, nato je proti XIV. diviziji organiziral veliko ofenzivo. Začel se je neusmiljen boj za preživetje. Poleg številnejše in bolje opremljene nemške vojske je bila nasprotnik XIV. divizije tudi narava z ostro zimo s temperaturami do -30 stopinj Celzija in z dvometrsko snežno odejo. Divizija je utrpela veliko izgub, a se je konec februarja 1944 uspela prebiti do Šaleške doline, na območju Graške gore pa je Štirinajsta bila svoje najtežje boje. Ob podpori okoliških kmetij je zdržala in se konec februarja prebila do Mozirskih planin, kjer Nemci partizanov niso mogli več zasledovati.

minski park, ki je posvečen legendarni slovenski partizanski enoti, XIV. diviziji. Z ureditvijo spominskega parka, ki jo je v pretežni meri omogočila Mestna občina Velenje, so želeli v Muzeju Velenje celostno urediti prostor, katerega ključni točki sta spominska soba in spomenik Nošenje ranjencev. Predvsem je bil namen velenjskih muzealcev približati zgodovinsko vlogo Graške gore in zgodbo legendarne XIV. partizanske udarne di-

vizije tudi vsem tistim obiskovalcem Graške gore, ki se ne odločijo za ogled spominske sobe, ki so jo lani znova odprli po nekaj letih, ampak se na kraju spomina morda ustavijo le za kratek čas. Zametki spominskega parka na Graški gori segajo v leto 1961, ko je bilo postavljeno obeležje, posvečeno več kot tristo dvajsetim borcem, padlim na območju med Uršljo goro in Završami.

ROBERT GORJANC
Foto: JANEZ SVETINA

NA KRATKO

Kare 9 pred trajnostnimi izzivi

CELJE – Kare 9, ki ga zamejujejo Stanetova, Cankarjeva, Aškerčeva in Levstikova ulica, se bo začasno spremenil v odprti atelje. V njem bodo umetniki in stanovalci v okviru skupnostne umetnosti zbirali predloge in iskali rešitve za revitalizacijo degradiranega območja, kjer si prostor delijo vrtni in parkirišča.

Projekt Arhitektura medčloveških odnosov je nastal pod okriljem mednarodnega programa Ustvarjalna Evropa na temo socialističnih blokov, v Celju pa ga bodo med 31. avgustom in 11. septembrom izvedli domači umetniki **Andreja Džakušič**, **Simon Macuh**, **Estela Žutič** in **Gilles Duvivier** ter rezidenčna umetnica s Slovaške **Daniela Krajčová**. Ob umetniški raziskavi bodo izvedli niz delavnic, umetniških akcij in srečanj s stanovalci ter z drugimi uporabniki kareja 9. Delavnice za vse generacije bodo eksperimentalne in izobraževalne, temeljile bodo na izmenjavi znanj in izkušenj vseh sodelujočih, zato si želijo čim večji odziv meščanov. Projekt bo zaokrožila javna predstavitev zaključkov v kareju 9, rezultati dvotedenskega ustvarjalnega dogajanja bodo zatem vse do sredine oktobra v obliki dokumentarnega gradiva, načrtov, skic, fotografij ter video in zvočnih materialov predstavljeni na razstavi v Centru sodobnih umetnosti Celje.

IS

Plaz bo ukrotila stena

LAŠKO – Zaposleni v podjetju Slovenske železnice Infrastruktura izvajajo na Obrežju pri Zidanem Mostu končna dela pri sanaciji plazazu, ki se je sprožil novembra 2013. Delavci bodo pobočje utrdili s sidrno pilotno steno.

Dela bodo končana do konca tega meseca. S tem bo sanacija plazazu končana, hkrati pa bosta zavarovani tako železniška proga kot stanovanjska hiša, urejena bo varna pot po cesti Briše–Gračnica. Vrednost sanacije, ki so jo Slovenske železnice izvedle po izvedbenem načrtu in v skladu z izdanimi dovoljenji, znaša približno 600 tisoč evrov, denar je zagotovilo ministrstvo za infrastrukturo. Sicer je bilo po sprožitvi plazazu precej ugibanj o tem, da naj bi na sprožitev vplivala golosek na pobočju in celo nestrokovno delo naročenega izvajalca. V Slovenskih železnicah poudarjajo, da se je plaz sprožil zaradi spleta okoliščin, ki jih ni bilo mogoče predvideti.

TS

Spodbujajo podjetništvo

RADEČE – Da bi se naraščanje brezposelnih zmanjšalo, je med drugim cilj projekta Podjetno v svet podjetništva, v katerega je trenutno vključena že druga skupina desetih iskalcev zaposlitve iz Radeč. V prvi skupini se je od desetih vključenih doslej enemu uspelo zaposliti, dva sta odprla svoji podjetji.

Zadnja skupina, ki je bila izbrana na razpisu Regionalne razvojne agencije Posavje, je lastno poslovno idejo začela razvijati julija. Med štirimesečnim usposabljanjem so bodoči podjetniki zaposleni pri omenjeni regionalni razvojni agenciji, kjer prejemajo plačilo v višini minimalne plače in vsa nadomestila, ki pripadajo delavcu v skladu z zakonodajo. Vodja projekta Podjetno v svet podjetništva za občino Radeče **Nataša Šterban Bezjak** je povedala, da udeleženci pridobivajo znanja na področju marketinga, delovnega in gospodarskega prava, financ in komuniciranja. Njihove podjetniške ideje so zelo pestre, saj sta precej različni tudi njihova stopnja in smer izobrazbe.

TS

Harvey Norman
Sporočilo za javnost

PRIHRANITE OB NAKUPU NOVEGA RAČUNALNIKA!

V Harvey Normanu smo za vas pripravili še eno izjemno ponudbo. V sodelovanju s podjetjem DELL odkupujemo stare računalnike vseh blagovnih znamk. Harvey Norman in DELL želita, da bi bilo zbranih čim več starih naprav in da bi bilo slovenskemu potrošniku omogočeno cenovno karseda ugodno posodabljanje domače računalniške opreme.

Zato namenjata za vsak stari računalnik 100 evrov.

Odkupnina 100 evrov za stari računalnik ali prenosnik bo izplačana v obliki vrednostnega bona, ki ga bo mogoče v trgovinah Harvey Norman novičiti ob nakupu novega DELL prenosnega računalnika.

Stare računalnike in prenosnike odkupujemo v vseh Harvey Norman trgovinah po Sloveniji in tudi preko spleta

na www.harveynorman.si. Promocija odkupa starih računalnikov in prenosnikov bo predvidoma trajala do sredine septembra.

Zbrane stare računalnike bo prevzel pristojni izvajalec, ki upravlja z odpadnimi elek-

tričnimi aparati in jih ustrezno uničil oziroma po možnosti recikliral.

Za več informacij obiščite našo spletno stran ali nas pokličite na brezplačno modro številko 080 22 25.

Posodobite se zdaj!

OGLASNA PRILOGA MARKETINGA NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE

Vse življenje je čas za učenje

Ob formalnem izobraževanju vse bolj pomembno tudi neformalno pridobivanje znanja

Učimo se vse življenje in četudi se tega ne zavedamo ali le zamahnemo z roko ob tej stari modrosti, češ da smo s šolo za vselej opravili, se slej ko prej le izkaže, da to vseeno drži. Če učenje in pridobivanje novih znanj in veščin, ki še zdaleč niso na voljo zgolj v šolah, le preveč trdovratno zavračamo, se velikokrat izkaže, da se kaj naučimo tudi na lastnih – napakah. Da bi bilo slednjih čim manj in da jih res po nepo-

trebnem ne bi čutili na lastni koži, velja tik pred koncem poletja in začetkom šolskega leta razmisliti o tem, ali vendarle ne bi v naslednjih mesecih nekaj svojega časa namenili tudi znanju in učenju. Ker namreč prvega ni nikoli dovolj, je prav, da učenja tudi po zaključku formalnega šolanja ne opustimo. Za nabiranje novih znanj in veščin lahko izberemo več različnih načinov, na voljo so nam v obliki različnih tečajev in drugih oblik nefor-

malnega izobraževanja. Med množico plačljivih je zadnje čase vse več takšnih, ki so dostopne resnično vsem, saj so brezplačne. A dnevi konec avgusta in v začetku septembra so čas, ko lahko »ujamemo še zadnji vlak« in šolanje nadaljujemo, tako da pridobimo tudi višjo raven formalne izobrazbe. Bogata ponudba različnih dejavnosti za otroke kaže, da je treba začeti že zelo zgodaj. Prizadevanja, da bi bila Slovenija učeča

Nikoli ni prepozno, da se naučimo česa novega. (Foto: arhiv NT, SHERPA)

ABITURA

šola, ki zagotavlja kvaliteto izobraževanja!

višja strokovna šola

- inženir varovanja
- poslovni sekretar
- ekonomist
- velnes **novi!**

seminarji, delavnice, tečaji

najem predavalnic

www.abitura.si • Lava 7, 3000 Celje • telefon: 03 428 55 32

višja strokovna šola

ŠOLNINA - 1000 EUR

možnost plačila na 10 obrokov

INFORMATIVNI DAN

CELJE ZAGORJE

22. 9. ob 17.00

10. 9. ob 17.00 in 24. 9. ob 17.00

in vsak dan v času uradnih ur

se družba tudi v resničnem življenju in to ne bi bil zgolj cilj, zapisan v mrtvih črkah na papirju, se nadaljuje v osnovnih in srednjih šolah. Da se bomo sposobni inovativno lotevati reševanja posameznih izzivov, se mora izobraževalna pot še nadaljevati. Prav v teh dneh se zaključuje drugi vpisni rok za visokošolski in univerzitetni študij, prvi

teden septembra še v višješolske študijske programe. V tečaje in različna usposabljanja ter izpopolnjevanja vpisujejo tudi druge institucije, ki se ukvarjajo z izobraževanjem odraslih. In nenazadnje – novo šolsko leto se začne tudi v univerzah za tretje življenjsko obdobje. V njih je ponudba tečajev izjemno raznolika, zanimanje zanje pa precej-

šnje. In kar je najbolj pomembno, tečajniki kar po vrsti priznavajo, da imajo zdaj končno čas za spoznavanje in učenje tistih stvari, ki so jih vsa leta zanimala, a ob službi in družini zanje preprosto ni bilo časa. Za učenje torej ni nikoli prepozno, najbolje pa je, če ga nikoli ne prekinemo.

IS

Vsak dan je priložnost, da se naučimo nekaj novega

Vseživljenjsko učenje ni le prazna public, temveč proces, ki nas lahko ob pravilni izbiri in pravem času daleč pripelje. Učimo se celo življenje, če pa se odločimo za šolanje in izobraževanje po formalnem šolanju, pa od takega načina odnesemo še več. Pridobljeno znanje namreč izvira iz potrebe ali pa iz dodatne motivacije, ki nam jo tekom formalnega šolanja pogosto primanjkuje.

Z evropskimi projekti do prenosa znanj in večje zaposljivosti

Na Ljudski univerzi Šentjur poleg rednih programov poteka več dejavnosti, ki podpirajo vseživljenjsko učenje. So vodilni partner projekta LDV - Steklarstvo - izzivi prihodnosti, kjer sodelujejo s partnerji iz Slovenije, Italije, Nemčije in Češke. V projektu programa Vseživljenjsko učenje so nastali novi poklicni standardi na področju steklarstva, kandidati Ste-

klarne Rogaška pa so se vključili v nov izobraževalni program.

Ljudska univerza Šentjur vodi projekt »Moč rokodelstva v preteklosti daje znanje sedanjosti in ohranja prihodnost«, z akronimom ROK 4. Sporazum o partnerstvu je podpisala s projektnimi partnerji Ljudsko univerzo Kočevje, Turističnim društvom Občine Štrigova in Turističnim društvom Občine Marija Bistrica, združili so se z namenom ohranjanja kulturne dediščine na

programskem območju in da bi mlajše generacije podučili o rokodelstvu, ki je vsem skupno ter o posebnostih, ki zaznamujejo vsakega od partnerjev.

Skrb za kakovostno izobraževanje različnih generacij

Na Ljudski univerzi Šentjur so ponosni, da so kot ustanova za izobraževanje odraslih ponovno pridobili pravico do uporabe zelenega znaka kakovosti, ki jim jo je podelil Andragoški center Slovenije. Skrb za kakovost

na Ljudski univerzi Šentjur kontinuirano spremljajo in razvijajo, kot vodilo svojega dela pa so sprejeli Izjavo o kakovosti. Lani je njihov kolektiv za nadgradnjo osnovnega poslanstva ustanove prejel priznanje Občine Šentjur. Udeleženci programov so različnih generacij, od najmlajših do družin, zaposlenih in upokoencev. V minulem študijskem letu je tako nastal Lušni orkester, ki ponosno promovira ustanovo ob različnih priložnostih.

Odpiramo poti do znanj - pohitite z vpisom v novem šolskem letu 2015/16!

JEZIKOVNI TEČAJI

Naučite se jezika na vseh stopnjah in glede na vaše potrebe: angleščina, ruščina, nemščina, francoščina in italijanščina, tečaj nemščine za delo v tujini, poslovna angleščina

PROGRAMI NACIONALNIH POKLICNIH KVALIFIKACIJ

DELAVNICE IN TEČAJI RAČUNALNIŠTVA RAZLIČNIH STOPENJ
(Word, Excel, Powerpoint, Prezi)

Nudimo vam ugodne cene s plačilom na obroke ter usposobljene predavatelje z odličnimi referencami.

Info: info@lusentjur.si, 031 718 261, 03 747 16 70
LU Šentjur, Mestni trg 5, Šentjur

UPI Žalec – strokovno znanje in izkušnje z vami delimo že 40 let

Znanje je vrednota, ki jo moramo ves čas negovati in nadgrajevati. To je še zlasti pomembno danes, ko se trg dela nenehno spreminja, mi pa se moramo spremembam hitro in učinkovito prilagajati. Vse, kar znamo, naše veščine, spretnosti in kompetence, so naše konkurenčne prednosti, ki nam pri iskanju zaposlitve odpirajo več možnosti izbire in nam omogočajo tako poklicno kot osebno rast in s tem boljše kakovost življenja.

V UPI Žalec vemo, da je v znanju ključ do sreče in uspeha, zato smo vam tudi letos pripravili raznoliko ponudbo izobraževalnih programov, usposabljanj, tečajev – za po-

klic, napredovanje in osebno rast.

Vse, ki bi radi izvedeli več o izobraževanju za pridobitev poklica, vabimo na informativni dan, ki bo 9. septembra ob 17. uri. Takrat vam bomo predstavili srednješolske programe **tehnika računalništva, predšolska vzgoja, strojni tehnik, elektro tehnik, elektrika, oblikovalec kovin – orodjar, ekonomska gimnazija ...** Tisti, ki morate pridobiti še osnovno izobrazbo, ste vabljeni na informativni dan za program **osnovna šola za odrasle**, ki bo 22. septembra ob 16. uri.

UPI Žalec je pravi naslov za vas, tudi če vas mika učenje **tujih jezikov, računalništva,**

knjigovodstva, javnega nastopanja ... Poletno kondicijo boste z našo pomočjo vso jesen in zimo lahko ohranjali na vadbah – **aerobika, vadba za zdravo hrbtenico, vadba za preprečevanje osteoporoze.** Še neuresničeno željo po glasbenem ustvarjanju si lahko izpolnite v **glasbeni šoli za odrasle** (informativni dan 15. 9. ob 17. uri).

Več informacij o razpisanih programih boste našli na spletni strani www.upi.si, če pa se želite o izobraževanju še podrobneje pogovoriti, nas pokličite na 713 35 51.

Želimo vam uspešno izobraževalno sezono 2015/16 v naši družbi!

Promocijsko besedilo

Osebn pristop, prilagajanje potrebam in zmognostim posameznika, številne brezplačne dejavnosti v podporo učenju so ob strokovnosti zaposlenih prednosti, ki nas odlikujejo že 40 let. Pridite in se prepričajte.

UPI LJUDSKA UNIVERZA ŽALEC
Sola prijaznih ljudi

Kako boste pokazali, kako izjemni ste v resnici?

Če ste:

- zaposleni, stari 45 let ali več,
- brezposelni, stari 50 let ali več,
- mlajši odrasli in ste zgodaj opustili izobraževanje,
- ali priseljenci,

Preverite izobraževalno ponudbo UPI - ljudske univerze Žalec!

Vabljeni k vpisu!

potem se lahko do vključno 31. oktobra vključite v projekt **Svetovanje za odrasle 2015 v Savinjski regiji**. Skupaj z vami bomo izdelali osebne svetovalne načrte, ugotavljali in vrednotili neformalno znanje in po zaključku svetovanja tudi spremljali vaš napredek. **In vse to BREZPLAČNO.**

Za poglobljeno svetovanje skrbi strokovno usposobljena svetovalka; tel.: 03 713 35 65 ali 041 699 260; e-pošta: mihaela.anclin@upi.si

Več informacij: www.upi.si.

Pokažite svoje sposobnosti – skupaj z nami!

Projekt financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada ter Ministrstvo RS za izobraževanje, znanost in šport. Projekt se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj človeških virov in vseživljenjskega učenja« in prednostne usmeritve »Izboljševanje kakovosti in učinkovitosti sistemov izobraževanja in usposabljanja.«

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Naložba v vašo prihodnost
OPERATIVNI PROGRAM RAZVOJ ČLOVEŠKIH VIROV
EVROPSKA UNIJA

Začelo se bo novo študijsko leto

Osrednja knjižnica Celje je prostor iskričevega srečevanja vseh generacij, ki se v izmenjavi mnenj in izkušnje medsebojno bogatijo. V odprtosti za različnost si prizadevamo biti prostor prijaznega in varnega dialoga. Svojim članom nudimo dostop tako do klasične literature kakor tudi do najsodobnejših elektronskih podatkovnih zbirk. Posebno pozornost namenjamo vseživljenjskemu učenju. Pod našo streho že enaindvajset let deluje Univerza za tretje življenjsko obdobje (U3O), ki je ena najboljše dejavnosti v naši knjižnici. Starejšim ljudem z njo nudimo raznoliko izbiro neformalnih izobraževalnih programov in s tem prispevamo pomemben delež h kakovosti njihovega življenja. U3O je vključena v dnevni ritem knjižnice, saj se večina dejavnosti odvija v knjižničnih prostorih, namenjamo pa ji tudi precej časa in energije. Do konca študijskega leta se je v Univerzo vpisalo 1.445 članov, v najrazličnejše izobraževalne programe pa je bilo letos aktivno vključenih 651 članov. V preteklem šolskem letu smo organizirali 42 predavanj in srečanj predvsem domoznanske in kulturno-zgodovinske vsebine, skozi vse leto pa je redno delovalo čez 50

krožkov. Kot povsod po Sloveniji je tudi v Celju v izobraževalnih programih dejavnih približno 80 odstotkov žensk. Informacije o dejavnostih U3O so vse leto na voljo v I. nadstropju knjižnice in na knjižnični spletni strani, ob začetku novega študijskega leta pa izobraževalne programe predstavimo tudi v zgibanki. Mnogo zaslug, da se članstvo konstantno zvišuje, pa imajo tudi seniorji, ki so z naborom izobraževalnih vsebin zadovoljni in osebno povabijo svoje prijatelje in znance. Nekaj 'študentov' je z nami že dvajset let, nekateri pa se vključujejo le v programe, ki jih trenutno zanimajo. Med 3. in 22. septembrom bo tako spet priložnost, da se vpišete prvič ali obnovite članstvo za novo študijsko leto 2015/2016 in izberete želeni izobraževalni program. Vpis bo potekal v I. nadstropju knjižnice med 8. in 12. uro. Krožki

običajno pričnejo z delom v oktobru, srečanja pa praviloma potekajo enkrat tedensko po dve šolski uri. Mentorji so zunanji sodelavci, plačilo mentorskih ur pa je poleg skoraj simbolične članarine edini strošek udeležencev izobraževanja. Programi so vabljeni in cenovno ugodni, ker pa je kronično pomanjkanje časa težava mnogih upokoјencev, najbolj vnetim začetnikom v izogib zadregi s časom svetujemo, da si dejavnosti izbirajo premišljeno.

U3O je vključena v mrežo Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje, ki združuje 49 univerz iz različnih krajev Slovenije, vse pa načeloma pomenijo organizirano izmenjavo znanja, izkušnje in kulture članov študijskih skupin ter poleg usmerjenosti v osebno rast starejših tudi širjenje nasledkov učenja v družbeno okolje.

Pomembnejši dogodki iz zgodovine U3O, od katerih so mnogi pustili pečat tudi v širši javnosti, so objavljeni na spletni strani Osrednje knjižnice Celje: <http://www.knjiznica-celje.si/si/o-univerzi>. Tu bodo v začetku septembra na voljo aktualne informacije in vpisnica za novo študijsko leto. Vabljeni!

Foto: Arhiv U3O

Od dijaka do učitelja

Potem ko je pred sedmimi leti Aleš Kos v srednjo šolo prišel kot dijak, ga zdaj v zbornico vabijo kot učitelja

Aleš Kos je predlani junija končal šolanje za avtoservisnega tehnika, 3. julija letos je z Jernejem Aškercem zagovarjal prvo diplomsko nalogo višješolskega študijskega programa avtoservisni menedžment. Nad fantom, ki se je že kot osnovnošolec zapisal »šraufanju«, bencinu in motorjem, njegovo odločitev pa so podprli tudi starši in ga kljub zelo dobremu šolskemu uspehu niso odvrčali od vpisa v poklicno šolo, so bili v Srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko tako navdušeni, da so mu ponudili zaposlitev učitelja strokovnih predmetov.

Bralci našega časopisa so Aleša spoznali spomladi leta 2013, ko je na državnem tekmovanju med dijaki vseh slovenskih srednjih šol avtoservisne stroke v konkurenci 120 sotekmovalcev zmagal v TV-oddaji Modri volan. Že takrat ga je njegov učitelj predmetov avtoservisne stroke Matej Ozebek opisal kot izjemno talentiranega in marljivega dijaka, pri čemer je posebej izpostavil, da fant preprosto uživa, ko se loti svojega dela. »Če kdo, potem bo Aleš zaradi svojega poklica srečen človek.«

Korak za korakom

Srednješolsko izobraževanje je Aleš začel v poklicnem programu avtoserviser, pri čemer je bil vsa tri leta odličnjak, nato je s peticami v redovalnici zaključil tudi dveletno nadaljevanje šolanja v programu PTI za avtoservisnega tehnika. Oktobra 2013 je postal študent prve

generacije avtoservisnih menedžerjev, višješolskega študijskega programa, ki so ga v sodelovanju z gospodarstvom pomagali razviti prav v Šolskem centru Celje. In zgodba uspešnega in marljivega dijaka se je ponovila tudi v času študija, ki ga je s sošolcem Jernejem Aškercem zaključil kot prvi v generaciji. Mag. Matej Ozebek je bil v Višji strokovni šoli Šolskega centra Celje tudi somentor njune diplomske naloge Načrtovanje uporabe dizelskega motorja kot učila za Šolski center Celje, Medpodjetniški izobraževalni center.

Menedžer s kravato pod haljo

Ko Aleš pripoveduje, kako sta s sošolcem Jernejem izbirala temo diplomske naloge, ne more iz svoje kože. Izbrati je bilo treba nekaj takšnega, da nista le sedela pred kupi študijskega gradiva in premlevala strokovnih ugotovitev, ampak je nastalo nekaj konkretnega. »Še boljše, želela sva imeti čim več opravka tudi z orodjem,« je povedal ob zagovoru diplomske naloge, za katero sta si prislužila desetko. Teoretični del sta fanta zagovarjala ob računalniku, opravljena v slavnostna oblačila z obvezno kravato okrog vratu, sledila je še predstavitev učila, ob katerem sta si v delavnici z Jernejem hitro nadela delovne halje. In približno takšna »uniforma« bo Aleša spremljala tudi v prihodnje.

Učilo za delavnico

Ob pripravi diplomske naloge sta najprej pregledala

Aleš Kos in Jernej Aškerc, prva diplomanta višješolskega študijskega programa avtoservisni menedžment, ob učilu, ki sta ga razvila in izdelala v šolski delavnici. Zdaj bo seveda služilo za nabiranje znanja bodočim generacijam avtoserviserjev.

vsa učila, ki so na voljo za izobraževanje v učnem procesu, ter potrebe po sodobnejših učilih. Raziskala sta trg tovrstne opreme, opravila primerjavo med posameznimi učili in začela načrtovati svoj izdelek. Aleš in Jernej pri tem seveda nista imela povsem prostih rok, saj sta ob kriterijih kakovosti in zmogljivosti materialov morala upoštevati tudi to, da na voljo nimata neomejene vsote denarja. A zaupanje vodstva šole sta še kako upravičila, saj sta za približno tri tisočake izdelala

učilo, za kakršno – a malo manj zmogljivo in izpopolnjeno – bi sicer šola odštela vsaj desetkrat več.

Za osnovo učila sta izbrala motor vozila Citroen C5 in po opravljeni diagnostiki na njem odpravila vse okvare oziroma odstopanja ter predelala posamezne sklope, ki so potrebni za pravilno delovanje motorja zunaj vozila. Sledila sta še načrtovanje in izdelava nosilnega okvirja za pritrditev motorja iz debelostenskih pohištenih jeklenih profilov, ki sta jih zvarila v skeletni okvir in poslala na

elektrostatično prašno barvanje. Končni izziv za dosego zastavljenega cilja sta predstavljala vgradnja vseh elementov motorja s pripadajočimi sistemi in končni zagon dizelskega motorja. Ob tem sta seveda poskrbela za varno uporabo bodočega učila in zaščitila vroče in gibajoče dele s pokrovi iz perforirane pločevine, kompozitnih in polimernih plošč. Motor je opremljen z nadzorno ploščo s številnimi merilnimi napravami, ki omogočajo upravljanje motorja ter meritve in nadzor inštrumentov

vozila – zajetno gradivo z rezultati testiranj in s pričakovanimi vrednostmi za posamezne preizkuse pa bo v veliko pomoč tako dijakom kot tudi učiteljem praktičnega pouka v delavnici. In kot kaže, bo med njimi tudi Aleš Kos. V Srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko so ga namreč povabili, naj »ostane« šoli zvest še naprej. Potrebujemo namreč učitelja strokovnih predmetov in prav v teh dneh se končuje razpis, na katerega se je Aleš tudi prijavil.

IS

Za razvoj ključnih življenjskih veščin

Brainobrain – program za učinkovit trening možganov

Program Brainobrain, ki ponuja edinstveno metodo celostnega razvoja otroka, izvajajo tudi v Celju. Sestavlja ga več stopenj, vsaka traja po 3 do 4 mesece. Otrok lahko celoten program zaključi v roku do treh let in pol. Kako izgleda trening možganov in kaj ponuja program Brainobrain, smo vprašali Svetlano Lazović, licencirano trenerko po tej učni metodi.

Kaj je brainobrain?

Gre za izobraževalni program, ki skozi skupinsko dinamiko razvija otrokovo osebnost in poskrbi za učinkovit trening možganov. V program so vključene aktivnosti, ki vzpodbujajo otrokovo domišljijo, prostorsko zaznavo, izražanje njegove kreativne plati in vzpodbujanje razvoja čustvene inteligence.

V čem se ta trening razlikuje od drugih dejavnosti, namenjenih otrokom?

Pri tem programu gre za nadgradnjo NLP tehnik. Ta tehnika je pri odraslih namenjena prepoznavanju povezav med našimi mislimi, občutki in delovanjem. Te povezave potekajo na nezavedni ravni. S tem, ko jih ozavestimo, pa lahko nanje tudi vplivamo. Otrok skozi ta program razmišlja o zaznavanju sebe in medosebnih odnosih, uči se vživljanja v čustva drugih, razvija komunikacijske veščine, razmišlja o področjih njegove osebnosti, ki mu

Svetlana Lazović, licencirana trenerka po Brainobrain učni metodi

prinašajo prednosti in spoznava tiste, ki jih lahko izboljša. Na ta način gradi realno sliko o sebi, razvija zdrav občutek samozavedanja in se postopoma uči sprejemanja odgovornosti za svoje življenje.

Kako poteka ta program?

Program je razdeljen na 10 stopenj. Na prvi stopnji se otroci učijo pravil računanja na abakus. To je starodavno računalno, ko še niso poznali modernih kalkulatorjev. Računanja na abakus se učimo s pomočjo VAK metode, torej vizualno (V), avditivno s poslušanjem (A) in kinestetično z dotikom (K). S tem, ko uporabljamo vsa ta tri čutila, se informacija hitreje »zasidra« v naš spomin in ostane z nami vse življenje, podobno kot učenje vožnje s kolesom.

Kaj pa nadaljnje stopnje?

Na drugi stopnji pridemo na računanje s pomočjo mentalne kartice, to je majhne kartice v velikosti vizitke, s pomočjo katere si lažje predstavljamo kroglice iz abakusa. Gre za postopni prehod v vizualizacijo. Na tretji stopnji računamo zgolj »v mislih«, pomagamo si le s prstki, ki veselo švigajo po zraku. Četrta in peta stopnja sta namenjeni utrjevanju naučenega in pravilnemu postopku računanja, pomembna je zlasti pravilna tehnika. Od pete stopnje naprej pa šteje tudi hitrost, dodajamo še druge dejavnosti, recimo večopravilnost.

Komu je program Brainobrain še posebej namenjen?

Program je namenjen otrokom od 4. do 14. leta starosti, zato posebnih omejitev ni. Vabimo vse otroke, veščine, ki jih bodo s tem pridobili, pa so zlasti večja koncentracija, samozavest, samozavedanje, hitrost, natančnost, izvrstne matematične veščine, fotografski spomin, vizualizacija, odločnost in vodstvene veščine.

Promocijsko besedilo

Več o Brainobrain učni metodi:

S: www.brainobrain.si

FB: Brainobrain Slovenija

M: svetlana@brainobrain.si

T: 040 375 844

Že sedma generacija študentov zdravstvene nege

Študenti VZŠCE izvajajo tudi številna zdravstveno-vzgojna svetovanja in meritve (Foto: Arhiv VZŠCE)

V študijskem letu 2015/16 bo s študijem na Visoki zdravstveni šoli v Celju (VZŠCE) začela že sedma generacija študentov študijskega programa zdravstvene nege. Kakovosten študijski proces, odlične možnosti za praktično (klinično) usposabljanje študentov, dobre mednarodne povezave in razvojna usmerjenost utrjujejo položaj visoke šole kot pomembne izobraževalne in raziskovalne institucije v regijskem prostoru, a tudi izven. O delu in razvojnih usmeritvah je spregovoril dekan VZŠCE izr. prof. dr. Gorazd Voga.

Zanimanje za študij v VZŠCE je že vse od ustanovitve veliko. Kaj študenti prepoznajo kot prednost študija v primerjavi z ostalimi visokoškolskimi zavodi, ki tudi delujejo na študijskem področju zdravstvene nege?

Smo mlada in razmeroma majhna šola, zato mnogo lažje spreminjamo način dela glede na nove zahteve in študijski proces prilagajamo potrebam študentom. Dobro razvita mreža zdravstvenih zavodov v širši regiji omogoča kakovostno klinično usposabljanje študentov pod vodstvom usposobljenih mentorjev. Nena zadnje smo z ustanovitvijo visoke šole možnost študija zdravstvene nege lokacijsko približali študentom, ki so zaposleni in tako veliko lažje

usklajujejo svoje službene, študijske in družinske obveznosti.

Katere so razvojne usmeritve šole?

Visoka šola že nekaj časa usmerja svojo strokovno in razvojno-raziskovalno dejavnost ter aktivnosti na področju vseživljenjskega učenja na področju paliativne oskrbe. Spodbujeni tudi z aktualnimi demografskimi trendi in čedalje večjim pomenom, ki ga družba in stroka dajeta paliativni oskrbi, smo se kot **prvi v slovenskem prostoru odločili za razvoj podiplomskega magistrskega študijskega programa paliativne oskrbe**. Načrtujemo, da bo prvi vpis v študijski program možen v študijskem letu 2016/17.

Solo odlikuje tudi mednarodno povezovanje ...

Veseli smo bili, da smo bili kot eden izmed treh slovenskih visokošolskih zavodov uspešni na razpisu Erasmus+ Strateška partnerstva in pridobili mednarodni projekt z naslovom »Healthy lifestyle for aging well«, kjer aktivno sodelujemo s partnerskimi institucijami iz Finske, Portugalske in Poljske. Projekt se je uvrstil med štiri **najboljše projekte v Evropi, kot primere dobrih praks po relevantnosti za področje visokega šolstva v akciji Strateška partnerstva**.

Znanje, spretnosti in zdravje na enem mestu

V društvu za svetovanje in izobraževanje Enost svoje znanje in sposobnosti združujejo štirje ustanovni člani, ki vsak na svojem področju pomagajo ljudem do kakovostnejšega življenja. Njihov namen je povezati istomisleče ljudi in jim pomagati na različnih področjih.

V društvu Enost so vam na voljo inštrukcije matematike po waldorfski metodi poučevanja, ki temelji na razumevanju in uporabnosti snovi. Inštrukcije vam nudijo na domu, krajše nasvete pa tudi po telefonu. Inštrukcije so namenjene tako osnovnošolcem kot tudi dijakom in študentom.

Svoje znanje v društvu na vas prenašajo tudi v obliki delavnic izdelovanja igračk iz naravnih materialov, ki jih na vašo željo izdelajo tudi po naročilu.

V društvu izvajajo energijsko zdravljenje s prenosom kozmične energije in zvočnih vibracij za krepitev življenjske energije. S pomočjo inštruiranja preprostih vaj se ga lahko naučite tudi sami.

Za lažšanje zdravstvenih tegob so vam v društvu dostopne tudi mešanice čajev, iz katerih vam pripravijo ustrezna mazila ali tinkture.

Promocijsko besedilo

Kovinarska ulica 7a
3220 Štore
GSM: 040 894 849 (Danilo)
070 753 763 (Natalija)
E-pošta: drustvoenost@gmail.com

Povezujemo istomisleče ljudi in nudimo:

inštrukcije matematike za učence, dijake in študente,

izvajanje alternativnih metod zdravljenja,

aktivacijo samozdravljenja,

tečaj krepitev življenjske energije.

Pri nas si lahko čas krajšate tudi v delavnicah izdelovanja igračk iz naravnih materialov.

Ljudska univerza Celje pomaga odraslim pri spremembah

Edina stalnica v življenju so spremembe. Da so nujnost sodobnega časa, je jasno vsem. Vprašanje je le, ali posamezniku pomenijo izziv oziroma priložnost za ustvarjalnost in napredek ali so moteč dejavnik v vsakdanjiku oziroma obvezna pot v negotovost, ki povzroča strah pred prihodnostjo. Najtežje je za tiste, ki na spremembe in reforme niso pripravljeni in v njih ne vidijo smisla. Posamezniki, ki živijo po načelih vseživljenjskega učenja (VŽU), se na spremembe veliko lažje odzivajo, saj so te za njih način življenja.

Izobraževanje in učenje v vseh obdobjih človekovega življenja, še posebej v obdobju odraslosti, postajata vedno bolj nujna, da si ljudje z obnavljanjem starega in s pridobivanjem vedno novega znanja omogočimo učinkovito delovanje na delovnem mestu, doma, v družbi in drugje.

Na tečaj ali v delavnico

VŽU je eno temeljnih načel politike Evropske unije, posledično se je vizija VŽU razširila tudi v Sloveniji. Ljudska univerza Celje je javni zavod za izobraževanje odraslih, ki skrbi za potrebe lokalne skupnosti že 94 let in deluje po načelih VŽU. V naših vrstah srečate

udeležence različnih profilov. K nam pridejo iz različnih razlogov: zaradi želje po dokončanju formalnega izobraževanja, prekvalifikacije, pridobitve nacionalne poklicne kvalifikacije, neformalno izobraževanje.

Zaposleni v LU Celje posvečamo veliko časa tudi delu z obsojenci in s priseljenci. V celjskih zaporih izvajamo program osnovne šole za odrasle, učno

pomoč, svetovanje za odrasle in različne likovne delavnice. Osnovnim šolam pomagamo pri delu s tujci tako, da pri njih izvajamo tečaje slovenščine, predvsem za albanske otroke. Za srednješolce, ki imajo težave z jezikom, izvajamo tečaj slovenščine pri nas v šoli. Prav tako smo letos izvedli tudi tečaj albanščine za zaposlene v šolah. Junija smo uspešno izpe-

ljali projekt Svet je eden – eden za vse, znotraj katerega smo izvedli različne aktivnosti za šest različnih narodnosti.

Septembra bomo začeli izvajati program Začetna integracija priseljencev, ki ga se sofinancira Sklad za azil, migracije in vključevanje (AMIF). Program je namenjen državljanom tretjih držav, vsebinsko pa združuje program učenja slovenščine

in program seznanjanja s slovensko zgodovino, kulturo in z ustavno ureditvijo.

V LU Celje delujeta tudi Karierni kotiček in Center medgeneracijskega učenja. Karierni kotiček večinoma obiskujejo mladi, ko se odločajo za izbiro poklica ali šole, vedno več pa je tudi brezposelnih, ki se z-

nimajo za spremembo poklica. Zlasti njim namenimo poglobljeno svetovanje za odrasle. V Centru medgeneracijskega učenja izvajamo številne delavnice, kjer se prepletajo nadebudnost mladosti in modrost ter izkušnje starosti. In vedno je zanimivo!

Promocijsko besedilo

Ljudska univerza Celje se je predstavila tudi na letošnji Paradi učenja.

LJUDSKA UNIVERZA CELJE
CANKARJEVA ULICA 1, 3000 Celje, Slovenija
Telefon: 03 428 67 50, fax: 03 428 67 58

VABIMO K VPISU V ŠOLSKO LETO 2015/2016

- Brezplačna osnovna šola za odrasle
- Predšolska vzgoja
- Logistični tehnik
- Ekonomskega tehnik
- Maturitetni tečaj
- Računalnikar
- Trgovce

TEČAJI IN DELAVNICE

- Tečaji tujih jezikov
- Slovenščina za tujce
- Retorika
- Računovodstvo
- Računalništvo, ECDL
- Težka gradbena mehanizacija
- Tečaj šivanja in krojenja
- Vadba joge
- Astrološke delavnice
- Glasbena šola

NACIONALNE POKLICNE KVALIFIKACIJE

- Računovodja za manjša podjetja, s.p. in zavode
- Socialni oskrbovalec na domu
- Posrednik za nepremičnine
- Hišnik
- Vzdrževalec cest
- Cestni preglednik
- Preglednik manj zahtevnih električnih inštalacij in inštalacij zaščite pred delovanjem strele
- Vodja projekta
- Izdelovalec spletnih strani
- Turistični informator
- Varuh predšolskih otrok

V NAJEM ODDAJAMO UČILNICE IN POSLOVNE PROSTORE!

Kontakti

Tel.: 03 428-67-50
03 428-67-52

e-mail: info@lu-celje.si
www.lu-celje.si

Še prosta vpisna mesta

Še jutri, v petek, je v vseh javnih visokošolskih zavodih, kjer so še prosta vpisna mesta, mogoč vpis v drugem prijavnem roku v visokošolske strokovne in univerzitetne študijske programe. Od ponedeljka do prihodnjega petka, 4. septembra, bodo v drugem prijavnem roku vpisovali bodoče študente v višješolske strokovne študijske programe. Prosta vpisna mesta so tudi še v višješolskih, visokošolskih in univerzitetnih študijskih programih, ki jih izvajajo v Celju.

V drugem prijavnem roku lahko oddajo prijavo kandidati, ki je niso oddali v prvem, in tisti, ki niso bili sprejeti v nobenega od izbranih študijskih programov v prvi prijavi. Prijavijo se lahko tudi kandidati, ki so oddali prvo prijavo in so bili v prvem roku sprejeti na katerega od izbranih programov, vendar le,

če imajo za to upravičen razlog, za katerega morajo dokazilo predložiti skupaj s prijavo. O upravičenosti teh razlogov bo odločila komisija pristojne visokošolske prijavno-informacijske službe. Drugo prijavo za vpis lahko oddajo tudi kandidati, za katere se izbirni postopek prvega roka še ni končal zaradi opravljanja mature v dveh delih ali opravljanja preizkusov posebnih nadarjenosti, sposobnosti in spretnosti v jesenskem roku. Prav tako pa tudi kandidati, za katere postopek priznavanja za nadaljevanje izobraževanja še ni končan, in kandidati, za katere je tako odločeno v pritožbenem postopku. V primeru, če se bodo uvrstili v enega od študijskih programov, ki so jih navedli v svoji prvi prijavi, bo njihova druga prijava izločena iz nadaljnjega prijavno-sprejemnega postopka.

IS

V avgustu, septembru in ponekod tudi še v začetku oktobra je mogoč vpis tudi v magistrske in doktorske študijske programe, vendar se prijavni roki razlikujejo med posameznimi visokošolskimi zavodi. Datum za želeno fakulteto je zato treba preveriti na spletni strani posameznega zavoda.

Za dijake iz oddaljenih krajev je konec avgusta tudi zadnji rok za vpis v dijaški dom. Prijavo morajo oddati do 31. avgusta, študenti pa morajo to obveznost opraviti septembra. V Dijaškem domu Celje vpisujejo tako dijake kot tudi študente.

V visokošolskih zavodih, kjer bodo še na voljo prosta študijska mesta, bo zadnji, tretji prijavni rok za študijsko leto 2015/16 trajal od 1. do 5. oktobra.

zaplešite z nami
do ZVEZD

LUKEC
PLESNI KLUB
LAŠKO

PLESNI VRTEC, HIP HOP,
JAZZ, STEP, DRUŽABNI PLESI...

DAN ODPRTIH VRAT:
5.9.2015, od 9. do 14. ure
Otročji center Kino Laško

INFO:
040 663 059
lasko@lukec.net

lasko.lukec.net

Plesni klub za vse generacije

Plesni klub Lukec združuje osebe, ki so se povezale z namenom druženja, izmenjave izkušenj in strokovnih informacij s področja plesno-gledališke, glasbene in založniške dejavnosti, aktivnega soustvarjanja in razvoja slovenskega družabnega in tekmovalno-rekreativnega plesa.

Leta 1990 ustanovljen Plesni klub Lukec nudi široko paleto plesnega izobraževanja. Sistematičen pristop dela s tečajniki se kaže v izjemnih uspehih na različnih plesnih področjih. Velik poudarek v Plesnem klubu Lukec dajejo izobraževanju in šolanju vadiateljev in učiteljev. Pri izvajanju tečajev ti poskrbijo, da tečajniki plesne korake doživijo kot izziv in jih na koncu obvladajo z velikim zadovoljstvom.

Programi v Plesni šoli Lukec so zasnovani za vse generacije. Od otrok, mladine do odraslih in tudi upokojencev, kjer vsakdo najde plesno zvrst po svojem okusu.

Pridružite se osvajalcem medalj z državnih, evropskih in svetovnih prvenstev in se vpišite za leto 2015/16 v najbližjem kraju. Lokacije kluba, prijavnico, cenike in ostale informacije najdete na spletni strani www.lukec.net.

Promocijsko besedilo

Okoljski turizem v Šaleški dolini

Vedno bolj urejeno plažo na Velenjskem jezeru vsako leto obišče več kopalcev.

Večinoma ljudje Velenje oziroma Šaleško dolino povezujejo s proizvodnjo električne energije v Termoelektrarni Šoštanj, izkopavanjem lignita v Premogovniku Velenje in velikim onesnaževanjem okolja. Šaleška dolina resda sodi med tiste pokrajine, kjer so bile okoljske posledice gospodarstva med bolj izrazitimi v Sloveniji. Predvsem premogovništvo in proizvodnja električne energije sta v sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja povzročila degradacijo praktično vseh okoljskih prvin, ki jim je sledila edinstvena ekološka sanacija. Strokovno so pri njej ves čas sodelovali raziskovalci Inštitut za ekološke raziskave ERICo iz Velenja, ki je pred več kot 25 leti nastal kot odgovor na velike probleme v okolju in kjer še sedaj uspešno svetujejo pri reševanju tovrstne problematike.

Osrednja dejavnost inštituta ERICo so storitve na okoljskih področjih, ki jih zahteva zakonodaja, poleg tega pa v okviru izobraževalnih programov obiskovalcem iz vse Slovenije in tudi tujine predstavljajo Šaleško dolino, glavne dejavnosti, ki se tu odvijajo, uspešno ekološko sanacijo Termoelektrarne Šoštanj in skrb za okolje oziroma rekultivacije ugreznin, ki jih ureja Premogovnik Velenje. Če je privlačno in čisto okolje glavni element kakovostnega turizma, je v Šaleški dolini spreminjanje pokrajine zaradi premogovništva in energetike temelj za razvoj tako imenovanega okoljsko-izobraževalnega turizma, kjer je glavna privlačnost za obiskovalce ravno preoblikovana in ekološko sanirana pokrajina.

Na inštitutu ERICo pripravljajo okoljske izobraževalne programe že od leta 1994, predavanja vedno dopolnjuje tudi terenski ogled. Najpogostejše je obiskan program Energija - ekologija, kjer ljudje spoznajo problematiko nekdanjega onesnaževanja okolja in ukrepe, ki so vodili k izboljšanju stanja, na terenu pa si ogledajo rekultivirano območje ob Škalskem ter Velenjskem jezeru. Poleg tega se lahko odločijo za obisk Termoelektrarne Šoštanj, strokovno vodstvo po Šaleški dolini in za ogled čistilne naprave za komunalne odpadne vode. Pomembno je tudi vedno večje povezovanje z Muzejem premogovništva Slovenije, Muzejem Velenje in v zadnjem času tudi z relativno novim Muzejem usnjarstva Slovenije v Šoštanju. Pri tem so uspešni, zato jih vsako leto obišče več kot 5.000 ljudi. Na ta način obiskovalci spoznajo Šaleško dolino iz novega vidika, kot velik laboratorij v naravi, primer uspešne preobrazbe iz nekoč onesnažene in degradirane doline v turistično zanimivo ter privlačno objezersko pokrajino, kjer so nastali dobri pogoji za razvoj športno-rekreacijskega kot tudi prireditvenega in kulturno etnološkega turizma.

Slogan, s katerim vabijo obiskovalce je: »Največji premogovnik in termoelektrarna - največji proizvajalec bele tehnike - najhitreje rastoče mesto - najgloblje jezero - Kje je to? Obiščite nas in izvedeli boste!«

Promocijsko besedilo

Študij proizvodnega inženirstva v Celju

Visoka šola za proizvodno inženirstvo s sedežem v Celju je z delom pričela v letu 2010. Nastala je na pobudo gospodarstva, ki se že nekaj časa sooča s pomanjkanjem usposobljenih kadrov na področju tehniških ved. Študij traja 3 leta, strokovni naziv, ki si ga pridobijo diplomanti pa je **diplomirani inženir strojništva**. Pogovarjali smo se z dekanom visoke šole **doc. dr. Gašperjem Gantarjem**.

Šola izvaja visokošolski strokovni študijski program Sodobno proizvodno inženirstvo, kje je poudarek?

Študenti pridobijo temeljna inženirska znanja, v 3. letniku pa se z izbiro modula usmerijo v področji orodjarstva in konstruiranja oziroma proizvodne logistike. Velik poudarek dajemo tudi poslovnim znanjem, tako da študente poskušamo naučiti, kako spremeniti odlične tehnične rešitve v finančni uspeh podjetij. Proizvodna podjetja so namreč ključni gospodarski temelj Slovenije. Večina deluje kot podizvajalci

končnih izdelkov, zato je pridobivanje prednosti na področju izdelovalnih tehnologij in organizacije proizvodne ključno za doseganje poslovnih uspehov.

Kje vidite prednosti Visoke šole za proizvodno inženirstvo?

Študij je praktično naravnan in učinkovit. Izvajajo ga visokošolski učitelji z izkušnjami iz industrijskega okolja, kar je za študij na prvi stopnji izredno pomembno. Študij poteka v odlično opremljenih predavalnicah, računalniških učilnicah in laboratorijih, kar kažejo tudi ankete prvih diplomantov šole.

Kakšni so stroški študija?

Visoka šola za proizvodno inženirstvo izvaja samo izredni študij, ki je plačljiv ter organizacijsko in izvedbeno prilagojen zaposlenim študentom. Pri tem naj omenimo, da so stroški izrednega študija v domači regiji (Šolnina) ob upoštevanju podatkov iz raziskave Eurostudent pravzaprav primerljivi s stroški rednega študija izven regije.

Prednosti študija na Visoki šoli za proizvodno inženirstvo po mnenju diplomantov:
pridobljeno praktično znanje, podprto s teorijo,
visokošolski učitelji iz gospodarstva,
prilagodljivost študijskega procesa zaposlenim študentom,
bližina študija.

Prejemnik zlatnika poezije Gustav Januš s prokuristom podjetja Fitmedia Jožetom Volfandom.

Letošnja prejemnica Veronikine nagrade Meta Kušar poudarja, da so bolj od razlag o poeziji pomembni verzi. Mestna občina Celje je Veronikino nagrado za najboljšo pesniško zbirko leta sicer podelila že 19. leto zapored.

Veroniko zapeljal Vrt Mete Kušar

Avtorica nagrajene zbirke navdih našla v življenju – Zlatnik v roke gradniku mostov

Najboljša pesniška zbirka leta 2015 v Sloveniji je zbirka Vrt, ki jo je napisala ljubljanska pesnica in esejistka Meta Kušar. Na torkovem večeru poezije v celjskem Narodnem domu so podelili še zlatnik poezije Gustavu Janušu, večer pa je obogatilo javno voščilo poetu ljubezni Cirilu Zlobcu ob njegovi devetdesetletnici.

Strokovna žirija je pesniško zbirko Vrt Mete Kušar opisala kot suvereno spisano pesniško letino, ki stavi na neskrto bero najboljših in najbolj zrelih sadežev, čeprav

hkrati ruva gnile in nagnite ter premišljuje o njih. Iz tal pa pobira odpadle, da bi jih postavila na dvignjen krožnik, ki ga nese in ki jo nese.

Avtorica je povedala, da je navdih za zbirko črpala tam, kjer tudi sicer pesniki najdejo navdih za svoja dela, v življenju. »Zbirko sem naslovila Vrt, saj je ta moj zavetnik, je nekaj hkrati vidnega in nevidnega, je nekaj zelo harmoničnega, naravnega, je nekaj, kar bogati. Tako kot star simbol zanj, ki pravi Il giardino d'amore – vrt ljubezni.«

Sicer nerada govori o svojih pesmih. Poudarila je namreč, da bi morali biti prav verzi na prvem mestu. »Vstop v poezijo je nekaj, kar bralcu da možnost, da postane tisto, kar v resnici je. Poezija nas vodi za roko, da smo drugačni, in to je v današnjem svetu zelo dragoceno.«

Odločitev žirije soglasna

Predsednik strokovne žirije, pesnik Primož Čučnik, je dejal, da presoja o najboljši pesniški zbirki leta ni bila tako naporno delo, kot si je

sprva predstavljal. Sploh glede na število del, ki izidejo vsako leto. Čeprav se mu je številka sprva zdela zastrašujoča, se je izkazalo, da je veliko knjig izšlo v samozaložbi, torej brez uredniškega dela. Takih žirija ni presojala, resneje je prebrala od 40 do 50 knjig.

In zakaj je člani žirije, ki sta jo sestavljali še dr. Darja Pavlič s Filozofske fakultete Univerze v Mariboru ter Petra Vidali iz kulturne redakcije Večera, prepričala prav zbirka Vrt? »Glede na to, da poznamo pisavo Mete Kušar,

se mi je zdelo, da je knjiga ena njenih boljših, če ne kar najboljša. Podobno mnenje je bilo v žiriji nasploh, tako da z izbiro nismo imeli težav. Vsi smo bili navdušeni,« je povedal Čučnik.

Zlatnik kot priznanje za življenjsko delo

Zlatnik poezije za pesniški opus in prispevek k slovenski literaturi je romal v roke pesniku slikarju in uredniku Gustavu Janušu, ki je najmočnejši lirični glas koroških Slovencev. Čeprav je jezik

njegovega srca slovenščina, njegov uradni jezik pa nemščina, Januš s svojim delom gradi mostove med obema kulturama. »Ker živim na obrobju, se samoumevno dotikam dveh ali treh narodov. Z njimi se srečujem, z umetnostjo pa lažje prekoračimo nekdaneje meje,« je dejal.

Povedal je, da se mu je nemščina sicer precej približala, uspelo mu je osvojiti tudi nemško govoreče ljubitelje poezije. S tem, da piše v slovenščini in prevaja v nemščino, pa dobijo njegove pesmi novo razsežnost. Po besedah Januša postanejo gostejše. Sicer pa letošnji prejemnik zlatnika poezije ni le pesnik. Česar ne more povedati z besedo, poskuša sporočiti s sliko. Zaradi izostrenega vida in slabšega sluha mu postaja njegova druga umetniška zvrst pravzaprav vse bolj pri srcu.

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

Poet ljubezni nas opominja, kaj pomeni biti človek

Na Veronikinem večeru je bilo posebno voščilo namenjeno Cirilu Zlobcu, ki letos praznuje 90-letnico. Zlobec je bil prvi predsednik strokovne žirije za Veronikino nagrado, je tudi Veronikin nagrajenec in prejemnik zlatnika poezije. Njegova zadnja pesniška zbirka Ljubezen, čudež duše in telesa, podira rekorde branosti.

Kot je soditi po odzivu na Zlobčevo razprodano knjigo Ljubezen, čudež duše in telesa, si ljudje danes še kako želijo brati o tem čustvu. »Knjiga je vse od izida na prvem mestu po prodaji, in to kljub temu da gre za poezijo, da jo je napisal slovenski avtor, ki je povrh še star gospod,« se je pošalil eden od velikanov naše kulture. Čeprav se v zadnjem delu dotika lepših plati življenja, se njegova poezija dotika tudi razčlovečenja človeka.

Kako to, da ste zadnjo zbirko posvetili prav ljubezni?

Ciril Zlobec je ob 90-letnici lahko ponosen, da njegova zbirka Ljubezen, čudež duše in telesa, podira rekorde branosti.

Glavna intonacija predprejšnje zbirke je bila povezana s hčerino smrtjo, naslednja nesreča, ki me je prizadela, pa je bil prezgoden odhod sina. Bil sem poln smrti, še ponoči sem se zbuhal in razmišljal. Preden sta

nastopili ti dve smrti, sem veljal za pesnika vitalizma, življenjske radosti, ljubezni. V vseh svojih zbirkah od Pesmi štirih je moj glavni motiv ljubezenska poezija. V zadnji knjigi sem jo skušal povezati kot življenjsko zgodbo, gre

za moje ljubezensko, hrepnenjsko, romantično življenje, za razočaranja, za vse, kar sodi zraven. To sem najbolj pristen jaz.

Kako to, da se je zbirka tako močno dotaknila bralcev?

Menim, da zato, ker jim ob prebiranju ni treba razmišljati, kaj se je v življenju zgodilo meni, kaj sem mislil s svojimi besedami, ampak ker v pesmih hitro poiščejo in najdejo sebe. Pesem vstopi v dialog z bralcem, kar je zame največja nagrada.

Kako ob podelitvi Veronikine nagrade vidite izzive, ki poezijo prežemajo v zadnjem času?

Slovenci smo neverjetno intelektualiziran narod, glede na število prebivalcev smo v tem nadpovprečni. Daje pa nas stiska, kam s to nakopičeno vednostjo, znanjem, sposobnostjo, ki se kaže tudi v poeziji. Včasih je lahko imela poezija stališče, kar se tiče ustvarjalnosti. Imela je dve veliki temi – socialno in nacionalno. V vsakem obdobju jo je vodil nek vzornik, ki ji je kazal pot. Danes ni več nobene skupne poti, vsak mora najti sebe. Prav tako ni več nobene družbene, politične ali kakršnekoli druge teme, ki bi v širšem smislu prite-

gnila ustvarjalce nasploh. Danes je zato mnogo težje, ker moraš sam najti, kaj je tvoje človeško bistvo.

Torej nam lahko verzi odstrejo pogled na to, kaj pravzaprav smo.

Največji današnji problem, ne le Slovencev, ampak človeštva nasploh je, ne kakšno politiko in gospodarstvo imaš, ampak kaj se dogaja s človekom. Kaj se dogaja z njim, ko ga znanost, tehnologija, ekonomija pod obliko svobode razčlovečujejo. Človek je vedno bolj robot, robota pa skušajo napraviti vedno bolj podobnega človeku, da bi vdano služil. Človek izgublja svojo identiteto, postaja prekarni delavec, ki ga uporabijo ali ne uporabijo, ga odslovijo, odvržejo. Razumeti to tragiko človeka, ki ne sme biti res človek v polnem pomenu besede, je glavna muka moje poezije. Zato ima tudi prejšnja zbirka naslov Biti človek.

TS

»Danes lahko s ponosom rečemo, da smo ustvarili festival, ki Velenju daje drugačne zgodbe, opozarja na stvari, ki se jih drugače ne bi zavedali. Privabi tudi ustvarjalce, ki jih konvencionalni festivali in kultura ne bi povabili v Velenje,« je povedal direktor Festivala mladih kultur Kunigunda Marko Pritržnik.

Kunigunda ne ostaja usmerjena le v eno vrsto subkulture, ampak išče tako tehnično kot programsko čim bolj širok spekter dejavnosti. Tokrat se je na program med drugim uvrstil gibalno vizualni performans Splet gibčnosti in bolečine, ko se je ples ob drogu spletel s suspenzijo – življenjem na vrveh.

Utrip srčnih kultur ne pojenja

Razvoj festivala mladih kultur zajeli
tudi v dokumentarnem filmu

VELENJE – Festival mladih kultur Kunigunda, ki ga organizira Mladinski center Velenje, je letos postal polnoleten. Do 29. avgusta bo na različnih prizoriščih v Velenju postregel s 30 različnimi alternativnimi projekti, v katerih sodeluje

več kot 200 umetnikov z vseh področij kulturnega ustvarjanja. Tako bo skušal znova pokazati, da je tudi nekonvencionalna kultura prav tako kakovostna, izpovedna, zabavna in očistevalna kot tista, s katero se srečujemo ves čas.

Tango za ogrevanje v hladnih nočeh

Na celjskih odrih je bilo pred dnevi kar dvakrat mogoče slišati ritme novega argentinskega tanga skladatelja Astorja Piazzole. Če je bil četrtkov večer v knjižnici v celoti posvečen njegovim skladbam, pa smo v soboto pri Vodnem stolpu slišali dve njegovi znani deli.

Če bi neznosna poletna vročina še trajala, bi bil večerni koncert celjskega kvinteta Gamma v lapidariju ob Savinji prava osvežitev. Zaradi slabega vremena je bil prestavljen v prostore knjižnice, saj bi bila sicer »osvežitev« ob nizkih temperaturah pretirana. Takšne selitve ponavadi odvzamejo delček tiste privlačnosti, ki jo ima naravno okolje kot ozadje dobre glasbe. Kvintet že sicer ne nastopa pogosto, saj so se nekateri člani raztepli po svetu zaradi študijskih

obveznosti. Poletni koncert je zato po dolgem času pomenil ponovno skupno muziciranje zasedbe, ki je na sceni prisotna že sedmo leto. Toda tudi pri tem ni šlo vse po načrtih, saj si je violinistka **Anja Čretnik Videmšek** zlomila roko. Na srečo je **Klavdija Novšak** hitro vskočila in se dobro znašla v vlogi nadomestne članice zasedbe. Kvintet je kot ponavadi navdušil, ko je zaigral vrsto novih skladb iz bogate zakladnice Astorja Piazzole. Dan po koncertu je zasedba

krenila na tradicionalno gostovanje v avstrijski Bad Ischl.

Pri Vodnem stolpu pa je v soboto, prav tako v ne posebej toplem večeru, občinstvo ogrevala odlična mednarodno priznana slovenska violinistka **Anja Bukovec**. Spremljal jo je seksitet klarinetov PanArs, ki ga sestavljajo odlični profesorji iz celjske glasbene šole, ki z violinistko nastopajo že nekaj let. Skupaj so zaigrali nekaj skladb strastnega tanga, dinamičnega klezmerja in nazadnje še priredbo ljudske Marko skače. Ogrevanje občinstva je bilo več kot uspešno.

TC, foto: GrupA

Zasedba Gamma je tokrat svoj poletni koncert odigrala v čitalnici celjske knjižnice. Z leve: Gregor Deleja, Klavdija Novšak, Miha Firšt, Mihael Strniša in Aljaž Cvirn.

Direktor festivala **Marko Pritržnik** je povedal, da želi 18. Festival mladih kultur Kunigunda v Velenje privabiti nekoliko drugačne kulture. »Te so lahko izzivalne, ljudi postavijo pred dejstvo, ki ga dotlej niso poznali. Želimo omogočiti, da se celotno Velenje seznani z dejavnostmi mladih, ki jim omogočajo dodaten zagon za življenje v tem svetu.«

Festival je premiero doživel leta 1998, kar je sovpadalo z ustanovitvijo Mladinskega centra Velenje kot javnega zavoda. Pritržnik je pojasnil, da so bili mladi že od začetkov festivala polni idej, v svojem mestu so želeli vzpostaviti nekaj, česar prej še ni bilo. Sklop prireditev je doživljal vzpone in padce, kar med drugim sporoča tudi dokumentarni film Srčna leta, ki sta ga ustvarili mladi ustvarjalci Ana Marija Kolar in Tina Felicijan ter so ga prvič prikazali v četrtek, 20. avgusta.

Knjigoizmenjebralnica

Glavno vodilo dogajanja so po besedah Pritrznika koncerti najrazličnejših glasbenih zvrsti, ki zaključijo dogajanje vsakega festivalskega dne. Sicer pa Kunigunda gosti razstave, inštalacije, performanse, predavanja, gledališke in plesne predstave, delavnice in športne turnirje. Nekaj prireditev je namenjenih tudi otrokom.

Festival želi izstopati tudi z nekaterimi malo drugačnimi projekti. Pritržnik je med nji-

mi izpostavil Knjigoizmenjebralnico. »Na 18 javnih mestih so na voljo knjige, ustvarjalci festivala pa spremljamo, kaj se z njimi dogaja. Ali jih ljudje vzamejo, jih zamenjajo z drugimi, ali knjige izginjajo, ali se njihovo število povečuje. Opažujemo, kateri naslovi so za ljudi zanimivi, da jih berejo.«

Sporočila za vsakogar

V sklopu festivala mladinske kulture so se doslej poklonili preminulemu lokalnemu umetniku Matevžu Času z razstavo njegovih najudarnejših vidnih in slušnih sporočil, naslovljeno Brhka robotost. Gostili so tudi predavanje dr. Michaela Jonika, ki na angleški univerzi Sussex poučuje ameriško književnost. Predaval je o Waltu Whitmanu, ki je s svojim delom vplival tudi na slovenske literarne velikane. V Dvorani Gaudeamus so v sklopu festivala v sodelovanju z Bošnjaškim mladinskim kulturnim društvom uprizorili tudi dvojezično igrano predstavo Sprehodi se v mojih čevljih. Besedilo za predstavo so ustvarili udeleženci jezikovne in gledališke delavnice za krepitev jezikovnih, komunikacijskih in socialnih veščin mladih iz mladinskih skupnosti v Velenju. Festival pa bo pester program ponujal še vse do sobote, ko ga bo v Letnem kinu ob Škalskem jezeru ob 21. uri sklenil koncert zasedb Let 3, The bambi molesters in Wasted time.

TINA STRMČNIK
Foto: TILYEN MUCIK

Med nastopom mladega nemškega citrarja **Johannesa Schuberta**

Zaključek Prešmentanih citer brez koncerta na Promenadi

Prešmentane citre, letošnji že 27. citrarski festival v Velenju, ki ga v okviru Poletnih kulturnih prireditev pripravlja Festival Velenje, je letos izzvenel v treh od štirih napovedanih koncertov. Na zaključnem v torek zvečer bi v amfiteatru na Promenadi morala nastopiti mlada domača citrarka Maja Lončar, a je koncert zaradi slabega vremena odpadel.

Na prvem koncertu je občinstvo lahko prisluhnilo

Izidorju Tonjku, mlademu citrarju iz Rogaške Slatine, ki je med drugim osvojil zlato priznanje na Svirelu in Temsiju in prvo mesto na mednarodnem tekmovanju v Münchnu. Na drugem citrarskem večeru v mali dvorani doma kulture je nastopil Johannes Schubert, 27-letni virtuoz iz Nemčije, ki se je predstavil s širokim izborom priredb iz renesanse, baroka, romantike, z deli starih citrarskih mojstrov in zabavne (Abba, Beatles,

Eric Clapton, Queen ...) ter ljudske glasbe.

Minuli četrtek se je v veliki dvorani velenjskega kulturnega doma ob 15-letnici delovanja predstavil Slovenski citrarski kvartet, ki ga sestavljajo učitelji citer Anita Veršec, Janja Brlec, Tomaž Plahutnik in Peter Napret. Kvartet je nastal na pobudo legendarne Marjana Marinška in je že v prvem letu delovanja nastopil na Prešmentanih citrah.

RG, Foto: MŠ

Priporočamo

Ta petek ob 20.30 bo na velenjski Promenadi eksperimentalno gledališče. Prostovoljci iz različnih držav sveta bodo v svojih maternih jezikih uprizorili gledališko klasiko, za

katero bodo med festivalom Kunigunda izdelali sceno in kostume.

V soboto ob 10. uri bo pred Centrom Nova na ogled plesni performans Z odra na ulico. Plesalci Plesnega studia N se bodo z odrskih desk preselili na pločnik, da bi preplesali mesto. Ob 20. uri pa bo v atri-

ju Velenjskega gradu odprte razstave Edina prebivalka svojega plemena. Gre za predstavitev umetniškega dela velenjske akademske slikarke Alje Krofl, ki jo bo pospremil performans ustvarjalcev podobnih mišljenj, ki imajo različna kulturna ozadja.

S camp-letko na dopust tudi septembra

September in oktober sta za nekatere najboljša meseca za počitnice in potovanja. Za veliko ljudi je sicer september mesec, ko se poletje konča in se je ponovno treba navaditi na vsakodnevno rutino. Šola, služba, obveznosti ... Glavna turistična sezona se bliža koncu, temperature so še vedno poletne, cene pa so tudi že nekoliko nižje. Prav zato sta ta dva meseca odlična za oddih.

Dolgoletni ljubitelji kampiranja ali tisti, ki to šele postajajo, se slej ko prej znajdejo pred vprašanjem, katero počitniško domovanje izbrati. Univerzalnega odgovora ni, odvisno je,

kaj ima človek rad, kaj si želi in kaj na počitnicah potrebuje.

Šotorska prikolica ali Camp-letka udoben način šotorjenja

Nekoč smo jo poznali kot »brako« prikolico, danes pa je številka ena križanca med šotorom in počitniško prikolico. Če ste »prerasli« spanje na blazinah na tleh šotora, če želite biti bolj zaščiteni pred neprijetnimi vremenskimi pojavi, če si preprosto želite več udobja, svojo kuhinjo, potem šotor zamenjajte za šotorsko prikolico ali t. i. Camp-letko. Zakaj? Ker je lahka, okretna, postavljiva v

nekaj minutah, zanjo ne potrebujete dodatnega voznškega izpita, poraba goriva ni bistveno večja, pozimi jo je mogoče shraniti postavljeno na bok ... z dodatno opremo (s kovčkom, z nosilcem za kolesa ...) tudi omogoča, da lahko uživate v vsem tistem, kar imate radi.

Vse Campe-let prikolice imajo dvignjena ločena spalna prostora (s pravo udobno posteljo) in dnevni prostor – baldahin in priročno kuhinjo s plinskim kuhališčem ter z umivalnikom z baterijsko črpalko vode. Campe-letka se edina ponaša z vrhunskim šotorskim platnom Isabella iz akrilnega materia-

la. Izdelana je na Danskem, in sicer v podjetju s 45-letnimi izkušnjami izdelave šotorskih prikolic. V celoti je narejena iz poliestra (tudi dno). Lesenih delov ni, torej ni nevarnosti za gnitje in trohnenje.

Impregirano strešno platno preprečuje nabiranje umazane in zagotavlja nepremočljivost tudi v najhujših nalivih.

S šotorsko prikolico na potovanje?

Ker je lahka, okretna, vodljiva in kompaktnih dimenzij, je Camp-letka prava za potovanja. Na travniku, postajališču ali kampu jo postavite in pospra-

vite le v treh korakih. Primerna je tudi za krajše postanke za malico ali kosilo.

Kje najeti ali kupiti Camp-letko?

Freedom center Celje je zastopnik za najem in prodajo šotorskih prikolic in drugih počitniških vozil (avtodomov in počitniških prikolic). V prodajnem salonu na Mariborski cesti 200a je na voljo vse za kampiranje.

Nudijo vam tudi individualno svetovanje pri nakupu in najemu kamp opreme, servisne storitve za vsa počitniška vozila vseh blagovnih znamk in ugodno Freedom financiranje.

Freedom Hišni sejem

Dnevi odprtih vrat so vsako leto s posebnimi popusti, novostmi in z največjo razstavo. Pripravijo jih v zadnjih dveh tednih v marcu. Vabljeni na ogled njihovega razstavnega prostora tudi na Mednarodni obrtni sejem v Celju.

Da, kampiranje je način življenja: potovanja iz kraja v kraj, vikend počitnice ob jezeru ali v termah, teden na morju ali v kateri od prestolnic.

STROJEPLASTIKA

PRAŠNO BARVANJE VSEH VRST KOVIN:

gsm:
041 741 094

www.strojeplastika.si

AK

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

OPTIKA Terjan
MARJAN TERŽAN, s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK

NATAŠA

Nataša Hribnik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Šentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje

"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNjenih OBLACIL

NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

INSTALACIJE VERHOVŠEK

Z vami že 20 LET.

IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH
NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC

INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Štore, gsm: 041 682 907

Kupon za 25 EVROV
Pri naročilu storitev nad 500 evrov

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

Če želite oglaševati v rubriki vsi naši mojstri, pokličite **031 692 860**

Ne poostren nadzor ne visoke kazni voznikov tovornih vozil očitno še niso izučili.

Tempirane tovarne cestne bombe

Vozniki tovornih vozil vedno pogostejši kršitelji prometnih predpisov

Celjski policisti bodo kaznovali voznika tovarnega vozila, ki je pred dnevi povzročil prometno nesrečo na avtocesti. Vzrok je bila utrujenost, saj je prekorachil dovoljeni čas vožnje. Pri tem je uporabil tahografsko kartico svojega sodelavca. To je le ena od številnih kršitev voznikov tovornih vozil na naših cestah. Vedno večja grožnja v prometu so tudi vozniki kombijev.

Ravno menjava tahografskih kartic je trenutno prekrškovni »hit« med tovarnjakari. Ti morajo upoštevati vsa navodila nadrejenih, zato vozijo predolgo, pri čemer ne upoštevajo zakonskih predpisov o času vožnje in nujnih počitkih. Da bi to prikrili, si menjujejo tahografske kartice. Zato je prekršek storil tudi drugi voznik, s katerim nekdo kartico zamenja. Posredno kazni dobi tudi podjetnik, torej njun nadrejeni.

Z zaspanostjo med vožnjo se sooča kar polovica vseh voznikov tovornih vozil. To so podatki mednarodnih študij.

Pogodba nad varnostjo?

Medtem ko tovarnjakarji povedo, da morajo opraviti vse naloge, pri čemer je očitno čas njihov najhujši sovražnik, se enak razlog pojavlja tudi v izgovorih pri njihovih nadrejenih, pravi pomočnik komandirja Postaje prometne policije na PU Celje **Marko Prevolčič**. »Opažamo, da vozniki storijo številne kršitve na podlagi zahteve nadrejenih. Zgodi se tudi, da nam podjetniki, ki so lastniki vozil in voznike pošiljajo na vožnje, v zagovor povedo, da bi, če voznik ne bi na cilj pravočasno dostavil izdelkov ali tovara, podjetje s tem kršilo pogodbene obve-

znosti. Tega se sicer zavedamo, vendar se morajo tudi oni zavedati, da prometna varnost v tem primeru pretehta in je pomembnejša.« Voznik, ki je pred dnevi storil takšen prekršek, je bil preutrujen. Z

Celjska policija izvaja pogosto nadzor nad tovarnimi vozili na način, da ves promet z avtoceste preusmeri na počivališče in nato preveri psihofizično stanje in dokumentacijo posameznega voznika.

voznega pasu je zapeljal desno in nato na varovalno ograjo ter več metrov drsel po njej. V nesreči se ni poškodoval, a lahko bi druge, če bi v tistem času pripeljali mimo.

Vozijo tudi pijani

Pri rednem nadzoru v cestnem prometu se policisti vsakodnevno srečujejo še z eno pogosto kršitvijo, in sicer s prirejanjem zapisovalnih naprav z magnetom. Voznik z enostavno namestitvijo magnetna na dajalnik impulzov onemogoči prenos podatkov v digitalni tahograf ter s tem posledično onemogoči obdelavo podatkov. Z menjavo digitalne tahografske kartice torej zakrijejo svoje napake, kot so neupoštevanje časa vožnje, prekoračen delovni čas in premalo počitka.

Prevolčič še omenja ostale kršitve voznikov tovornih vozil: »Pri nadzoru ustavimo tudi voznike, ki imajo vozila preobremenjena s tovorom, nimajo dovoljenja za posebne izredne prevoze, vozijo po cestah, kjer je takšen promet prepovedan, ali se ne držijo omejitev prometa, ki veljajo za njihova vozila. Dnevno se srečujemo tudi s primeri, ko tovarna vozila niso tehnično brezhibna. Nekateri nima-

petost z varnostnim pasom ali celo alkoholiziranost.

»Kombi« nevarnost

»Nekega vzorca, ali je več slovenskih ali tujih kršiteljev, ni. Pri nadzoru odkrijemo tako ene kot druge. Gre tudi za lokalne prevoznike in tiste, ki opravljajo prevoz po celotni državi,« dodaja Prevolčič. Kot še poudarja, je na Celjskem med kršitelji vedno več tudi voznikov kombijev. Te je namreč zakonodaja nekoliko zaobšla, saj kombinirana vozila nimajo tahografov, zato njihovim voznikom policija ne more dokazati, kako dolgo so vozili. Prevolčič izpostavlja nedavni primer, ko so ustavili romunskega državljana, ki je povedal, da je na cesti že petdeset ur in da je v tem času počival le štiri ure. Gre za tempirane bombe na cestah in tudi v naši regiji so se zaradi takšnih voznikov že dogajale tragične nesreče. V teh primerih po številu prednjačijo tuji vozniki, ki opravljajo predvsem kombi prevoze iz Romunije, Bolgarije, Ukrajine ali z Madžarske proti Italiji. Tja in nazaj vozijo delavce. Pri tem nihče ne more preveriti, ali so za vožnjo sploh dovolj spočiti.

SIMONA ŠOLINIČ

Foto: Arhiv NT (SHERPA)

Vsak voznik tovarnega vozila ima obveznost najmanj 45-minutnega počitka po opravljenih 4 urah in 30 minutah vožnje. Najdaljši dopusten čas vožnje v določenem dnevu je 9 ur, v enem tednu pa največ 56 ur. Kazni za kršitelje so za voznike od 40 do 600 evrov, za podjetje od 800 do 2.000 evrov in za odgovorno osebo v podjetju 300 evrov.

Potopni stebrički jezijo voznike

Čeznje bo treba voziti previdneje

V ožjem delu Celja je 34 tako imenovanih potopnih stebričkov in tudi fiksnih, ki se ne spuščajo. Gre za stebričke, s katerimi je družba ZPO, ki upravlja s parkirišči v Celju omejila dostop predvsem do mestnega jedra. Dostop do središča je dovoljen nekaterim tamkajšnjim stanovalcem in lastnikom lokalov ter njihovim dostavljavcem. In ravno tam potopni stebrički delajo nemalo preglavic.

V zadnjem času jih namreč večkrat poškodujejo, saj z vozili trčijo vanje ali ne upoštevajo, da je časovni interval spuščanja in dviganja nastavljen tako, da lahko samo eno vozilo prevozi stebriček. Za spust potopnega stebrička morajo vozniki, ki imajo za to dovoljenje, uporabljati daljinske upravljalce le pri uvozu, medtem ko se pri izvozu z vozilom samo približajo stebričku, ki se preko induktivne zanke sam spusti. Potopni stebrički ostanejo spuščeni 19 sekund in v tem času mora vozilo zapustiti območje. Ker so vozniki neprevidni, predolgo čakajo ali želijo zapeljati za drugim vozilom, trčijo vanje in tako ne poškodujejo samo stebrička, ampak tudi svoje vozilo. Zaradi takšnih pogostih poškodb je ZPO Celje uredil tudi videonadzorni sistem, saj je prihajalo do težav pri uveljavljanju odškodninskih zahtevkov zaradi poškodovanih vozil. Navodila o tem, kako uporabljati tovrstne stebričke, so objavljena tudi na spletni strani družbe ZPO.

Dan brez semaforjev

Celjani so pretekli teden opazili, da v sredo v križišču Ljubljanske ceste in Čopove ulice ni bilo nobenega semaforja. Odstranili so jih delavci Elektrosignala zaradi menjave celotne semaforizirane tehnike, ki je trajala do petka.

V križišču je bilo predvsem v prometnih konicah zaradi nenadne spremembe kar nekaj zmede. V celjskem Elektrosignalu so nam povedali, da je bila zamenjava semaforjev nujna, saj so bili že dotrajani. A so pri zamenjavi ugotovili, da so dotrajani tudi električni kabli, zato so morali menjati tudi te. Do petka popoldne je bilo križišče ponovno semaforizirano. Do takrat so namreč namestili tudi programsko opremo. V prihodnje takšnih večjih posegov v celjskih križiščih ne načrtujejo več. Vzdrževalna dela pa bodo izvedli kmalu v križišču v Medlogu. Foto: SHERPA

Gojil konopljo

Celjski policisti bodo ovadili 38-letnega Celjana, ki so mu v hišni preiskavi zasegli sicer manjšo količino posušene konoplje, v rastlinjaku vrta za stanovanjsko hišo in na cvetlični gredi pa še nekaj rastlin te prepovedane droge. Moškega bodo ovadili zaradi neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, saj sumijo, da jo je tudi prodajal. Hišno preiskavo so pri osumljenem opravili, ker je nekdo anonimno prijavil občana.

Umrla mlada Celjanka

Konec minulega tedna je v hudi prometni nesreči na cesti Prnjavor-Klašnice v Republiki Srbski umrla 21-letna Celjanka, medtem ko se 22-letna fanta iz Celja zaradi hudih poškodb zdravita v kliničnem centru v Banja Luki.

Nesreča se je zgodila v kraju Hrvačani, ko je osebno vozilo s tremi Celjani iz neznanega razloga zapeljalo s ceste. Vozilo naj bi po nesreči zagorelo, dekleta pa je umrlo še pred prihodom reševalcev. Eden od mladeničev je dobil hude poškodbe zaradi opeklin, drugi pa nekaj zlomov. Nihče od njiju ni bil v življenjski nevarnosti. Preiskava nesreče še ni končana.

Žana še vedno ni domov

Že od prejšnjega tedna policisti in svojci iščejo 20-letnega Žana Stresa iz Predence na območju Šmarja pri Jelšah. 20-letnik se je svojem oglasil nazadnje v ponedeljek popoldne, ko naj bi v Mariboru čakal vlak, s katerim bi se moral pripeljati do Grobelnega. Vračal se je iz avstrijskega Gradca, kjer študira. Stres je visok okoli 180 centimetrov, je vitke postave in ima svetlo rjave krajše lase. Nosi dioptrijska očala. Pri sebi naj bi imel večjo črno torbo in modro potovalno torbo na kolesih. Policija naproša vse, ki bi o njem karkoli vedeli, naj pokličejo na 113.

Žan Stres. Je v tujini?

Foto: PU Celje

Kanonada Olimpije za polom Celjanov

Velenjski Rudar četrtič zapored neporažen

Nogometaši Celja so v 7. krogu 1. SNL doživeli pravi polom. Olimpija jih je v Stožicah premagala kar s 6:0! To je bil že četrti letošnji poraz celjskega moštva, ki nikakor ne uspe zajadrati v serijo pozitivnih rezultatov.

Ponižani Celjani so z osvojenimi petimi točkami (od možnih 21) na zadnjem mestu. Za prvo Gorico zaostaja jo že za trinajst točk.

Brez besed ...

Olimpijo je tokrat bodri-lo 3.500 gledalcev, ki so na čelu z navijaško skupino

Lestvica 1. SNL

GORICA	7	6	0	1	17:11	18
OLIMPIJA	7	5	1	1	19: 4	16
MARIBOR	7	3	2	2	8: 7	11
DOMŽALE	7	3	1	3	11: 8	10
LUKA KOPER	7	2	2	3	11:13	8
KRKA	7	2	2	3	6:11	8
KRŠKO	7	2	2	3	5:10	8
RUDAR	7	1	3	3	6: 8	6
ZAVRČ	7	1	3	3	5: 8	6
CELJE	7	1	2	4	6:14	5

Za ogled obračuna Velenjčanov in Mariborčanov je v Velenju vladalo veliko zanimanje. Na štadionu Ob jezeru se je zbralo 2.500 gledalcev!

Green Dragons pripravili izvrstno vzdušje. Gostitelji so premoč kronali že v 9. minuti, ko je Martin Mimoun z desne strani poslal predložek v kazenski prostor, kjer je na daljši vratnici Rok Kronaveter z glavo pospra-

vil žogo v mrežo. Praktično na isti način je padel tudi drugi gol v 37. minuti. Pri zaostanku z 1:0 so imeli sicer Celjani preko Valona Ahmedija priložnost, da izenačijo, a je ostalo le pri željah. Morda bi se tekma

odvila v drugo smer, tako pa je Olimpija uspela zadržati vodstvo. Štiri gole je dosegla v drugem polčasu. Tri v osmih minutah! Zadel so še Dejan Kelhar, Alves, Andraž Šporar in Dejan Đermanović.

Realnost je pač takšna

Olimpija, ki jo vodi nekdanji trener Celja Marijan Pušnik, je uprizorila strelski šov, obenem pa prikazala pravo učno uro nogometa. Za ljubljansko ekipo so zaigrali kar štirje nogometaši, ki so v preteklosti nosili celjski dres. Aleksander Šeliga, Dejan Kelhar, Miha Zajc in Dejan Đermanović. »Nismo odigrali, kot smo želeli, vseeno pa tudi rezultat ne odraža povsem realnega stanja na igrišču. Da ne bo pomote, Olimpija je zaslužno slavila, mi pa si kaj več od poraza niti nismo zaslužili. Ob zaključkih akcij smo bili znova nezbrani, naš nasprotnik pa nas je hitro kaznoval. Razlika med obema moštvoma je bila jasno vidna. Z mnogimi moštvi po proračunu žal ne moremo tekmovali, nikakor pa to ni opravičilo za takšen poraz,« je razočarano dejal trener Celja **Simon Rožman**. Mnoge je zanimalo, ali bo odstopil, kar pa je zanikal, saj se je sprijaznil z delom z mladimi nogometaši na daljši rok. Za tem je moral spregovoriti še o kadrovanju, saj je očitno, da je bilo pred sezono marsikaj zgrešenega, česar se zaveda. Predvsem tega, da marsikdo v tem trenutku ne more igrati na ravni prve lige, a ga bo treba čakati, saj denarja za nakupe ni. Želja je, realnost pa je nekaj povsem drugega. Tako kot tudi primerjava v prejemu plačila celjskih in ljubljanskih nogometašev. Rožman je dejal, da ima en

igralec Olimpije skoraj takšno plačo kot vsi celjski skupaj. In res je tako. O katastrofalnem porazu ne bomo dolgovezili. Najbolje bi bilo, da ga rume-no-modri na hitro zakrpajo z zmago ali dvema. Čeprav seveda ne bo lahko, a enkrat se mora obrniti. No, Celjani so pred novo zahtevno nalogo. V soboto bodo namreč v Celju gostovali Domžalčani (20.15).

Velika točka

Nogometaši Rudarja in Maribora so se razšli brez zadetkov, Velenjčani pa so še na četrti tekmi zapored ostali neporaženi. V prvem delu so bili proti državnemu prvaku boljši, ko so imeli številne priložnosti za vodstvo, a se tako ena kot druga mreža do polčasa ni zatresla. Mariborčani bi lahko v nadaljevanju odločili tekmo v svojo korist, a so bili tudi premalo natančni. Ob jezeru se je zbralo kar 2.500 gledalcev. »Številni gledalci so videli dobro tekmo, imeli smo svoje trenutke, kjer bi lahko zadeli, ampak delitev točk je najbolj pravična, moramo biti zadovoljni,« je dejal trener Rudarja **Jernej Javornik**. Rudar bo v nedeljo gostoval pri razigrani Olimpiji. Če bodo Ljubljancani premagali tudi Velenjčane, potem bo trener Olimpije Marijan Pušnik v nizu ugnal še tretji klub, ki ga je v preteklosti že vodil (Maribor, Celje, Rudar). Po tekmah 8. kroga bo sledil reprezentančni premor.

MITJA KNEZ
Foto: arhiv NK RUDAR

Celjanke dodatno pomlajene

Košarkarice celjskega Atleta so začele priprave na novo sezono, v kateri bodo tekmovali v državnem prvenstvu, pokalnem tekmovanju ter tudi v Jadranski ligi. Celjska zasedba, ki ji bosta še naprej dirigirala trenerja Damir Grgič in Žane Bortek, bo v novi sezoni še bolj pomlajena.

Maja Erkič, Rebeka Abramovič in Eva Lisec so po koncu pretekle sezone prejele številne ponudbe in na koncu prav vse oblekle drese ekip, ki bodo v novi sezoni igrali v Evroligi.

Na treningih »zveneča« imena

Abramovičeva in Liščeva v teh dneh še trenirata v Celju, v prihodnjem tednu pa se bosta podali na »svoje«. Družbo jima dela Nika Barič, ki se vsako leto nekaj dni pripravlja skupaj s celjskimi košarkaricami. Tudi njej je bilo Celje velika odskočna deska. Po igranju za moskovski Spartak bo v novi sezoni nosila dres bogate ruske ekipe Jekaterinburg. Trener Grgič v začetku priprav še nima na voljo vseh košarka-

ric. Manjkata Zala Friškovec in Annamaria Prezelj, ki pa se bosta soigralkam pridružili prihodnji teden. Novinka Andrea Marić iz Hrvaške že pridno trenira z ostalimi, morda pa se celjski zasedbi pridruži še kakšna nova igralka, saj se v Celju želijo še okrepiti.

Sprva doma, zatem na tuje

Celjske košarkarice v prvih dveh tednih čakajo treningi v Celju. Sledilo bo kar nekaj pripravljalnih turnirjev na tujem. Največja bosta v Sarajevu in daljnem Libanonu, kar bo zagotovo velika izkušnja za celoten celjski klub. »Po pretekli sezoni in po EP v Celju mislim, da smo si dobro odpočili. Motivirani čakamo na novo sezono, počasi pa se ekipa popolnjuje. V Celju imamo vse pogoje za kvalitetno treniranje. Še naprej bo glavni cilj napredovanje igralk. Bomo pa jasno naskakovali naslov državnih prvakinj ter pokalni naslov. V Jadranski ligi bomo odločno vzeli ponujeno,« je ob začetku priprav dejal Damir Grgič.

MITJA KNEZ

Člani organizacijskega odbora so pretekli celotno traso in jo tako znova preizkusili. Z leve stojijo Odon Simonič, Higin Kukovič, Irena Žgank, Jože Tonkli, Ivan Valenčak, Stane Novak in spremljevalec Alojz Melavc. Na fotografiji manjka Jože Andrej.

Logarska pred Logarsko

31. ultramaraton od Celja do Logarske doline bo, kot je v navadi, prvo soboto v mesecu septembru.

Dva dni kasneje pa bo minilo 30 let, odkar so se Berni Tratnik, Jože Zorko, Bine Javornik in Franc Smodiš odpravili na 75-kilometrsko pot. Tedaj

si najbrž nihče izmed njih ni mislil, da bo pohod postal tradicionalen. Predsednik Društva maratoncev in pohodnikov Celje **Odon Simonič** je zadovoljen z letošnjimi predhodnimi prijavami, saj je svoj prihod s plačilom prijavnine že napovedalo 300 rekreativcev, sodelovalo pa bo

še vsaj 250 pripadnikov Slovenske vojske. Celjsko društvo se letos sooča z večjimi tegobami kot prejšnja leta, saj so pristojbine še dražje, političnim elitam pa je malo mar za rekreativno prireditve, ki spodbuja skrb za zdravje.

DŠ
Foto: DMPC

Panorama

NOGOMET

1. SL, 7. krog: Rudar – Maribor 0:0, Olimpija – Celje 6:0 (2:0); Kronaveter (8, 37), Kelhar (70), Alves (76), Šporar (78), Đermanović (89), Zavrč – Domžale 0:0, Krka – Koper 2:4 (0:0), Gorica – Krško 3:1 (2:0).

3. SL – sever, 1. krog: Dravinja – Brežice 0:0, Šampion – Dravograd 1:0 (1:0), Podvinci – Šmarje 1:4 (1:3), Maribor B – Mons Claudius 4:3 (3:1), Šmartno – Dobrovoce 2:1 (2:0). (MiK)

Športni koledar

Sobota, 29. 8.

NOGOMET

1. SL, 8. krog: Celje – Domžale (20.15).

3. SL – sever, 2. krog: Šmarje – Lenart, Fužinar – Dravinja (19).

ROKOMET

Superpokal, Portorož: Celje Pivovarna Laško – Gorjenje (20.30).

Superpokal (ž), Portorož: Krim Mercator – Žalec (18).

Nedelja, 30. 8.

NOGOMET

1. SL, 8. krog, Ljubljana: Olimpija – Rudar (17.45).

3. SL – sever, 2. krog: Videm – Šampion, Mons Claudius – Šmartno (17).

MČL, MNZ Celje, 1. krog: Zreče – Šentjur, Žalec – Vojnik, Rogaška – Mozirje, Šoštanj – Kovinar (17).

»Ptiček iz Celja« navdušil tudi v Pekingu

Enolična hrana in slab zrak nista pokvarila dobre volje

Večina ljubiteljev atletike in športa nasploh je morebiti v ponedeljek od finalnega nastopa Roberta Rennerja v skoku s palico na svetovnem prvenstvu v Pekingu pričakovala več, toda 21-letni atlet celjskega Kladivarja je v seštevku z odliko zaključil tekmovalje v kitajski prestolnici. Na 15. svetovnem prvenstvu je osvojil 13. mesto med 16 finalisti.

Preskočil je pet metrov in pol, toda v kvalifikacijah je izboljšal svoj državni rekord (5,70 m) in nenadejano izpolnil še normo za nastop na olimpijskih igrah prihodnje leto v Rio de Janeiru! V finalu je začetno višino 5,50 m brez težav preskočil v prvem poskusu. Na 5,65 m pa je letvico trikrat podrł. Sprva je nekaj časa obležal na blazini, v drugem poskusu je letvico podrł z nogama, pred tretjim pa je še enkrat odšel na posvet k trenerju Milanu Kranjcu in bil nato najbližje uspehu, a je tudi tedaj letvica padla s stojala. S »ptičkom iz Celja« smo se pogovarjali včeraj.

V Ptičjem gnezdu se je »ptiček iz Celja« odlično znašel.

Kvalifikacijski nastopi so bili nekaj posebnega. Je bilo takšno tudi počutje?

Vsekakor. Že zjutraj se mi je zdelo, da bo dober dan. Izjemno sem se počutil. Vse

skupaj se je le še stopnjevalo, najprej z ogrevanjem na pomožnem štadionu, potem pa v vstopom na glavnega. Bilo je ogromno gledalcev in preplaval me je adrenalin,

»Dokazal sem, da se lahko kosam z najboljšimi na svetu in prav zaradi tega komaj čakam na novo sezono, da pokažem še več.«

Robert Renner je bil odlično razpoložen na celjskem štadionu tik pred odhodom na Kitajsko. Tedaj je pri sebi še imel mobilni telefon. V Ptičjem gnezdu je izgubil neznanega kam.

jemo isto. Izbire ni veliko. Izven hotela si niti ne upamo poskusiti hrane, pa tudi pretirane želje nimamo. Domov se bomo vrnili šele po zaključku prvenstva, tako da še imam čas za ogled Kitajskega zidu in za manjše nakupe.

Atletski prijatelji vas že nestrpno pričakujejo na nedeljskih nogometnih tekmah, toda razočaral jih je vaš oče, ki je povedal, da za vas sezona še ni zaključena.

Le še ena tekma je pred mano. V Linzu bomo skakali 11. septembra. Šlo bo za tekmo dobrodelnega značaja. Skušali bomo pomagati avstrijski skakalki s palico Kiri Grünberg, ki se je pred mesecem dni hudo poškodovala.

DEAN ŠUSTER
Foto: DŠ, IAAF

sem kljub vsemu napredoval na dveh področjih, kar mi bo koristilo v prihodnosti. Obvladal sem izjemno začetno višino, 550 cm. Zaradi znamke, ki je le 20 cm nižja od mojega osebnega rekorda, sem tekmo moral začeti z zelo trdo palico, s tisto, ki mi je v Pitestiju omogočila prelet 565 cm in zmago na balkanskih igrah. Glede trdote palic sem letos, sploh v zadnjem delu sezone, izjemno napredoval. Prepričan sem, da sem trenutno sposoben poleteti še kakšen decimeter višje, kar pa bi bilo seveda izjemno. No, na pomožnem štadionu pa me je med tekom pozdravil Renaud Lavillenie. Če to stori svetovni rekorder in olimpijski zmagovalček, pa že nekaj pomeni ...

Vas je Peking navdušil še s čim drugim?

Ne. Preveč je stvari na »enem kupu«. Zrak je zelo slab, zato se največ zadržujemo v hotelu in pa na štadionu. Hrana v hotelu tudi ni nič posebnega; že deset dni

kot me ni še nikoli. Vzdušje je bilo izjemno. Definitivno mi je pomagalo že med poskusnimi skoki. Brez težav sem preskakoval 555 centimetrov. Zato sem se tudi odločil, da tekmo začnem na 540 cm, kar je bila takrat moja krepko največja začetna višina. Opravič sem svoj daleč najboljši nastop doslej. Ne le zato, ker sem preskočil 570 cm, temveč predvsem zato, ker sem vse višine preskočil v prvih poskusih. Škoda, da ta tekma ni bila finalna. Menim, da bi se zelo visoko uvrstil.

Torej vaša vnema ne popušča niti za hip?

Ne, moji apetiti so le še narasli. Dokazal sem, da se lahko kosam z najboljšimi na svetu in prav zaradi tega komaj čakam na novo sezono, da pokažem še več.

Imeli ste priložnost v finalu, ponujalo se je sedmo mesto.

Drži, moral bi preskočiti 5,65 m. Pa vendar, v finalu

Celjski del svetovnih podprvakov: vodja reprezentance Slavko Ivezić, Tilen Leben, Urh Kastelic, Jaka Malus, Gal Marguč, tehnični vodja Borut Korošec, Rok Cvetko in Blaž Janc

»Pivovarji« v Portorož po lovoriko

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so zmagali z rezultatom 38:32 v tekmi za tretje mesto proti španski ekipi Granollers in tako zaključili pripravljalni turnir v Franciji. Miha Zarebec je bil izbran za najboljšega igralca turnirja.

V polfinalu so Celjani, ki so v Franciji zaradi številnih poškodb ter manjkajočih igralcev, ki so nosili reprezentančni dres, nastopili oslabljeni, izgubili proti moštvu Saint Raphael (26:27).

»Pivovarji« med najboljšimi

Slovenska rokometna reprezentanca do 19 let je na svetovnem prvenstvu v Rusiji dosegla odlično drugo mesto. V finalu je bila s

33:26 boljša Francija. Reprezentanca pa je imela močan celjski pridih. Prvi strelec prvenstva in obenem najboljši desni zunanji igralec je bil Blaž Janc, najboljši obrambni igralec pa Jaka Malus. Celjske barve so zastopali tudi Gal Marguč in Rok Cvetko in vratarja Urh Kastelic ter Tilen Leben.

Velenjčani dobro pripravljeni?

Slovenski rokometni podprvaki, igralci Gorenja iz Velenja, so zmagali na turnirju v Doboju. Varovanci Gregorja Cvijiča so v predtekmovalni premagali reprezentanco Savdske Arabije z 31:20, Borac iz Banjaluke s 26:24 in novosadsko Vojvodino z 28:24, nato pa so bili v fi-

nalu boljši še od slovaškega prvaka, ekipe Tatro Prešov. Bilo je 28:24. Velenjčani so torej nanizali same zmage. Ali so dejansko že ob koncu avgusta v dobri formi, pa se bo kaj kmalu tudi pokazalo. Celjski in velenjski rokometišči se bodo v soboto v Portorožu udarili za prvo letošnjo lovoriko. Superpokalno. Obračun se bo začel ob 20.30, ko si bosta nasproti stala trenerja Branko Tamše in Gregor Cvijič. V Portorožu pa se bo odigral tudi ženski finale superpokala. Žalske rokometiške bodo stale nasproti državnim prvakinja igralkam ljubljanskega Krime. Začetek bo ob 18.00.

MITJA KNEZ
Foto: SLAVKO KOLAR

040 50 20 60

teden
brezplačne
vadb
1.-7. 9. 2015

+ akcija
šestmesečne karte
za neomejen obisk

TOPFIT

www.top-fit.si

VSE IZ INOXA NUDI
Ramainoks d.o.o.,
Kopališka 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje
za sanitarne kabine, cevi,
pločevina, vijaki, dimniki.
Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

MOTORNA VOZILA
PRODAM
FORD fusion 1,4, 48.000 km, prva re-
gistracija 15. 1. 2007, prvi lastnik, 4
kolesa z gumami, prodam za 3.600
EUR. Telefon 031 692-545, 041 372-
315. 1989

BONAFIN
Gotovinska posojila
do 1000 eur na osnovi
osebnega dohodka in
pokojnine.
PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14,
03 / 425 70 00.
Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

STROJI
PRODAM
STISKALNICO, 80-litrsko, mlin za grozdje
in električno kosilnico, prodam. Telefon
(03) 5816-053. 1908

Tegometall OPREMA TRGOVIN, D. O. O.
ŠENTJUR

OBJAVA PROSTIH DELOVNIH MEST

Smo uspešno, ambiciozno, dinamično podjetje z večdesetletno tradicijo, ki se
ukvarja s proizvodnjo trgovinske opreme.

Iščemo sodelavca za delovno mesto:

Upravljaec CNC-strojev (moški, 1 delovno mesto)

Kraj dela: Šentjur pri Celju
Področje dela: delo v proizvodnji
Pričakovane delovne izkušnje: 1 do 3 leta
Oblika zaposlitve: določen delovni čas z možnostjo zaposlitve za nedoločen čas

Delo obsega:

- upravljanje CNC-stroja (Gildemeister stružnica)
- samostojnost pri delu, sposobnost timskega dela, delo z ljudmi

Pričakujemo:

- izkušnje na področju orodjarstva – struženje, fleksibilnost, komunikativnost, odgovornost, zanesljivost, natančnost, predanost podjetju

Potrebna znanja in izkušnje:

- vsaj IV. stopnja strojne smeri
- osnovno obvladovanje računalnika
- ustrezne delovne izkušnje
- vozniški izpit B-kategorije

Pisne vloge z opisom dosedanjih delovnih izkušenj skupaj z dokazili o izobrazbi
pošljite v roku 8 dni na: **Tegometall OPREMA TRGOVIN, D. O. O.; »ZA RAZPIS«**
C. Kozjanskega odreda 29, 3230 Šentjur

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko
naročniške ugodnosti za leto 2015 – 4
male oglase v Novem tedniku do 10 besed
in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na
Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo na-
ročniško kartico ali naročniško položnico
in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive,
lahko koristijo samo naročniki Novega te-
dnika, ki imajo poravnane svoje obvezno-
sti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje
leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

HIDRAVLICNI dvig za pajek Sip 350 ozi-
roma 400, čelni nakladalec za traktor
Univerzal in razširjena platišča za
traktor Univerzal, s pnevmatikami,
280/70 R20 (300/70 R20), prodam.
Telefon 041 999-910. 1874

TROSILEC hlevskega gnoja Sip TG 22,
gorski, prodam. Telefon 041 324-989.
1932

LESEN mlin za grozdje, s pečjalnikom, z
nerjavečo mrežo, tehnično brezhiben
za delo, prodam za 75 EUR oziroma po
dogovoru. Telefon 041 793-891, (03)
5808-906. 1944

FREZO Agromex, širina 120 cm, letnik
1999, malo rabljeno, za 450 EUR in os
za prikolico, s kolesi in zavoro, prodam
za 100 EUR. Telefon (03) 5740-172.
Š 127

TRAKTORSKO kosilnico na 4 diske, stroj
za oblanje in molzni stroj Virovitica
prodam. Telefon 031 755-899. 1959

MLIN za grozdje, s črpalko, prodam. Tele-
fon 041 251-189. 1958

MLIN za sadje, možna dostava, prodam.
Telefon 041 818-899, popoldan. 1972

KUPIM
TRAKTOR Ursus, Imt, Zetor, Deutz, Univer-
zal ali Store in traktorske priključke
kupim. Telefon 041 235-349. p

POSEST
PRODAM
V PODGORJU, Celje, prodamo za 69.500
EUR delno opremljeno, podkleteno

*Bolezen je bila
močnejša od tvoje
volje do življenja.*

ZAHVALA

Zapustila nas je

FRANČIŠKA RENČELJ
rojena Kavka
iz Ulice Cvetke Jerin 1 v Štorah
(3. 9. 1932 – 16. 8. 2015)

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili
na zadnji poti ter izrazili sožalje.

Žalujoči vsi njeni

1994

hišo, dvojček, takoj vseljivo. Telefon
041 731-734, Irena. 1777

LESIČNO pri Kozjem. Marcen. Ugodno
prodamo starejšo hišo s hlevom, kme-
tijskim zemljiščem, 14.000 m², na rav-
nini, z gozdom 37.000 m². Hiša stoji
na lepi lokaciji, z elektriko, vodo, asfalt
do parcele. Cena 47.000 EUR. Telefon
po 12. uri, 041 599-185. 1940

ODDAM
GOSTINSKI lokal, opremljen, v Celju, dam
v najem ali prodam. Številka energets-
ke izkaznice 2015-150-136-5208.
Telefon 041 708-196. 1912

STANOVANJE
PRODAM
V ŠMARJU ugodno prodam ali oddam
opremljeno garsonjero, vseljivo takoj.
Številka energetske izkaznice 2015-
233-224-25230. Telefon 051 813-731.
2004

ODDAM
GARSONJERO, (M/Ž – starejši osebi), la-
sten vhod, v pritličju, z manjšo opremo,
oddam. Telefon 041 371-753. 1961

OPREMA
ODDAM
OMARE brezplačno oddam. Telefon 041
498-561. 1996

AKUSTIKA
PRODAM
PEVSKO ozvočenje, centralno, 200 vatov,
8-kanalno, stereo, lepo ohranjeno,
kompletno, zelo ugodno prodam. Te-
lefon 070 263-987. 1988

ŽIVALI
PRODAM
KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave,
črne, štajerke, prodamo. Nakup 10
nesnic – petelin brezplačno. Kmetija
Winter-Lešer, Lopata 55, Celje, telefon
031 461-798, 041 582-119, 070 270-
438, (03) 5471-244, 041 763-800,
(03) 5472-070. p

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nes-
nostjo, prodamo. Brezplačna dostava
na dom. Perutninarstvo, vzreja nesnic
Tibaot, telefon (02) 582-1401. p

NEMŠKE ovčarje, stare 11 tednov, oba
starša z rodovnikom, mladiči brez,
prodam. Cena po dogovoru. Telefon
031 596-631. Š 126

PRAŠIČE, težke od 100 do 130 kg, mesni
tip, možnost dostave, prodam. Telefon
041 655-528. 1799

KOKOŠI nesnice – jarkice, rjave in bele,
pred nesnostjo, prodamo. Pripeljemo
na dom. Telefon 070 545-481. p

PONI žrebce, 180 EUR in kobilu križanko,
mirno, prodam za 550 EUR. Telefon
068 161-662. 1936

ZAJCE za zakol, lahko tudi zaklane, pro-
dam. Cena po dogovoru. Telefon (03)
5728-223, 051 395-765. 1951

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
041 404 935
Društvo Kvaternik, Savinova 7, Celje

TELICO frizirko, težko 550 kg, prodam.
Telefon (03) 5731-788, 041 647-052.
1963

BIKCA, čb, težkega 150 kg, prodam. Tele-
fon (03) 5772-385. 1967

BELE piščance, stare tri tedne, težke pribli-
žno 1 kg, za nadaljnjo rejo, možnost
dostave, prodam. Telefon 031 858-
087. 1981

DVA bikca, simentalca, težek 330 kg, dru-
gi limuzin-čb, težek 380 kg, zelo lepa,
prodam. Telefon 031 705-771. 1979

TELICO simentalco, pašna, brejo, težko
500 kg, prodam. Telefon 041 909-
990. 1986

DVA bika simentalca, težka približno 350
kg, prodam. Telefon 031 461-800.
1991

BIKCA in teličko, simentalca, za nadaljnjo
rejo, prodam. Telefon 041 318-144.
1662

KUPIM
TELIČKO simentalco, od 150 do 200 kg,
kupim. Telefon 041 612-705. 1982

V 61. letu
je po hudi bolezni umrl

MLADEN ZOREC

Od njega smo se poslovili v najožjem krogu družine.
Hvala vsem za razumevanje in vsa izrečena sožalja.
Ati, sedaj si zvezda na nebu.
Počivaj v miru, lepo poj in pazi na nas!
Nekoč se spet srečamo.

Tinkara in Kaja

p

DEBELE in suhe krave in telice za izvoz,
plačilo takoj, kupim. Telefon 041 653-
286. p

KMETIJSKI PRIDELKI
PRODAM

KAKOVOSTNO domače belo vino, laški
rizling, letnik 2014, cena 1 EUR/l,
prodam. Telefon 031 524-147. 2003

JEČMEN prodam po 0,20 EUR/kg. Prodam
tudi 2 ha silažne koruze. Telefon 051
630-807. 1914

MEŠANO belo vino prodam. Telefon 068
602-688. 1906

KAKOVOSTNO belo in rdeče vino in jabolč-
nik iz bio jabolk prodam. Telefon 031
336-110. 1957

VINO, belo in rdeče, zelo pitno, prodam.
Cena po dogovoru. Telefon 031 534-
970. 1952

DOLORES
astrologinja
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

MEŠANO vino, 1 EUR/l, prodam. Telefon
068 171-960. 1964

GROZDJE za vino (laški rizling, saui-
gnon ...) v času trgatve, prodam.
Telefon (03) 5772-385. 1967

BELO vino, sortno ali mešano, prodam.
Cena po dogovoru. Telefon 031 596-
631. 1978

0,40 ha koruze za silažo prodam. Telefon
041 631-230. 1974

100 kg krompirja dezire, za ozimnico,
prodam. Telefon 031 837-492. 1983

KORUZO za siliranje, 1 ha, prodam v
Trnovcu pri Dramljah. Telefon 041
733-663. Š130

JEČMEN v vrečah prodam. Telefon (03)
5461-764. 1987

KORUZO za silažo ali zrnje, 75 arov, sila-
žne in suhe bale, prodam. Telefon 031
432-811, Aleš. 1997

GROZDJE jurka, na brajdi, prodam. Cena
po dogovoru. Telefon 041 827-518.
2000

GROZDJE kvinton in šmarnica, na brajdi,
prodam. Cena po dogovoru. Telefon
041 827-518. 1999

KORUZO za silažo ali v strokih prodamo.
Cena po dogovoru. Telefon 031 502-
857. 2001

GROZDJE otonek, sivi pinot, sauvignon
prodam. Informacije 041 334-140. p

SILAŽNO koruzo, 1 ha, prodam. Trnava,
Savinjska dolina. Telefon 041 783-
268. p

OSTALO
PRODAM

SVETOVNO dobra bukova drva, na paleti,
prodam za 105 EUR. Telefon 041 242-
405. p

KOBILO, manjšo, stiskalnico in trifazni
cirkular, masivna izvedba, prodam.
Telefon 041 812-961. 1943

TELICE simentalke, do 300 kg, suho seno
in otavo v okroglih balah, prodam.
Telefon 068 161-662. 1936

DRVA, kratko žagana ter dolga, v hlodih,
z dostavo, prodam. Telefon 040 211-
346. p

DESKE in plohe česnje, lipe, parjenega
oreha, hruške, hrasta, suho, sušeno
na zraku, prodam. Telefon 040 211-
346. p

BRZOPARILNIKE Alfe prodam. Telefon 030
929-205. 1895

SUHA bukova drva, 4 metre, okolica
Šentjura, z dostavo na dom, prodam.
Telefon 031 532-199. 1900

STISKALNICO, 150 l, prodam za 120 EUR.
Prodam tudi 9 »špirovcev«, 12-14, in
200 l zelo dobrega jabolčnika. Telefon
041 233-189. 1909

BIKA simentalca, 220 kg, in silažne bale
prodam. Telefon 031 249-801. Š 121

400 l cisterno, nerjavečo, za vino, prodam
po polovični ceni. Telefon 041 521-847.
1949

KORUZO v zrnju, obračalni plug, 12 col,
predstvenik in slamo v kockah pro-
dam. Telefon 041 882-325. Š 128

KORUZO, suho, v zrnju, po 0,18 EUR,
koruzo z njive, silažo ali zrnje, pro-
dam. Prodam tudi odlično belo vino
in traktorski šrotar čekičar Db 500,
večji. Telefon 031 839-090. 1962

VITLO Krpan, 3 t, dobro ohranjeno, pro-
dam. Prodam tudi kravo, staro 10 let.
Telefon 041 517-616. 1977

stählipersonal **TRAJNO DELO V ŠVICI – TAKOJ!**

Za redno delo v bolnišnicah in elitnih klinikah za ostarele
(kanton Zürich in okolica) iščemo kandidate z naslednjimi kvalifikacijami:

- **dipl. medicinska sestra**
- **dipl. zdravstvenik**

Pričakujemo: • zaključeno izobrazbo vsaj VI. stopnje zdravstvene smeri •
slovensko državljanstvo • osnovno znanje nemškega jezika (ali pridobljen
certifikat nivo B2)

Prednosti za vas: • takojšen delovni vizum • pomoč pri iskanju stalne nastani-
tve (sobo dobite takoj) in urejanju administrativnih zadev • stabilna zaposlitev,
zelo dobri delovni pogoji in okolje, dobro plačilo ter zavarovanje • smo vaš
partner za vsakršna vprašanja tudi po začetku dela v Švici • vsi operativni in ad-
ministrativni postopki na naši strani so naš strošek in so za vas seveda brezplačni

Za dodatna vprašanja ali prijave pišite ali pokličite:

info@staehlipersonal.ch * 0041 55 610 12 12

Govorimo tudi slovensko. Možen osebni termin v Sloveniji.

NAJBOLJŠI NASLOV ZA DELO V ŠVICI! Stähli Personal / Iris Stähli - Dečko /
dipl. vodja doma / študij za menagement v zdravstvu
www.staehlipersonal.ch

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame, prababice, tašče, sestre in tete

VIDE VIDIC

iz Marijine vasi 15, Jurklošter
(20. 3. 1935 – 14. 8. 2015)

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakor koli pomagali.

Hvala vsem za izražena sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala osebni zdravnici dr. Anji Hvalc, celotnemu osebju oddelka boleznih prebavil Splošne bolnišnice Celje.

Iskrena hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred, pevcem, govorniku, pogrebni službi Komunale Laško, trobentaču in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

L 203

*Kako boli in duša trpi,
ko od bolezni usihajo
življenjske moči,
veš ti in vemo mi,
ki ob tebi bili smo prej
in zadnje trpeče dni.
Pošteno in iskreno si živela,
pomagala si vsem,
dobro le želela ...*

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustila naša draga mama, stara mama, sestra, teta, sorodnica in sosed

MARJANA RAVNIKAR

iz Strmce pri Laškem
(20. 10. 1954 – 19. 8. 2015)

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo tako številno pospremili na zadnjo pot.

Hvala vsem, ki ste nam v teh težkih časih stali ob strani, nas tolažili in hrabрили. Hvala za vsa pisna in izrečena sožalja ter darovano cvetje, sveče in prispevke. Hvala gospodu župniku Roku Metličarju za lepo opravljen cerkvi obred, cerkvenemu pevskeemu zboru Zarja, govornikoma Matjažu Piklu in Lidiji Poglavec, pevskeemu kvartetu in kolektivu Pivovarne Laško. Lepa hvala tudi ZD Laško in medicinskemu osebju bolnišnice Celje, še zlasti sosedom, prijateljem in sorodnikom za nesebično pomoč.

Žalujoči: sin Boštjan z Ano ter vnuka Tjaša in Gašper

L 204

Zapustila nas je draga sestra, teta in svakinja

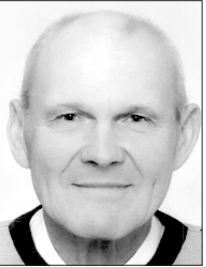
MARIJA SKOČIR

iz Ipavčeve ulice 4 v Celju

Na njeno željo smo se od nje poslovili v ožjem družinskem krogu v četrtek, 20. avgusta 2015, na mestnem pokopališču v Celju.

Vsi njeni

1990

*Ognjemet sreče ugasne hitro -
kot vsak ognjemet.
Ob izpolnitvi stote želje -
drhtiš zavoljo stoprve.
In se zaveš,
da želje rastejo v
neskončnost ...
Človek ni neskončen.
(Neža Maurer)*

ZAHVALA

Čeprav se je poslovil, bo vedno z nami. Živel bo v naših srcih, v vsem, kar smo počeli in imeli skupaj. Z vsem, kar je bil, živel in zapel s svojim žlahtnim tenorskim glasom. Naš ljubi mož, oče, deda in tast

IVAN GROBLER

iz Arje vasi
(18. 5. 1944 – 29. 7. 2015)

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga nesebično spremljali skozi življenje in ga v mislih, besedah in pesmi pospremili tudi ob slovesu.

Hvaležni smo pevcem vseh generacij Komornega moškega zbora Celje in Okteta Savinjski zven, govornikom Marku Jagriču, Dušanu Banku, Cvetu Jančiču in Društvu prijatelji Celje, patru Vanču in patru Viktorju, bratu Jožetu za poslednji Ave Marijo in zdravico ter čudovito glasbeno spremljavo pri sv. mašah, Andreji Zakonjšek Krt in Primožu Krtu za glasbeno popotnico osmine. Hvala vsem, ki ste nam kakorkoli olajšali slovo in se poklonili spominu na našega dragega. Hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izraze sožalja, stiske rok in objeme. Hvala za številne cvetove in svečke, ki bodo še dolgo gorele v njegov spomin.

Zahvaljujemo se dr. Neli Sršen z univerzitetne klinike v Padovi za vrhunsko medicinsko oskrbo in globoko prijateljstvo, prijateljema v bolezni in zdravlju Stajki in Nejcu Skrbinski, zvestim prijateljem dr. Majdi Bizjak, dr. Juretu Bizjaku in Franju Verdniku za neprecenljivo pomoč in podporo. Zato, da so bolje kot drugi razumeli stisko in bolezen, smo hvaležni tudi dr. Rudiju Čajavcu, dr. Saši Djuriču, osebju njune ambulate medicine dela in laboratorija ZD Celje ter skrbni patronažni službi ZD Žalec, posebej patronažnima sestrama Milici in Jasni. Hvala Viliju Pozniku za številne nasvete in dobro energijo.

Hvaležni smo sorodnikom in prijateljem, ki ste našemu dragemu stali ob strani in mu kakorkoli pomagali v težkih trenutkih bolezni. Hvala vsem, ki ste njegovo življenje obogatili na različne načine in se ga boste spominjali kot odličnega in častnega človeka, zanesljivega prijatelja, trdega borca ter žlahtnega tenorista. Njegova pesem bo zvenela večno. V naših srcih se bo prepletla z bogato dediščino pozornega in ljubečega moža, skrbnega očeta, igrivega in toplega dedka ter tasta odprtega srca.

Žalujoči: žena Marjeta, hči Lucija z Blažem in sin Boštjan z Matejo ter vnuki Živa, Ana, Kaja, Mija, Tinka in Benjamin

p

V SPOMIN

Mineva leto žalosti, kar si nas zapustil, dragi mož, oče, deda, sin, brat in stric

FRANCI GUČEK

iz Tovstega nad Laškim
(19. 5. 1952 – 24. 8. 2014)

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu, mu prinašate cvetje, prižigate svečke in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi tvoji najdražji, ki te močno pogrešamo.

L 200

*Minilo je leto žalosti,
kar sveče ti v pozdrav gorijo.
Ni ure, dneva in noči,
povsod si z nami v srcu ti.
Solza, žalost, bolečina te
zbudila ni,
ostala je praznina,
ki zelo boli.*

V SPOMIN

ljubi mami, stari mami, prababici in tašči

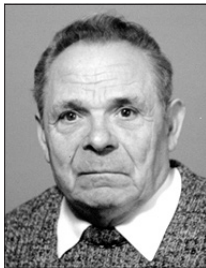
MARIJI VORINA

iz Strenskega, Rimske Toplice
(28. 11. 1934 – 26. 8. 2014)

Hvala vsem, ki stojite ob njenem grobu, ji prižigate sveče in jo z nami ohranjate v lepem spominu.

Žalujoča: sin Lado in hčerka Zdenka z družinama

L 202

*Bolečina nam grenka prebada srce,
saj z delom končale so Tvoje roke.
Srce, ki nam mnogo je lepega dalo,
nenadoma trudno je tiho zastalo.
Ne zmore nam sreče nobene več dati
in pesmi nobene več
Tvoji prsti ubrati,
zdaj angeli Tebi naj pesmi pojo,
da sanjal boš mirno
in počival sladko.*

ZAHVALA

Nepričakovano nas je v globoki žalosti zapustil naš dragi mož, ati, deda, brat, stric in boter

RUDI OLENŠEK

iz Rup 18, Šmartno v Rožni dolini
(25. 3. 1934 – 5. 8. 2015)

Ob njegovem bridkem slovesu se najtopleje zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, sočustvovali z nami in nam na kakršen koli način tako nesebično pomagali. Najiskrenejša hvala vsem za vsa izrečena ustna in pisna sožalja, darovane sveče, denar in svete maše, za tako lepo in številno sodelovanje pri molitvah za njegov večni mir in pokoj ter prav takšno spremstvo na njegovo zadnje počivališče. Posebna zahvala gospodu župniku Janku Ivančiču za vso podporo, požrtvovalnost, razumevanje, molitve in pomoč pri organizaciji poslednjega slovesa, še posebej za tako lep in čustveno opravljen cerkveni obred. Iskrena hvala pevcem cerkvenemu pevskega zbora, gospe Herti Rošer z Dobrne za tako ganljiv poslovilni govor, pogrebni službi Ropotar in sodelavcem iz podjetij VOC Celje, Minervo Ljubljana, Container Celje in čolnarni Muzelj iz Šmartnega v Rožni dolini. Še enkrat iskrena hvala vsem in vsakemu posebej.

Žalujoči: žena Trezika, sinovi Silvo z družino, Peter in Bojan ter hči Štefka z družino

1985

SUHA bukova drva prodam ali menjam za živino. Cena po dogovoru. Telefon 031 818-372. Š 134

Ženitna posredovalnica ZAUPANJE

ponudbe iz vse države, različnih starosti

031 836 378

www.zau.si

OBRAČALNIK Sip 220, pajek Spider 230, krmno, 80 kock, plug lmt, 14 col, nakladalko Sip, po delih in rabljene traktorske gume, prodam. Telefon 041 642-070. 1976

STISKALNICO na sleme, cisterni, 300 l in 170 l in neregistriran avto Golf, 1997, prodam. Telefon 041 429-567. 1993

ODKUP HRASTOVE HLODOVINE
041 420 111
AIDA d.o.o., Prekopa 3, Vransko

JABOLČNI kis, sok, dele za golf II prodam. Oddam staro kuhinjo. Telefon 031 625-482. 1998

KRAVE simentalke, dobre mlekarice in jabolka, lepa, za stiskanje ali ozimnico, carjevič, kanada, london, peping, krivopcelj itd., prodam. Telefon 031 747-930. 2002

DRVA, bukova, suha, kratko žagana »klastro«, 4m, prodam. Telefon 041 976-162. p

KUPIM

HLODOVINO iglavcev, sušice in bukev kupim. Telefon 031 649-201. 1887

RAZNO

DVEMA upokojevcema oddam v najem starejšo hišo. Pogoj: vzdrževanje. Oddam tudi starinsko peč v dobrem stanju, peč kraljica, dve starinski omari v dobrem stanju, dve postelji, štiri jogije, nočne omarice in dve psihi. Telefon (03) 5824-611, 030 252-407. 1992

STARO železo, radiatorje, peči in ostalo brezplačno odpeljemo. Miladin Golijan, s. p., Kidričeva 3, Velenje, telefon 040 465-214. n

radio celje

radiocelje

90.6
95.1
95.9
100.3
MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK,
27. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

PETEK, 28. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje – s hiti prežeto popoldne, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

SOBOTA,
29. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

NEDELJA,
30. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Iztok Leskovar, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **12.10 Pesem slovenske dežele**, **13.00 Čestitke in pozdravi**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

PONEDELJEK,
31. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Igramo se z besedami**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Iztok Leskovar, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Svatca**, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

TOREK,
1. september

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Odkrivamo skrivnostni zvok**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **9.15 Zdravo z naravo**, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

SREDA,
2. september

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po do-

mače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Odkrivamo skrivnostni zvok**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, **14.15 Poudarjenje**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

20 vročih
Radia Celje

- TUJA LESTVICA

1. SHINE - YEARS & YEARS (3)

2. I DON'T LIKE IT, I LOVE IT - FLO RIDA FT. ROBIN THICKE (5)

3. COME AND GET IT - JOHN NEWMAN (2)

4. BLACK MAGIC - LITTLE MIX (3)

5. SATURDAY NIGHT GAVE ME SUNDAY MORNING - BON JOVI (3)

6. ARE YOU WITH ME - LOST FREQUENCIES (7)

7. SHOW ME LOVE - SAM FELDT FEAT.KIMBERLY ANNE (4)

8. DRAG ME DOWN - ONE DIRECTION (1)

9. GLITTERBALL - SIGMA FEAT.ELLA HENDERSON (2)

10. THAT'S HOW YOU KNOW - NICO & VINZ FT. KID INK & BEBE REXHA (1)
- DOMAČA LESTVICA

1. ILUZIJA - ESKOBARS (4)

2. VSE BO DOBRRO - ŠANK ROCK (5)

3. PEJT VN - DAVID FEAT. MURAT (3)

4. V NEBO - ANZHE (2)

5. TVOJ DAN - DOLIČ FEAT. 9KA & DAVID (6)

6. LEPA SI - NINO (4)

7. NAJIN DAN - FLORA & PARIS (3)

8. VSEČ TKO K JE - NIPKE (2)

9. KEŠ TIP - KLEMEN KLEMEN (1)

10. TI (REMIX) - NEJC LOMBARDO & HODŽA (1)

- PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

WALKING IN THE SUN - PANG!

CAN'T FEEL MY FACE - THE WEEKND
- PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

NA VRHU SVETA - DREAMON

EDINO KAR - PLIŠ

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

novi tednik

70
LET
za Vas!

KINO

CINEPLEXX

Spored od 27. 8. do 2. 9.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Fantastični štirje – ZF akcija četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 19.00, 21.20 sobota, nedelja: 13.50, 19.00, 21.20

Kar hočeš – komedija, znanstvena fantastika četrtek, ponedeljek, torek, sreda: 16.50, 18.40, 20.30 petek: 16.50, 18.40, 20.30, 22.20 sobota: 15.00, 16.50, 18.40, 20.30, 22.20 nedelja: 15.00, 16.50, 18.40, 20.30

Minioni – animirani četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 18.00, 20.00 petek, sobota: 18.00, 20.00, 22.00

Minioni – animirani, sinh četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 15.30, 17.00, 17.25, 19.20 sobota, nedelja: 13.30, 15.00, 15.30, 17.00, 17.25, 19.20

Minioni – animirani, sinh, 3D četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.30, 18.25, 20.20 sobota, nedelja: 14.30, 16.30, 18.25, 20.20

Misija: Nemogoče – Odpadniška nacija – akcija od četrтка do srede: 15.50, 18.30, 21.15

Mož iz agencije U. N. C. L. E. – triler, akcija četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 18.20, 21.00 petek, sobota: 18.20, 21.00, 22.15

Razuzdanka – komedija od četrтка do srede: 15.35, 21.10

Straight Outta Compton - Zgodba o N. W. A. – biografska drama od četrтка do srede: 15.30, 18.30, 20.40

TED 2 – komedija četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.15 sobota, nedelja: 14.00, 16.15

metropol

ČETRTEK
20.00 Kar hočeš – komedija
PETEK
19.00 Kar hočeš – komedija
SOBOTA
19.00 Slepa masaža – drama
21.00 Kar hočeš – komedija
NEDELJA
19.00 Kar hočeš – komedija
21.00 Slepa masaža – drama
SREDA
20.00 45 let – romantična drama

KINO VELENJE

PETEK
19.00 Marseillska naveza – akcijska kriminalka, triler
19.15 Iskanje pernatega kralja – družinski animirani, sinh.
21.00 Slepa masaža – drama
21.30 Kar hočeš – komedija
SOBOTA
19.00 Kar hočeš – komedija
19.15 Iskanje pernatega kralja – družinski animirani, sinh.
20.45 Slepa masaža – drama
21.00 Mož iz agencije U. N. C. L. E. – akcijska komična avantura
NEDELJA
16.00 Asterix: Domovanje bogov – animirana pustolovščina, sinh.
18.00 Mož iz agencije U. N. C. L. E. – akcijska komična avantura
19.00 Slepa masaža – drama
20.15 Marseillska naveza – akcijska kriminalka, triler

ZVEZDE POD ZVEZDAMI

(brezplačne filmske projekcije)
PONEDELJEK
21.00 Bog, le kaj smo zagrešili? – komedija

70
LET

novi tednik

OSREDNJA
Knjižnica Celje

SEZNAM DOGODKOV
MED 27. AVGUSTOM IN 3. SEPTEMBROM

ČETRTEK, 3. september, ob 18. uri
1. NADSTROPJE
Marja Boršnik, prva dama slovenske slavistike
Avtorici razstave sta Eva Premk Bogataj in dr. Francka Premk

NE
NOVO ŠTUDIJSKO LETO U30
Vpis bo od 3. do 19. septembra v 1. nadstropju
Osrednje knjižnice Celje

NE
Z BRANJEM DO ZVEZD 2015
Pridružite se nam v projektu za spodbujanje branja odraslih!
Več informacij na www.knjiznica-celje.si

NE
Marja Boršnik, prva dama slovenske slavistike
Razstava je na ogled v 1. nadstropju do 24. septembra

PIREDITVE

ČETRTEK, 27. 8.

17.00 Pokrajinski muzej Celje
Kulturnozgodovinska zbirka
javno vodstvo

17.00 Šotor ob župnijskem domu Liboje
Malo po svoje: Coda Express z gosti
večer zabavne glasbe ob prazniku KS Griže

19.00 Celjski mladinski center
Podobe iz sanj
odprtje razstave Katje Gorečan

20.00 Kavarna Lucifer Velenje
Sumatra – dežela velikega srca
potopisno predavanje Urške Zagožen

20.30 Dvorec Novo Celje
Festival Seviqc Brežice: Flanders Recorder Quartet
concert

21.00 Terasa eMCE plac Velenje
Zaa
concert

PETEK, 28. 8.

9.00 Dvorana Društva upokojencev Griže
Odprtje razstave ročnih del
razstava bo na ogled v petek med 9. in 18. in soboto med 8. in 18. uro

19.30 Šotor ob župnijskem domu Liboje
30 let ansambla Mira Klinca z gosti
ob prazniku KS Griže

20.00 Atrij Savinove hiše Žalec
FAG Žalec 2015
festival akustične glasbe

20.00 Vrt Ipavčeve hiše, Zgornji trg Šentjur
Od narodne pesmi preko operete do šansona in popevke
nastopajo: Andreja Zakonjšek Krt, Primož Krt in Ivo Umek

20.00 Kulturno-gasilski dom Gorica pri Slivnici
15-letka ansambla Unikat
nastopajo: Modrijani, Poskočni muzikanti, Okrogli muzikanti, Kvartopirci in Ognjeni muzikanti

20.30 Večnamenska športna dvorana Podčetrtek
Zaigramo in zapojmo po domače
nastopajo: klapa Maslina, klapa Cambi, Navihanke in Geza se zeza

21.00 Celjski mladinski center
Tribute to legends
znane rock uspešnice v izvedbi mladih in prepoznavnih celjskih glasbenikov

SOBOTA, 29. 8.

10.00 do 12.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Muzejski mozaik
oživitev Muzejske ulice obrtnikov in muzejske lekarne

10.00 do 15.00 Glasbena šola skladateljev Ipavcev Šentjur
Poletna jazz delavnica
delavnico bo izvedla zasedba Soul jazz in jaz pod vodstvom Boštjana Korošca; sobota in nedelja

10.30 Travniki pri Domu kulture Velenje
Rdeča kapica
sobotne lutkarije; Lutkovno gledališče Kranj

11.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Sprehod s Pelikanom – od muzeja do ateljeja

18.00 Grad Podsreda
Glasbeno poletje na Gradu Podsreda
concert udeležencev mojstrskega tečaja za violončelo

19.00 Šlandrov trg Žalec
Godba Nabrežine pri Trstu in Godba veteranov Žalec
promenadni koncert

19.00 Skomarska hiša Skomarje
Jaz mam en stari znucan koš
gostja večera: Lena Kadiš

20.00 Šlandrov trg Žalec
Godba veteranov Žalec in Godba Liboje
concert

20.00 Velenjski grad
Edina prebivalka svojega plemena
odprtje razstave akademske slikarke Alje Krofl

21.00 Ta trgu vasi Lipa Term Olimia
Kozjanski lumpi
concert

NEDELJA, 30. 8.

11.00 Pokrajinski muzej Celje
Celeia – mesto pod mestom
javno vodstvo po razstavi

15.00 Dom Krajevne skupnosti Ljubčna
Finale 35. Zlate harmonike Ljubčna
nastopili bodo najboljši harmonikarji Slovenije iz polfinalnih tekmovanj

Nenavadna družina z Ostrožnega

Tale simpatična družina iz slame vas že od konca julija pozdravlja ob cesti na Ostrožnem. Postavili so jo upokojenci iz tamkajšnje krajevnne skupnosti, ki očitno dobro sodelujejo in se radi vključijo, ko gre za kakšno zanimivo akcijo. Ne samo da se družijo pri športu in na izletih, uspešno vodijo tudi program Starejši za starejše.

Postavitev družine iz bal slame so časovno uskladili s koncem žetve, z živinorejskim praznikom na Dobrovi, nedavnim srečanjem upokojencev in bližnjo konjerejsko prireditvijo, ki bo sicer v soboto v Levcu, društvo pa ima sedež na Lopati. Material za izdelavo družine je prispevala kmetija Jezernik, medtem ko je kmetija Gomza pomagala z dvigalom, da so lahko dvignili težke bale. Oblečila sta zašila Vesna in Franjo Luc. Sicer pa sta bili pri akciji zelo prizadevni še družini Kroflič in Terbovc, pravi **Marija Jevnišek** iz društva upokojencev, ki je predlagala, da bi zanimiva družina tokrat stala na Ostrožnem. Že pred dvema letoma so se podobne akcije namreč domislili v Lokrovcu, enem od naselij krajevnne skupnosti Ostrožno, naslednje leto pa bi jo radi postavili še na Lopati, le da bi ji takrat dodali nov lik orača s konjem in plugom.

Družina iz slame je kmalu po postavitvi doživela pretrese, saj so ji že prvi teden vandali strgali vsa oblačila. Toda upokojenci se niso dali in so se spet zbrali, prinesli nekaj starih zavese in drugih kosov blaga ter ponovno izdelali oblačila za očeta, mamo in deklico. Družina je spet urejena in veselo pozdravlja mimoidoče.

TC, foto: SHERPA

FOTO TEDNA

Resnica in pravica sta dva pojma

Foto: SHERPA

radio celje

Za vašo popolno obveščenost

VSAK PONEDELJEK od 10.15 do 11.45

PONEDELJKOVO športno DOPOLDNE

PORTRET

Na svet gleda skozi oči fotografa

Človek višin, globin in daljin, ki ga z energijo napajajo sončni vzhodi

Kar delamo s srcem, delamo dobro in to velja tudi za Laščana Borisa Vrabca. Po poklicu je električar, vendar na svet okrog sebe gleda skozi oči fotografa. Skorajda namreč ne mine dan, da v svoj objektiv ne bi ujel podob domačega kraja, kjer ga ljudje poznajo kot svojevrstnega kronista dogajanja.

Prve fotografske poskuse je napravil v mladostih letih, ko je v roke prijel analogni fotoaparati Zenit, aparat na film, ki ga Boris še vedno hrani. Sicer mu je to zvrst umetnosti približal oče, ko je svojemu kratkohllačniku dovolil, da je na posnetek ujel nekatere pomembne dogodke na podeželju. A fotografija takrat ni prerasla v kaj več kot bežno zanimanje. Odnos se je krepil samodejno, z leti je navdušenje naraščalo. »Sem vztrajen človek, tudi navdih me še ni zapustil. Ker sem ljubiteljski fotograf, imam morda drugačen odnos kot tisti, ki to dejavnost opravljajo za dobiček,« pravi.

Terapija v naravi

Zaradi fotografije sogo-vornik ure in ure preživi v naravi. Pojasnjuje, da je to kot terapija, ki mu omogoča poglobljeno spoznavanje samega sebe. Popolnoma se je predal digitalni tehnologiji, saj omogoča izdelavo več posnetkov, med katerimi je

Boris Vrabec je samouk, ki svoje znanje izpopolnjuje s pomočjo strokovne literature in svetovnega spleta, napreduje pa tudi po zaslugi lastne samokritičnosti. Najpreglednejša razstava njegovih fotografij doslej je do 15. septembra na ogled v knjižnici Laško.

lažje izbrati najboljšega. Bolj dostopna je iz ekonomskega stališča. Omogoča tudi lažjo obdelavo izdelkov, kjer Boris ne pretirava. »Nisem simpatizer montaž, raje na terenu lovim naravne pogoje, dejansko svetlobo, četudi moram na isto mesto desetkrat.«

Svoj kraj pozna kot lastno dlan

To, da je njegov sopotnik na vseh poteh fotoaparati, je Vrabca sprva spravljaljo v

zadrego, zdelo se mu je, da ga ljudje zaradi tega gledajo nekoliko postrani. Zdaj pa v svojo družbo radi povabijo cel paket, kar je tudi zagotovilo, da bo nastalo nekaj neminljivih spominov, zapis nekega časa, ki bo ostal za znaname. A kaj, ko je včasih dogodkov toliko, da se prekrivajo.

Ker mu je domač kraj še posebej pri srcu, je v objektiv svojega fotoaparata doslej ujel številne podobe laške občine. Od naravnih znamenitosti, sakralnih stavb, utrinkov prireditve, kot so Pivo in cvetje, Martinovanje, Jurjevanje ... Najbolj naporen mesec zanj pa je december.

Svoje fotografije redno objavlja na spletu in kot pravi, ljudje pogosto ne morejo verjeti, koliko dogajanja je v laški občini. »Strinjam se z njimi in mislim, da smo glede tega lahko za zgled drugim,« meni. Njegova dela se pogosto znajdejo na straneh lokalnega medija, v različnih publikacijah, naredil je posnetke za monografijo o Lažišah, ki jo pripravlja ddr. Jože Maček. Njegov motiv nosi nova razglednica Laškega. Ker življenje nima le lepih plati, fotoaparata ne postavi v kot tudi ob poplavih in plazovih, čeprav z ljudmi raje deli pozitivne zgodbe.

Le trenutek in vse je drugače

Za stisk sprožilca ga ponavadi nagovori trenutni

navdih. Na terenu se pri-zori, vredni ovekovečenja, pokažejo kar sami od sebe. Velikokrat med fotografiranjem Boris še ne ve, da se bodo vse sestavine na koncu zlele v pravo celoto. Rad za-beleži minljivost, podobe, ki čez nekaj trenutkov morda izginejo ali so popolnoma drugačne. »Gre za stare hiše, ki se do naslednjega obiska morda sesedejo ... In za naravne pojave, kot so mavrice, meglice, mrki. Privlači me vse, kar me obkroža, lepota, ki polepša dneve meni, a tudi tistim, s katerimi delim fotografije.«

Zbiratelj sončnih vzhodov

Njegov konjiček je močno odvisen od vremena. Da bi ujel pravo svetlobo, spremlja vremenske napovedi. Kadar se vremenoslovci zmotijo, to še ne pomeni, da bo domov odšel brez posnetka. Če razmere ne ponujajo razgledov in možnosti panoramskih posnetkov, raje napravi kakšno fotografijo od blizu. Zgodnje vstajanje mu ne povzroča težav, saj je jutranji človek. Medtem ko večina ljudi na digitalni zapis shranjuje sončne zahode, pri sogovorniku močno prednjačijo vzhodi. Energija jutra mu da polet za ves dan, trenutki, ko se dan rojeva na vršcih planin, ga napolnijo še za dlje. Nič čudnega, saj je že v mladosti vzljubil gore in se na Triglav povzpel, še preden je sedel v šolske klopi.

»Živim s fotoaparatom in uživam na svojih poteh z njim. Ves čas moram biti v akciji, da opazujem dogajanje okrog sebe. Če mirujem in se fotoaparata ne dotaknem kakšen teden ali dva, skoraj zbolim,« pravi ljubiteljski fotograf Boris Vrabec.

Laško je ujel iz številnih zornih kotov, njegova najbolj priljubljena mesta za fotografiranje pa so Krištof, Hum in vodna gladina Savinje pod Picerijo Špica. Ker ima rad višine, globine in daljine, je Laško slikal tudi med poletom z motornim zmajem, s padalom in z balonom.

»Človek o sebi veliko izve, ko fotografira živali. Nekajkrat se ti morda posreči, da jih po srečnem naključju ujameš v objektiv. Kadar imaš slab dan, se zdi, da živali to čutijo in bežijo stran. Takrat težko narediš njihovo dobro fotografijo. Ko si razpoložen, pa posnetki uspevajo kot po tekočem traku.«

Vztrajnost se splašča

Boris pravi, da je najboljši fotografski aparat na svetu tisti, ki ga ima človek s seboj, ko ga potrebuje. S tem želi povedati, da je še tako kakovostna oprema ničvredna, če je nimaš pri sebi, ko se pred tvojimi očmi naslika zanimiv motiv. Ne taji, da se da dober posnetek napraviti tudi s telefonom, le svetlobni pogoji v tem primeru odigrajo pomembnejšo vlogo ...

So ga pa izkušnje naučile, da s seboj nosi več spomin-skih kartic in baterij. Ko je želel ujeti plapolanje slovenske zastave na luni, so mu načrte namreč prekrizale prazne baterije. Za ponoven poskus

je moral počakati nekaj dni, enega od podobnih motivov pa je lovil celih devet let.

Ljudje ga pogosto vprašajo, kje je posnel določen posnetek. Vrabec ne skriva svojih stojišč in nastavitev aparata, saj nima nič proti temu, da bi kdo poskušal ujeti podoben ali še boljši trenutek. Čeprav se mnogi ponudijo, da bi ga spremljali na kateri od fotografskih poti, pa se jim naposled zdi premrzlo, pretemno ali pre-zgodaj. A njega to ne ustavi. Kot pravi, ga je fotografija prevzela do te mere, da zdaj drugače gleda filme, z drugimi očmi opazuje ljudi in dogajanje ter svet okoli sebe.

TINA STRMČNIK

Foto: GrupA

»Nisem si mislil, da lahko med hojo po istih poteh odkrijem vedno nove in nove motive. To si razlagam kot osebnostni napredek, saj se mi pred očmi odpirajo nova obzorja,« pravi Boris Vrabec. Na teren vzame s seboj tudi maskoti Puja in Paja, ki mu ju je podarila hči.

»Najino poslanstvo je drugim pomagati do zdravja z zelišči«

Dvajset let zeliščne kmetije Kalan na Kalobju

Zakonca Vikica in Milan Kalan na kmetiji na Kozjanskem pišeta izjemno uspešno zgodbo. Z žulji svojih rok, s pregovorno trmo in srčno predanostjo temu, kar počneta, sta dokazala, da lahko sanje postanejo resničnost. Znanje in navdušenje nad zelišči sta nadgradila s srčno zavezanosťjo poslanstvu: ljudem pomagati do zdravja s pomočjo narave.

Gospodar Milan nas je pričakal pred svojo zeliščno kmetijo v delovni obleki, z rokami, polnimi dela, in s širokim nasmehom na obrazu. Z nasmehom, ki dokazuje, da njegovi delovni dnevi ne minevajo za pisalno mizo v zato-hli pisarni sredi mesta, ampak na svežem zraku, in sicer na katerem od treh polj, na katerih rastejo zelišča. Kar petdeset vrst jih pridelujejo, skupno na 1,5 hektarja površine. Gospodar je bil tisti, ki je bil že od mladih nog povezan z zelišči: »Moja družina je bila doma v Celju, na Kalobje sem prihajal k starim staršem. In prav dedek me je večkrat poslal k sosеду po kakšno zelišče. V najstniških letih mi je prišla v roke knjiga Rada Smerduja o zdravilnih zeliščih, ki me je kar »potegnila vase«. Velikokrat sem jo prebral in začel pove-zovati svoje obiske pri sosеду z vsebino knjige. Začel sem nabirati zelišča. Ko sem se poročil, sem ženi predlagal, da bi nabirala zelišča za čaj, ker čajev v vrečkah nisem bil navajen kupovati. Takoj je bila za to in počasi sva nabiranje zelišč začela prenašati tudi na otroke.«

Dozorela je odločitev za kmetijo

Družina Kalan si je doma v Šentjurju že takrat sama pomagala do zdravja z zelišči. Nabirala jih je v naravi in sušila kar v domači kuhinji v bloku. S tem nabiralništvom

Ker se zavedata, da trg od pridelovalcev zahteva vedno več, sta ponudbo zelišč in čajnih mešanic razširila še na mazila, etrična olja in pripravke iz zelišč v alkoholu in oljčnem olju.

je Milan Kalan poglobljaj svojo mladostniško željo po ukvarjanju z zelišči. »Ko je bila pred vrati odločitev, ali kupiti stanovanje v mestu ali se preseliti na deželo, je zmagala selitev. Prišli smo na Kalobje, v neokrnjeno naravo. Ko si stopil iz hiše, si lahko zelišča nabral kjerkoli,« pripoveduje Kalan. Potem je Vikica izgubila službo. In ko se ponavadi neka vrata zaprejo, se na drugem koncu odprejo druga. Točno to se je zgodilo tudi njima. »Tisto jesen sem šel po tržnici in vsi so sprševali po domačih zeliščih. Ko sem videl, da jih nobena branjevka ni imela, se je rodila ideja,« obuja spomine Kalan. Z ženo sta se pogovorila, izdelala strategijo, ki jo ves čas dopolnjujeta, in spremenila svoj konjiček v posel.

Močna želja in veliko volje

V tistih časih je bilo pridelovanje zelišč sicer zelo razširjeno, vendar je šlo za konvencionalno pridelavo. Ta za Kalanova ni prišla v poštev.

Zavedala sta se, da če želita biti tržno zanimiva, morata kupcu ponuditi butično pridelana zelišča, ki se bodo od masovne pridelave jasno razlikovala po kakovosti. »Na tem področju sva bila resnično pionirja. Ko sva prvič ponudila svoja zelišča, so bila takšna, kot jih takrat na trgu ni bilo. Ročno in ekološko pridelana, v čistem okolju in neokrnjeni naravi. To so bila cela, ne drobljena zelišča, ročno odbrana, brez odmrlih, odpadlih in ovenelih delov. V naših zeliščih ni bilo ne plevela ne žuželk. A s temi zelišči je bilo v tistem času zelo težko priti na trg. Moram reči, da so ljudje spoznali razliko med zelišči, ne glede na to, da je bila takratna vrednost petkrat višja od zelišč, ki jih je bilo mogoče dobiti v trgovskih centrih in prodajalnah,« se spominja Kalan.

Že od začetka sta želela zadostiti zakonskim zahtevam in registrirati kmetijo. A to z njuno takratno kmetijsko površino ni bilo mogoče: »Ko sva zasadila prve

rastline na svoji površini, sva videla, da rastline ne uspevajo, kot bi morale, zato sva bila prisiljena vzeti zemljo v zakup. S tem sva pridobila dovolj zemljišča, da bi lahko dobila status kmeta. Imela sva to srečo, da je bila v naši upravni enoti zaposlena uradnica, ki je imela rada zelišča. Njena pomoč je bila neprecenljiva, ko je omogočila registracijo statusa kmetije za pridelavo zelišč.«

Sprva sta sadike kupovala pri različnih, tudi tujih dobaviteljih. Vendar sta spoznala, da so rezultati z domačimi sadikami boljše. »Začela sva sama pobirati semena in vzgajati svoje rastline. Zdaj vse sadike, razen morda tu in tam kakšno, vzgojiva v svojem rastlinjaku,« pripoveduje Kalan. Vsako leto zamenjajo do osem tisoč do deset tisoč sadik.

Kakovost, ne količina

Kalanova pripovedujeta, da je bilo na tržnicah vedno veliko zanimanje za zelišča.

Letošnja letina je količinsko povprečna, kakovostno pa zelo dobra, saj imajo rastline veliko eteričnih olj. Na sliki Vikica Kalan ročno pregleduje letošnjo bero komarčka.

Na začetku sta jih ponujala tudi do 130 različnih vrst, vendar se je vedno našel kdo, ki je želel še kaj, česar nista imela. Takrat sta izbrala vodilne rastline, ki pomagajo pri posameznih boleznih, in zdaj jih ponujata približno petdeset vrst. Prav tako ne načrtujeta povečanja količine pridelanih zelišč, čeprav bi jih lahko prodala več, kot jih ponudita. To, kar imata zdaj, je največ, kar lahko pridelajo v družinskem krogu, in dodajata, da bosta raje ohranjala kakovost. Vikica Kalan pravi, da si lahko pomagamo samo s kakovostnim zeliščem: »Nekakovostna zelišča nimajo dovolj zdravilnih učinkovin.« Obenem opozarja, da lahko veliko za zdravje naredimo že s preventivo.

Ne brez strokovnega mnenja zdravnika

Pri prodaji in svetovanju ljudem v trgovskih središčih sta opazila, da stranke želijo več diskretnosti in da je za svetovanje treba več časa, zato sta

se odločila, da bosta četrtke namenita temeljitejšim posvetom, ki bodo mogoči po predhodnem dogovoru na njuni kmetiji. »Stranko moraš dobro spoznati in se seznaniti z njeno težavo, kot bi bila tvoja,« je prepričana Vikica Kalan, ki si pri posvetu ne postavlja časovnih omejitev. Zakonca Kalan kljub temu vsem, ki jih pestijo kakšne težave in si ne upajo do zdravnika, svetujeta, naj najprej pridobijo strokovno mnenje pri njem. »Sele zatem lahko pomagamo z ustreznim zeliščem,« pravita. Ob petkih pa bosta še naprej prodajala zelišča na domu, kot so obiskovalci že vajeni. Od 1. septembra do konca aprila sta ob sobotah na razpolago tudi na ekološki tržnici v trgovskem središču na Hudinji.

MARJETKA R. LESJAK
Foto: SHERPA

»Zlata je vredno zdravilo, ki zdravje ohranja, in ne tisto, ki bolezen izganja.« (francoski pregovor)

Milan Kalan je tudi pobudnik in ustanovitelj društva Arnika, s katerim so njegovi člani zeliščarstvo začeli postavljati nazaj na tiste temelje, na kakršnih je nekoč že bilo.

»Opažava, da se k nama zateka vedno več ljudi, ki zaradi težav z zdravjem ne želijo k zdravniku. Skušava jih osvestiti, da telo z negotovostjo še bolj izčrpavajo. Tudi midva za ustrezno pomoč potrebujeva diagnozo,« pravita Kalanova.

Kljub temu da sta že dvajset let vsak dan »v pogonu«, ves čas razmišljata o nadgradnjah. Tako zdaj urejata hišni laboratorij, kjer bodo na kmetiji sami preverjali vsebnost eteričnega olja. Pri tem jima bo v veliko pomoč znanje njunih otrok, ki prav vsi sledijo staršem na področju veselja do dela z rožami.

»Biti moraš odprt človek«

Urban Šajn odšel v Afriko po izkušnje in pomagat ljudem

Urban Šajn, absolvent zdravstvene nege iz Celja, se je konec julija vrnil iz Zambije, kjer je bil del zdravniške odprave. Tri mesece je preživel v vasi Nangoma in delal v tamkajšnji bolnišnici.

»V meni je vedno tlela želja, da bi šel v Afriko pomagat ljudem. Da bi videl njihov svet in način življenja,« pravi Urban, ki je zdravstveni poklic izbral, ker rad pomaga ljudem in z njimi dela. Splet okoliščin ga je pripeljal do človeka, ki finančno podpira afriško družino. Tudi ta je zdravstveni delavec. Predlagal mu je, naj gre preko sekcije za tropsko in potovalno medicino medicinske fakultete v Afriko. Pomagal se mu je prijaviti in tako so ga izbrali v ekipo za odpravo. Eno leto so člani ekipe obiskovali predavanja, da so se podrobneje seznanili s tropsko medicino, ki je drugačna od naše. Glavna zahteva, ki so jo morali izpolnjevati udeleženci, je bila, da so končevali študij medicine ali zdravstvene nege, poleg tega so morali imeti nekaj izkušenj. Dobro je, da ekipo sestavljajo zdravniki s čim več področij, da lahko prevzamejo več dela v bolnišnici. Zdravstvena nega je posebna veja, zato so potrebovali tudi Urbanovo znanje.

Prostovoljno na delo

Ekipo je v Zambiji delala prostovoljno. Prostovoljno so zbirali tudi sredstva za odpravo. Urban je zato na Jožefovem hribu s pomočjo prijateljev in znancev organiziral dobrodelni koncert. Prodajali so majice, iskali sponzorje. »Bilo je težko najti donatorje. So časi, ko tudi pri nas ni vse rožnato. Ampak nekaj se jih je le našlo in to dokazuje, da še obstajajo dobre duše,« pravi Urban. S temi sredstvi so lahko priskrbeli sanitarni material, zdravila, kupili so tudi ultrazvok. Pol denarja zanj je prispevala odprava in pol sekcija za tropsko in potovalno medicino. Velik del zdravstvenega sistema financira Katoliška cerkev. Zaradi afriškega ritma življenja včasih sredstva pridejo z zamudo, zato Zambijcem takšna

Urban Šajn z deklico Loveness, ki se mu je izredno prikupila.

pomoč, kot jo nudijo odprave, veliko pomeni.

Pozitivni strahovi in kulturni šok

Afrika je popolnoma drug svet. Čeprav so se pol leta aktivno pripravljali na odhod, izpilili znanje vsak na svojem področju, povedali so jim tudi, kako je tam, je čisto drugače, ko človek stopi na tista tla. Ugotovi, da je res tako, kot pravijo – drugače. »Pred odhodom so nas strašili predvsem z ebolo in s podobnimi boleznimi. Pri tem je zanimivo, da je ebola, ki je prisotna na vzhodu Afrike, po kilometrin bližje Sloveniji kot Zambiji,« pravi Urban, ki še dodaja, da ga je pred odhodom navdajal pozitiven strah, ko ni vedel, kaj ga čaka. V glavno mesto Lusaka so prišli, ko se je večerilo. Ljudje so hodili po cestah, bilo je umazano. Urban in ostali so videli barake, v katerih so živeli ljudje. Doživeli so pravi kulturni šok, kar se je pokazalo tudi, ko so jih prišli zaposleni iz bolnišnice iskat, saj so bili uro in pol, kolikor

je trajala vožnja od glavnega mesta do vasi Nangoma, v avtu tiho. Vsak zase je razmišljal, kaj ga čaka, kaj bo. Po treh tednih so se tega navadili in je postalo lažje. Ljudje so jih sprejeli prijateljsko, čeprav najprej niso zaupali njihovim postopkom. Ko so opazili, da delajo dobro, so jih sprejeli. »Najprej moraš ti sprejeti njih, nato sprejmejo oni tebe. Za to moraš biti odprt človek,« je povedal Urban.

Misijonska bolnišnica

Bolnišnica je bila zgrajena leta 1993. Gradnjo je sofinancirala slovenska Katoliška cerkev. Tudi gradili so jo Slovenci. Nahaja se za obzidjem v vasi Nangoma, kjer stojijo tudi bivališča za zaposlene, cerkev sv. Jožefa, samostan in zdravstveni dom. Zdaj gradijo še pediatrično kliniko in nove hiše za zaposlene, tako da se dejavnosti širijo. Zasnova bolnišnice je podobna našim. Poznajo vso medicino, kot jo poznamo mi, le da nimajo takšne tehnologije. Bolnišnica

Bolnišnično poslopje. Včasih ni bilo ne elektrike, ne vode, a je bolnišnica povsem normalno delovala. Ljudje pa so kakšno zamudo ali čakanje povsem mirno sprejeli.

je razdeljena na oddelek za odrasle in ginekološki oddelek. V zdravstvenem domu zdravijo tako kot pri nas lažja obolenja, medtem ko v bolnišnici lahko sprejmejo od 150 do dvesto bolnikov. Na takšno število bolnikov bi bilo pri nas zaposlenih deset zdravnikov, tam so trije. Pri nas imamo za vsako področje določenega zdravnika, v Zambiji je eden za vse. So veliki praktiki. Delo v zdravstvu je pri njih zagotovljeno in spoštovano.

Drugačen način življenja

Na svoji delovni poti so se srečali z ogromno zanimivimi dogodki, tako z medicinskimi kot tudi drugimi. Velikokrat so se morali znajti, poseči po domačih postopkih, ki so bili za afriške razmere primernejši. Dokazali so, da čudeži obstajajo. Enkrat je prišel v njihovo oskrbo fantek, ki ga je pičila kača. Strup je deloval štirinajst dni. Rana se je poglabljala, tako da so mislili, da bodo morali nogo odrezati, a

se je po nekaj dneh, ko so jo še naprej čistili, rana začela sama zdraviti. Urban pravi, da tega po medicinsko ni mogoče razložiti, a lahko verjamemo, da čudeži obstajajo. »So ljudje vere. Verjamejo, da gredo po smrti nekam na lepše, zato je zanje smrt del življenja,« pravi Urban, ki je tudi sam veren in jih zato razume.

Izjemno spoštujejo pogrebni obred, ki traja kar tri ure. Nekoč so zaposleni zapustili celotno bolnišnico, ker so šli na pogreb sodelavčevega sorodnika. Za njih je to sveta stvar. Na takšnih dogodkih se poje, pleše. Tudi maše so drugačne kot pri nas. Zanimivo je videti petje in ples. Darujejo vse, kar imajo, in so res predani. Posebej zanimive so ženske, ki si same posteljejo posteljo, ko pridejo roditi. Pri porodu seveda pomagajo babice. Če je ženska neposlušna in ne sodeluje pri porodu, dobi zaušnico, ki jo opomni, da je v igri življenje njenega otroka. Ženske in otroci so tudi bolj odporni in se hitreje razvijajo.

Ni takšne lakote, kot mislimo pri nas, je povedal Urban. Če ni suše, lahko pridelajo dovolj hrane za preživetje. Veliko otrok umre, če mati ne more dojeti ali otrok ne sprejema mleka, saj denarja za nadomestno mleko nimajo. V Zambiji govorijo 73 različnih jezikov, uradni jezik je angleščina. Za splošno sporazumevanje so se naučili nekaj izrazov, da so lahko bolnike spraševali po počutju, drugače so jim pri komunikaciji pomagali zaposleni ali izobraženi sorodniki bolnikov.

Izkušnja za življenje

»Zelo lepo je bilo delati v takšnem okolju, kjer vidiš, da so ti ljudje hvaležni, da jim pomagaš. Pri njih ni samoumevno, da človek dobi zdravilo. Tega sem se tudi sam zavedel – kaj vse imamo, a ne znamo ceniti in se nam zdi samoumevno, da dobimo,« pravi Urban, ki mu je ta izkušnja obogatila poklicno kariero in spremenila pogled na svet. Videl je, da je življenje dar, ki ga je treba ceniti in spoštovati. Nekaj časa so namenili tudi izletom in potovali po državi. Ogledali so si safari in znamenite Viktorijine slapove. »Če si v Afriki ogledaš večja turistična mesta in znamenitosti, ki jih ponujajo vodniki in oglosi, še nisi spoznal Afrike. Afriko srečaš med ljudmi v vaseh. Doživiš njihovo kulturo. Veselje prenašajo na druge, mame ob otrocih ves čas pojejo,« je povedal Urban. Življenje sprejemajo na enostaven način in so hvaležni za tisto malo, kar imajo, kar nam primanjkuje. Živijo za danes.

Diploma, služba ...

Za prihodnost nima načrtovanega nobenega podobnega projekta. S slednjim se mu je želja uresničila, zdaj pa ima prednost diploma. V to nalogo se je že zagrizel, saj je po prihodu domov začel intenzivno iskati literaturo zanjo. Kasneje se želi seveda zaposliti. Upajmo, da se mu bo kljub težkim časom nasmešnila sreča. Pri tem mu bo s takšnimi bogatimi izkušnjami zagotovo lažje. Želi tudi potovati. Radi bi videl Indijo in Ameriko. Zagotovo pa bi se rad vrnil prav v Nangomo, saj je tam spletel veliko prijateljskih vezi.

KLARA PODERGAJS
Foto: osebni arhiv

Cerkev sv. Jožefa. V ozadju so ženske oblečene v tradicionalno obleko »čitengo«, v katero tudi zavijejo otroke ob rojstvu.

Ekipo so poleg Urbana, zdravstvenega delavca, sestavljali še trije študentje medicine. Dva sta že diplomirala, ena bo v kratkem. Stojijo z leve: Matjaž Vrbinc iz Škofljice, Anja Kovač iz Ajdovščine in Urša Benčina iz Šentvida pri Ljubljani.

Kot so dokazali pri Valnerjih, lahko ena cepljena sadika paradižnika v primernih pogojih zraste v pravo drevo. Že ena ali dve rastlini bi nas za kar lep čas oskrbeli s paradižnikom za domačo rabo.

Klavdija Valner Jovan je prevzela gostiteljsko vlogo. Glede na več kot 60 vrst zelišč so bili osvežilni napitki v tem duhu. Limonada je bila tokrat z rožmarinom, meto in celo s paradižnikom.

V kraljestvu zelenjave, zelišč in cvetlic

Vrtnarstvo Valner je že sedmič pripravilo srečanje na dan zelenjave

Začelo se je s preprostim dnevom paradižnika, ki je za marsikoga kralj poletne zelenjave. Z vedno bogatejšo ponudbo teh že dolgo ne več samo rdečih sadežev, paprike in čilija so v družinski vrtnariji Valner v Vodružu pri Šentjurju letos že sedmič pripravili prav poseben praznik zelenjave.

Čeprav je vrtnarija z leti zrasla v eno večjih tovrstnih podjetij v regiji, še vedno ohranja družinski pečat, posebej neguje vpetost v soseščino in

vsaj nekajkrat na leto pripravi družabno srečanje za svoje stranke. »Najbolj sta obiskana dan zelenjave in spomladansko odprtje sezone. Ob teh

dneh komaj kaj prodamo, ampak to tako ali tako ni namen teh prireditev,« pravi Klavdija Valner Jovan. »Ob teh dneh poskrbimo predvsem za druženje, zabavo, a tudi za kakšen izobraževalni kotiček.«

Svetovalci – tudi tokrat sta bila med njimi Drago Jančič in Miša Pušenjak – so bili ves

dan zelo oblegani. Z občudovanja vredno vztrajnostjo so zagotovo že stotič razlagali, zakaj je pomembno postaviti streho nad nasad paradižnika, zakaj zabadanje bakrenih žičk bolj škodi kot koristi in zakaj je za rastline dobra mlečna prha. Razstavili so več kot 30 vrst paradižnika, 24 vrst paprik in 8

vrst čilijev. Pri tem seveda ni manjkalo nenavadnih barv, oblik in okusov. Beli jajčevci, vijolične paprike in črni paradižniki niso več novost, čeprav jih na svojih vrtovih večina še vedno sadi zgolj za okras in pridih eksotike. Paradižnik v solati še vedno najbolj tekne, če je rdeč, in polnjene papri-

ke so še vedno iz vrst najbolj razširjene rumene babure. So pa pri Valnerjevih tudi tokrat širili utečene meje kulinaricnega okusa. Klavdijin mož Borut Jovan, sicer kuharski mojster v gostilni Galerija Okusov, je s kolegoma Igorjem Jagodicem in Markom Pavčnikom pred obiskovalce postavil zelenjavo na nekoliko drugačen način. Primerno sončnemu razpoloženju poznopoletnega dneva so jo zalili z rujno kapljico. Številni gostje, ki so prešerno delili vrtnarske izkušnje in obudili stara znanstva, pa so kot vsako leto sklenili, da bodo ob prvi priložnosti spet prišli.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Glavni za kuharskim omizjem je bil domači kuharski mojster Borut Jovan, za sladice pa je skrbela Irena Vengust Pevec.

Zelenjavna sladica? Zakaj pa ne. Najlepša presenečenja se zgodijo, če človek odvrže predsodke in se prepusti.

Ker je novih vrst zelo veliko, si lahko po degustaciji avgustovskega paradižnika še najlažje izbereš sorto za naslednje aprilsko sajenje.

Vrtnarska avenija sredi obširnih Valnerjevih sadovnjakov je pogosto prizorišče družabnih srečanj, dogodkov in prireditev.

Mednarodne priprave so odlična priložnost, da tekmovalci že v času pripravljalnega dela trenirajo in se primerjajo s konkurenti, ki jih bodo v prihodnjih mesecih srečevali na tekmovanjih. Priprave v Celju so že druge mednarodne priprave, ki so se jih v letošnjem letu pred začetkom tekmovalnega obdobja udeležili slovenski hitrostni drsalci.

Samozavest, disciplina in fizična moč

Mladi hitrostni drsalci navdušeni nad treningi v knežjem mestu

Drsališče v celjskem mestnem parku vsako leto zaživi že konec poletja. Poleg ljubiteljev rekreacije na ledu so ga že preizkusili mladi hitrostni drsalci na kratke proge, ki so minuli teden sodelovali na mednarodnih pripravah.

Štirideset mladih hitrostnih drsalk in drsalcev iz Slovenije, Avstrije, z Madžarske, iz Srbije ter Bosne in Hercegovine je prejšnji teden intenzivno vadilo v Celju. Mednarodne priprave v svetu športa in tudi med hitrostnimi drsalci na kratke proge niso novost, a je število udeležencev na pripravah letos v primerjavi s prejšnjimi leti rekordno naraslo. »To je predvsem posledica dobrega sodelovanja držav v regiji, ki skupne treninge prepoznajo kot priložnost za prenos znanja in izkušenj med trenerji,« pravi Polona Peunik iz Drsalnega kluba Celje. Mednarodne priprave v poletih mesecih so plod dobrega sodelovanja in povezovanja med državami, hkrati pa se ta vez med bližnjimi državami na ta način še krepi. Obenem so lahko treningi veliko bolj intenzivni in kakovostni. »Otro-

Poleg ledene ploskve so udeleženci priprav v Celju dodobra spoznali tudi okolico dvorane in celjski mestni park, kjer je treninge vodil domači trener Urban Kalšek.

ci imajo priložnost pobliže spoznati tehniko in način drsanja glavnih konkurentov, pilijo lahko svojo drsalno tehniko in dvigujejo formo pred tekmovalnim delom sezone,« še pojasni Peunikova. Priprave v knežjem mestu so bile hkrati tudi zadnje v letošnjem poletnem premoru.

Za ogled zmanjkalo časa

Po odzivih udeležencev sodeč, so priprave tudi letos

več kot uspele. »Avstrijci so bili pred pripravami v Celju na pripravah v Italiji in so rekli, da so pri nas več odnesli. Vse ekipe so izrazile željo, da bi bil naslednje leto kamp daljši, dvotedenski namesto enotedenskega. Všeč jim je bilo, ker so bili treningi usmerjeni predvsem k odpravljanju napak v tehniki drsanja in ne toliko na drsanje neskončnih krogov,« je še povedala Polona Peunik, nekdanja tekmovalka, da-

nes pa trenerka v celjskem klubu. Ker je šlo za zadnje tovrstne intenzivne priprave pred začetkom tekmovanj, je bil urnik udeležencev in trenerjev izjemno pester in zapolnjen do zadnje minute. »Udeleženci so trenirali dvakrat na dan po tri ure, tako da si, če prištejemo še čas za obroke, poleg prostega popoldneva na kopališču v Laškem niso imeli časa ogledati ničesar, razen Celja seveda,« je še dodala Peunikova. Kljub temu je obisk mladih športnikov hkrati tudi odlična promocija knežjega mesta.

LEA KOMERIČKI
Foto: GrupA

V tekmovalni sezoni 2015/16, ki se bo začela septembra, se bodo slovenski tekmovalci v sklopu širšega mednarodnega regijskega sodelovanja udeležili še priprav v Bormiu in Budimpešti ter štirinajstih mednarodnih tekmovanj, kjer si bosta trenutno najboljša člana slovenske mladinske reprezentance Luka Bor Urlep in Klarisa Sluga prizadevala doseči normo za udeležbo na svetovnem mladinskem prvenstvu v Sofiji in evropskem prvenstvu v Moskvi. Obe mednarodni tekmovanji bosta na sporedu januarja prihodnje leto.

Treninge je vodil glavni trener celjskega kluba Manó Dávid Lóth z Madžarske. Poleg njega sta znanje na mladi rod hitrostnih drsalcev na kratke proge prenašala še domača trenerja Tjaša Kroflič in Urban Kalšek ter dva tuja trenerja, eden z Madžarske ter eden iz Avstrije.

Nakup opreme za hitrostno drsanje je precejšen finančni zalogaj. Drsalke sicer kupuje klub, stanejo pa od 400 do 1000 evrov. Tistim najboljšim drsalke izdelajo po meri. Večina jih zato, da je občutek bolj pristen, obuje na boso nogo. Poleg drsalk tekmovalci potrebujejo posebno zaščitno obleko iz kevlarja, posebnega materiala, ki lahko zadrži tudi puškino kroglo. Tekmovalci potrebujejo še posebne rokavice iz usnja ali kevlarja in zaščitni ovratnik, ki zaščiti glavne vratne arterije.

Tako tekmovalci kot trenerji in spremljevalci so pohvalili ledeno ploskev. »Ledena ploskev je v zelo dobrem stanju. Veseli smo, da imamo v Celju možnost drsati že v avgustu, kar je tudi eden od razlogov, da si tuji želijo drsati pri nas. Vsi namreč nimajo te možnosti,« pove Polona Peunik iz domačega drsalnega kluba, kjer kot edini klub v Sloveniji že šestnajst let skrbijo za razvoj te drsalne panoge pri nas.

V nasprotju s tradicionalnim hitrostnim drsanjem se pri hitrostnem drsanju na kratke proge na drsališču standardne velikosti na isti progi, dolgi 111,12 metra, pomeri več tekmovalcev hkrati, ki zaradi manjše ledene ploskve premagujejo ostrejšo ovinko. Drsalke hitrostnih drsalcev na kratke proge nimajo snemljive pete, rezila pa so ukrivljena rahlo v levo, da se prilagajajo ovinku. Tekmovalci se na mednarodnih tekmovanjih pomerijo v individualnih dirkah na 500, 1000 in 1500 metrov ter v štafeti na 3000 metrov pri ženskah in 5000 metrov pri moških. Dirke zaznamujejo razburljiva prehitevanja, drzni manevri ter odlični nadzor nad ledeno ploskvijo pri visokih hitrostih. Slednje dokazuje dejstvo, da najboljši tekmovalci na svetu dosežajo hitrosti tudi več kot 50 kilometrov na uro. Hitrostno drsanje na kratke proge je nekontakten šport, pri čemer so kaznovana vsa prerivanja in potiskanja sotekmovalcev.

Tekme v hitrostnem drsanju na kratkih progah so se v Evropi začele kmalu po tem, ko se je hitrostno drsanje na dolgih progah mednarodno uveljavilo. Tekmovalci se ne borijo s časom, temveč drug z drugim.

Prva skupinska tekma, ki bi jo lahko primerjali s sodobnim hitrostnim drsanjem na kratke proge, je bila kot predstavitveni šport organizirana že na igrah leta 1932. Tekmovali so sicer na klasičnem 400-metrskem ovalu, precej drugačna pa so bila tudi pravila. Prvo pravo svetovno prvenstvo na kratkih progah je bilo organizirano leta 1981 v Franciji. Leta 1988 je bilo hitrostno drsanje na kratkih progah kot demonstrativni šport vključeno v program zimskih olimpijskih iger v Calgaryju, status uradnega olimpijskega športa pa je doseglo štiri leta kasneje v Albertvillu.

Ko pedala poganjajo roke

H gibanju želijo spodbuditi invalide in tudi tiste, ki to niso

Ročni kolesarji invalidi iz kluba Tuš – Bauerfeind, ki zaradi poškodb kolesarijo z rokami, v teh dneh vrtijo Slovenijo v znamenju dobrodelnosti. S svojimi kolesarskimi etapami dokazujejo, da priklenjenost na invalidski voziček ne pomeni nujno konca športnih užitkov. Ker so ročna kolesa precej velik strošek za invalide osebe, bodo z zbranim denarjem takšna kolesa kupili za Univerzitetni rehabilitacijski inštitut RS Soča. Poškodovanci bodo tako s pomočjo tega športa morda lažje našli spodbudo, da bodo svoje življenje znova vzeli v svoje roke.

»Po poškodbi si nisem mogel predstavljati, da bi z vozičkom še lahko enakovredno doživel okolico. Spraševal sem se, kako bi lahko na nekajkilometrski sprehod peljal domačega psa. Iskal sem možnosti, kako bi se lažje gibal in našel ročno kolo. Začel sem nabirati kondicijo. Zdaj nas je v klubu vedno več in vedno več kilometrov premagamo,« pravi Matej Lednik. Na invalidski voziček je priklenjen od leta 2007, ko se je poškodoval pri padcu z motorjem. Paraplegik je isto leto zaradi poškodb hrbtenjače postal tudi David Razboršek. Smolo je imel pri deskanju na snegu. Kljub temu, da je gibanje obeh zelo ovirano, nista vrgla puške v koruzo. Kot

Razboršek je povedal, da ročno kolesarjenje pomaga krepiti zgornji del telesa, ki je za invalide na vozičkih zelo pomemben pri sedenju in vsakodnevnih opravilih. Tako kot Lednik je izpostavil, da je človek, zahvaljujoč takšnemu športu, mnogo bližje naravi kot le s pomočjo invalidskega vozička. Hkrati gre za druženje istomislečnih, ki jih združuje pozitiven odnos do življenja. Zato invalide pozivajo, naj se pridružijo klubu ročnih kolesarjev Tuš – Bauerfeind ali navežejo stik z društvom paraplegikov.

Tako David kot Matej se rada podata tudi na daljše vožnje. Njuna najdaljša »tura« je Maraton Franja, kjer sta premagala sto kilometrov. Njun prijatelj je pred časom iz Škofje Loke čez Trojane prikolesaril z ročnim kolesom do Logarske doline in se nazaj vrnil čez Črnic. V enem dnevu je prevozil 216 kilometrov.

pravita, na kolesu občutita svobodo. Tako kot tisti, ki pedala poganjajo z nogami, se lahko po zaslugi ročnega kolesarjenja gibata v naravi.

Čutiti svoje zmožnosti

S tem športom se pri nas ukvarja približno osem invalidov. Kar je po besedah Razborška še vedno relativno malo glede na število poškodovancev paraplegikov. Nasploh je v Sloveniji vseh invalidov več kot 200 tisoč, po podatkih inštituta za rehabilitacijo pa jih je športno aktivnih le nekaj odstotkov. »Veliko je še priložnosti, da ljudje začutijo svoje zmožnosti, se začnejo gibati. Zakaj se tudi invalidi ne bi udeležili Franje, Ljubljanskega maratona? Če si telesno dejaven, so namreč manjše tudi tvoje zdravstvene težave. Sicer pa tudi zdrave ljudi nagovarjamo k temu, da si postavijo višje cilje, da se premaknejo iz območja udobja, da si na različnih področjih življenja upajo več,« še dodaja Razboršek.

Da bi bila kolesa bolj dostopna

Obstajata dve vrsti ročnih koles, ena so samostojna, druga so povezana z in-

validskim vozičkom. Vzrok, da je med invalidi le malo ročnih kolesarjev, se morda skriva tudi v tem, da so takšna kolesa precej draga. Nakup kolesa pade na pleča invalida, ki mu država pomaga le z najbolj osnovnim invalidskim vozičkom. Vsak nadstandard je povezan z doplačilom.

Ročna kolesa stanejo več tisoč evrov. Medtem ko imata naša sogovornika delo (David ima svoje podjetje na področju marketinga, Matej, univerzitetni diplomirani inženir strojništva, je zaposlen v podjetju Vitli Krpan), je veliko invalidov brezposelnih in si nakupa takšnih koles ne morejo privoščiti, čeprav bi jim ukvarjanje s tem športom pomagalo ohraniti zdravje. V sklopu akcije Zavrtimo Slovenijo želijo zato ročni kolesarji iz kluba Tuš – Bauerfeind kupiti kolo za Univerzitetni rehabilitacijski inštitut RS Soča, kjer bodo lahko takšno obliko rekreacije preizkusili vsi, ki so vključeni v tamkajšnji proces zdravljenja. Številni invalidi, ki so že prestali rehabilitacijo, namreč doslej niso imeli možnosti, da bi se spoznali s tem športom, si izposodili takšno kolo in poskusili zavrteti pedala.

Pozor: ročni kolesarji na cesti

Ukvarjanje s tem športom odpira tudi vprašanje varnosti. »Pozorni moramo biti, da nas ne preseneti kakšen voznik, ki pripelje s stranske ceste ali s hišnega dovoza. Za našo vidnost je zelo pomembna zastavica za kolesom, ki omogoča, da nase opozorimo tudi izza kakšne žive meje. Ker smo nekoliko bolj skriti, moramo biti malo bolj previdni,« je poudaril Matej Lednik.

Podobno kot drugim športom se je tudi ročnemu kolesarjenju možno posvečati na različnih ravneh – rekreativno ali profesionalno. Kolesarski klub ročnih kolesarjev Tuš – Bauerfeind povezuje tiste, ki imajo nekoliko močnejšo željo po rekreaciji. Od osmih ročnih kolesarjev, ki so trenutno v vrstah kluba, trije – Anka Vesel, Marko Sever in Marko Dobršek – tekmujejo še bolj intenzivno. Trenirajo petkrat tedensko s pomočjo trenerja Alekseja Dolinška.

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

Dogodki v sklopu akcije Zavrtimo Slovenijo se v tem tednu vrstijo po vsej državi. Ročni kolesarji bodo ta šport in gibanje nasploh v Celju promovirali ta petek, 28. avgusta, ob 16.45 pred Mestnim kinom Metropol. Dogodek bo humanitarne obarvan, izkupiček bo namenjen nakupu ročnega kolesa, ki bo na voljo za izposoj v Univerzitetnem rehabilitacijskem inštitutu RS Soča ter za organizacijo mini začetniških trening kampov za invalide. Pri akciji lahko pomagate tako, da pošljete kratko sporočilo KOLO1 ali KOLO5 na številko 1919 in tako darujete evro ali pet evrov. Svoj prostovoljni prispevek lahko nakažete tudi na račun društva ali ga prinesete na katerega od dogodkov.

»Ko se znajdeš na vozičku, moraš najprej poskrbeti za številne prilagoditve – od stanovanja do delovne rehabilitacije in vrnitve v družbo. Večina invalidov takrat ne razmišlja o športu. Kar naenkrat mine več let, ko ljudje niso fizično aktivni. Z našo akcijo pa želimo to spremeniti,« pravi David Razboršek.

V mestih po Sloveniji, ki jih bodo v teh dneh obiskali ročni kolesarji, se jim bodo pridružili člani kolesarskih društev z nekaterimi znanimi vrhunskimi cestnimi kolesarji. Na vseh točkah dobrodelne poti po Sloveniji se jim lahko pridružijo tudi amaterski kolesarji in se v znak podpore z njimi odpeljejo na krajšo pot. Na voljo bodo tudi ročna kolesa za preizkus, organizatorji namreč vse, ne le invalide, vabijo, naj sedejo na ročno kolo in okusijo občutke v vožnji s takšnim malo drugačnim kolesom.

Oba sodelujeta v gibanju. Še vedno vozim – vendar ne hodim, ki ljudi osvešča o varnosti v cestnem prometu. Člani gibanja so lani izvedli več kot sto delavnic, s katerimi so dosegli 40 odstotkov generacije srednješolcev z zgodbo poškodovanca v prometni nesreči.

Matej Lednik je bil eden prvih invalidov v Sloveniji, ki si je kupil ročno kolo. Za ta šport se je navdušil kmalu po prometni nesreči, ukvarja pa se tudi z drugimi športi – igra košarko na vozičku, se potaplja, deska na vodi, plava.

Tako kot vsi ljubitelji poganjanja pedal imajo ročni kolesarji raje manj prometne ceste, čeprav lahko s pomočjo tega športa spoznavajo tudi mestne ulice.

ZA MALE IN VELIKE OTROKE

OGLASNA PRILOGA MARKETINGA NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE

Starši naj usmerjajo, a izbere naj otrok

Obšolske interesne dejavnosti naj otroku prinašajo veselje, ne preobremenjenosti

Ob začetku šolskega leta razvojni psihologi opozarjajo, naj to obdobje družine premostijo čim bolj mirno. Zlasti starši mlajših otrok naj ne pretiravajo z opozorili, kako se bo ob vstopu v šolo vse spremenilo. Šolo naj skušajo otrokom prikazati kot prostor, kjer bodo spoznali veliko novega in kjer jim bodo nova znanja omogočala odkrivanje vedno novih zanimivosti. Začetek šolskega leta je tudi čas, ko starši z otroki izbirajo obšolske dejavnosti.

Pri tem velja pravilo, da naj starši pomagajo le z nasveti, medtem ko mora biti otrok tisti, ki ima pri izboru končno besedo. Izbere naj tisto, kar ga res zanima in veseli, starši naj mu nikakor ne skušajo vsiliti svojih (neizpolnjenih) želja. Predvsem mora biti pri izboru interesnih dejavnosti na prvem mestu zmernost, saj zlasti mlajši otroci

še vedno potrebujejo dovolj časa tudi za igro. Da otrok ob rednem šolskem delu preštevilne interesne dejavnosti ne bodo vodile v preobremenjenost, naj imajo prosta vsaj dva popoldneva v tednu. Razvojnja psihologinja dr. Ljubica Marjanovič Umek opozarja še na eno pogosto napako, ki jo naredijo starši. Odločno nasprotuje kakršnekoli obljubljanju nagrad, ki naj bi bile spodbuda za šolsko delo, saj šola ni nekaj, za kar bi morali starši otroke nagrajevati oziroma na nek način »kupovati« njihovo delo v šoli. To zanesljivo ne bo prispevalo k razvoju njihove samostojnosti in odgovornosti in se bo dolgoročno praviloma slabo končalo.

Ne pretiravajte!

Nabor obšolskih dejavnosti, kot so treningi različnih športov, glasbena šola, plesne vaje, jezikovne šole ..., je

dandanes izjemno širok. Glede na to, da se posamezne dejavnosti zelo razlikujejo tudi po obsežnosti in zahtevnosti dela, ki ga otrok vloži vanje, je pravzaprav nemogoče svetovati, koliko naj jih otrok izbere. A vsekakor naj bodo takšne, da jih bo rad obiskoval in v njih užival. In če naj ima zadnjo besedo pri izboru otrok, potem je treba tudi upoštevati, da zlasti najmlajši še nimajo povsem jasnih pričakovanj. Tako predvsem učenci prvega razreda osnovne šole želijo nekoliko pogostejše menjati interesne dejavnosti, saj njihova zanimanja še niso dovolj jasno izoblikovana. A »pretiravanje« tudi pri zamenjevanju ni dobro. Otroku naj to starši dovolijo enkrat ali dvakrat, nato mora vztrajati, da dejavnost, ki jo je izbral, tudi bolje spozna in tako ugotovi, ali je primerna zanj ali ne.

IS

Hokejski klub Celje

Hokejski klub Celje vabi v šolo drsanja in hokeja na ledu vse predšolske otroke in šoloobvezne otroke do 10. leta. Vpisi bodo od 1. 9. vsak ponedeljek ob 17.30 uri in vsako sredo ob 17.15 uri na drsališču v Mestnem parku v Celju.

Dodatne informacije lahko dobite na telefonu 031 747 900.

V mesecu septembru je šola drsanja brezplačna.

www.hk-celje.si

Zabavni jezikovni tečaji za otroke

Kaj otroku vzbuja željo, da bi se vračal na urice ... česarkoli? Dobro počutje in zabava!

Pri C00lSch00l otroci najdejo otroško igrive, zabavne in pravljicne jezikovne tečaje. Otroke v nemščini in angleščini popeljemo v svet pravljic ter igrive ure nadgradimo z dejavnostmi, ki jih popolnoma prevzamejo. Tuji jezik postane naš način komunikacije, ustvarjanja, plesa in zabave. Začnemo že vrtcu in jih popeljemo vse do 5. razreda. Ob koncu šolskega leta naredimo šov, ki nobenega gledalca ne pusti ravnodušnega.

Zavedamo se posebnosti slovenskega jezika, zato je naš način usvajanja tujega jezika pisan na kožo slovenskim otrokom. Razvili smo specifične didaktične pripomočke, ki otrokom omogočajo aktivno vlogo pri različnih igrah. Z njihovo pomočjo širijo besedni zaklad, se sporazumevajo in učijo slovnico na konkreten in vizualen način že od 4. razreda.

Pri nas je igra skrajno resna stvar!

Promocijsko besedilo

Judo šola za otroke

Vodstvo judo šole premore bogato znanje in izkušnje s področja judo športa, trenerstva, tekmovalnega področja in tudi dela z otroki, zaradi česar jim lahko trenerji pomagajo v življenju doseči nekaj več.

Judo šola Jaka stremi predvsem k zdravju otrok, pri čemer jih želi navaditi na šport in jim s tem privzgojiti delovne navade, spoštovanje, samozavest, pogum in vztrajnost.

Vadba pri otrocih temelji na druženju in spoznavanju osnov juda preko iger in gibalnih vaj, ki pomagajo pri razvoju motorike. Z učenjem in vadbo pravilnega padanja lahko sami preprečijo morebitne poškodbe, ki nastanejo pri raznih aktivnostih.

Otroci po desetem letu imajo zahtevnejšo judo vadbo, kot so meti, borbe in začetki tekmovalnosti. Vključijo se težji gimnastični in borilni elementi juda, s čimer se krepijo koordinacija, vzdržljivost, moč in hitrost.

Poleg redne vadbe se otroci lahko udeležujejo tekmovalnosti po Sloveniji in tudi v tujini, ob koncu leta pa s prikazom celoletnega znanja pridobijo višjo stopnjo pasu.

Vadba je organizirana v 26 šolah v različnih občinah.

Promocijsko besedilo

CL-SCL šola jezikov za najmlajše, d. o. o.

Cesta na Ostrožno 13, 3000 Celje
Spletna stran: www.C00lSch00l.eu

Jezikovni tečaji so od ponedeljka do srede med 13. in 17. uro. Do učilnice je organiziran prevoz, nudimo tudi varstvo otrok.

Urniki bo znan 1. 9. 2015 na naši spletni strani in na Facebooku.

Lahko nam pišete na info@c00lsch00l.eu
ali nas pokličete na 041/896-635 (od 10. do 12. ure).

Pri E-pošti in spletnemu naslovu so 0-ji ničle!

ŠPORTNO DRUŠTVO JUDO JAKA

Ulica Stanka Kvedra 7, 3212 Vojnik, tel.: 041 415 077 (Peter Bevc), e-pošta: peter@judo-jaka.si, www.judo-jaka.si

V novem šolskem letu vpisujemo otroke od 6. leta v začetni tečaj juda. Cena vadbe je 18 evrov na mesec.

Na naši spletni strani preverite, ali je vadba organizirana tudi v vašem kraju.

Z izrezanim logotipom iz oglasa vam priznamo 8 evrov popusta pri prvem plačilu judo vadbe.

Večjezičnost – slovenska prihodnost ali utopija?

Pomena zgodnjega učenja tujih jezikov se vedno bolj zavedamo – Učenje v tečajih, zgodnje uvajanje tudi v šole

V času, ko postaja svet »ena sama velika vas«, ko veliko potujemo in sodobne tehnologije omogočajo poslovanje iz domačih naslonjačev, postaja tudi večjezičnost del našega vsakdanjika. Tuji jeziki Slovencem sicer nikoli niso bili španska vas, a njihovo znanje je bilo bolj kot posledica načrtnega usmerjanja v večjezičnost vendarle dejstvo, da smo majhen narod, ki je bil v to prisiljen. Danes je mnogo staršev prepričanih, da je prav učenje tujih jezikov še kako pomembno za njihove otroke – in prav imajo. Kdaj in kako je torej treba začeti, da bodo pri tem čim bolj uspešni?

Dognanja o razvoju možganov so izpostavila naravni razvojni vidik, ki v celoti podpira čim zgodnejši začetek učenja jezikov. Obdobji do drugega leta in nato do šestega leta sta tisti, ko so otroški možgani »najbolj plastični« in še nimajo izoblikovanih središč za posamezne aktivnosti, kakršne imamo odrasli. »To je torej čas, ko je učenje najbolj naravno in samoumevno, zato se stroka z vprašanjem, kdaj naj se otrok začne učiti tujih jezikov, sploh ne ukvarja več,« je odločna višja svetovalka v Zavodu RS za šolstvo mag. **Katica Pevec Semec**, ki je bila tudi vodja delovne skupine za pripravo učnega načrta za tuji jezik v prvem razredu osnovne šole. Ta kot neobvezni izbirni predmet v le-

Starši se vse bolj zavedajo pomena otrokovega zgodnjega učenja tujih jezikov. (Foto: GrupA)

tošnjem šolskem letu prihaja v vse slovenske osnovne šole, ki izpolnjujejo kadrovske pogoje za poučevanje najmlajših.

Logična učna pot

Če upoštevamo razvoj otroka, ki celostno dojema svet, potem se tudi pristop, na kakšen način naj se uči tujega jezika, ponuja sam po sebi. »V prvem razredu osnovne šole ima otrok sicer šest različnih predmetov, a ko ga doma starši vprašajo, kaj je počel v šoli, kaj so delali v razredu pri matematiki, slovenščini ..., odgovori, da so se igrali,« pojasnjuje Katica Pevec Semec in dodaja, da je takšen pristop tudi najbolj pravilen. Otrok je s pomočjo

igralnih dejavnosti naravno motiviran in tako raziskuje, poskuša in preizkuša, sprejema večje izzive in se ne boji delati napak, kar je značilno za odrasle. Učenje tujih jezikov je zato danes zato zgodnejše in otrok že v vrtcu z obogateno ponudbo v nadstandardnih programih dobi priložnost zanj. Ob tem seveda ne smemo prezreti tudi vloge staršev, ki želijo svojim otrokom ponuditi čim več in jim omogočajo tudi obiskovanje različnih jezikovnih šol. Priporočljivo je, da otrok ob tem, ko se uči tujega jezika, spozna tudi kulturne značilnosti okolja, v katerem govorijo ta jezik. Tako lahko starši z otrokom izberejo slikanico ali pravljico v jeziku, ki se ga uči, in se ob njej z njim pogovarjajo o tem, kako se v tej državi živi, kaj tam počnejo njegovi vrstniki in podobno ...

Pomemben izbor

»Bolj kot število tujih jezikov, ki se jih učimo, se mi zdi pomembno to, kateri jezik je

»Slovenci imamo takšno geografsko lego, da nam je večjezičnost položena v zibelko. Zgodovinsko gledano znanje tujih jezikov pri nas nikoli ni bilo le modna muha, temveč je nujno. Zato na večjezičnost gledam kot na normo in zmožnost sporazumevanja med ljudmi. To ne pomeni, da na primer tri jezike obvladaš na akademski ravni, temveč me navdušuje to, da več jezikov uporabljamo na sporazumevalni ravni glede na potrebe in razmere, v katerih se znajdemo, ter brez večjih težav »preklapljamo« med njimi,« pravi Katica Pevec Semec.

prednost otroci iz jezikovno mešanih družin. »Priseljenci velikokrat delajo napako, ko v novem okolju ne ohranjajo svojega maternega jezika niti v družini, češ da se bodo otroci hitreje naučili jezika okolja, v katerem živijo,« pravi in dodaja, da otroci, ki dobro obvladajo jezik oziroma jezika svojih staršev, nato v vrtcu in šoli, ko pride na vrsto še dodaten tuji jezik, praviloma nimajo težav.

Čim prej!

»Zelo podpiram čim zgodnejše učenje tujih jezikov. Mlajši kot so otroci, bolj so neobremenjeni z učenjem, manj jih je strah uporabljati nov jezik, bolj so dojemljivi in tudi moje izkušnje kažejo, da mlaj-

ši – ne da bi se zavedali, da se v resnici učijo – veliko bolj vpijajo nova znanja,« pravi tudi **Simona Šarlah**, učiteljica nemščine kot drugega tujega jezika v Osnovni šoli Vojnik. Začeti je torej treba čim prej, če je to lahko v okviru brezplačnega nadstandardnega ali dodatnega programa v vrtcu, še toliko bolje. Simona Šarlah še ugotavlja, da se otroci radi učijo tujih jezikov, čemur so zelo naklonjeni tudi starši, ki jih vpisujejo v jezikovne šole. »In stika s tujim jezikom ni nikoli preveč,« še pravi. Dodaja, da več kot je otrok v okolju tujega jezika, hitreje napreduje, čeprav v tej starosti še ne gre za učenje na način, da bi v določenem časovnem obdobju moral osvojiti toliko in toliko

Angleški učni center Helen Doron

ali kako otroku dati še en materni jezik

Metoda učenja Helen Doron English je mednarodno priznana metoda za zgodnje učenje angleščine, ki v svetu obstaja že 30 let. Zahvaljujoč le-tej danes že več kot 2 milijona otrok govori angleško.

Metoda učenja temelji na raziskavah skupine Helen Doron, ki so pokazale, da učenje tujega jezika v zgodnjem otroštvu pripomore k temu, da se otrok mentalno bolj razvije, saj takšno učenje povzroča nastanek sinaps ali povezav v možganih, ki trajno vplivajo na inteligenco otroka. Pomemben podatek je, da se te možganske povezave lahko tvorijo le do šestega leta starosti, ravno zato je zelo priporočljiv zgodnji pričetek učenja.

Učenje v učnem centru Helen Doron temelji na ustvarjanju t. i. zvočne kopeli s predvajanjem zvočnih zapisov in risanih epizod, iz katerih otroci srkajo zvoke in besede ter intonacijo jezika, pri čemer k uspehu izjemno pripomore hitro pomnjenje otrok v zgodnjem otroštvu. Ob tem so ključnega pomena tudi ure, ki jih otroci preživijo v naših centrih Helen Doron, saj učitelj z mednarodno licenco poskrbi, da otrok vse besede in zvoke poveže z razumevanjem in tako s trajnim znanjem. Učenje v centru je organizirano v manjših skupinah, od 4 do 8 otrok, temelji pa na igri in petju izključno v angleškem jeziku. Način dela je v celoti prilagojen otrokom in njihovi razvojni stopnji. Otroci se pri nas zelo zabavajo in procesa ne dojemajo kot učenje, temveč kot igro in zabavo.

Promocijsko besedilo

novih besed, se naučiti tega in tega ... »Otrok najprej spozna tuji jezik in ga ponotranji, ko posluša pravljice, gleda televizijo ... Sama pravim, da tako »jezik dobi v uho«. Zato je edina šibka točka jezikovnih šol le v tem, da so praviloma (pre)drage za marsikateri družinski proračun.«

Zadovoljstvo, ne prisila

»V slovenske osnovne šole zdaj prvi tuji jezik uvajamo že v prvem razredu, če se drugi jezik doda v četrtem ali petem razredu, se mi to zdi odlično,« še pravi Simo-

na Šarlah in ob tem opozori, da tako učenci kot tudi starši vojniških šolarjev izjemno dobro sprejemajo učenje tujih jezikov. To kažejo rezultati anket, med učenci so celo takšni, ki bi se že v osnovni šoli želeli učiti tudi štiri ali celo pet tujih jezikov. V lanskem šolskem letu so se tako vsi učenci četrtega razreda razen ene deklice odločili za nemščino kot neobvezni izbirni predmet. V vojniški osnovni šoli imajo tako vsi učenci od četrtega razreda možnost, da se učijo dva tuja jezika.

IS

»Učenje tujega jezika naj bo otrokom v zadovoljstvo, naj ne bo prisila. V tem, da bi se otrok že v vrtcu učil več tujih jezikov, ne vidim posebnega smisla, imajo pa pri večjezičnosti veliko prednost otroci iz jezikovno mešanih družin. Morda malo kasneje spregovorijo, a kasneje ne mešajo med jeziki in jih znajo jasno ločevati in uporabljati ločeno,« pravi Simona Šarlah.

I. GIMNAZIJA
V CELJU

NAJ BO ŠOLSKO LETO 2015/16
USTVARJALNO, VESELO IN USPEŠNO

želi vsem učiteljem, učencem in staršem
I. gimnazija v Celju
www.prvagim.si

Ustvarjamo z Mravljico

Trgovina Mravljica v Lilekovi ulici 1 v Celju je minuli četrtek znova odprla vrata in v prvih dneh ponuja 10-odstotni otvoritveni popust.

Odprtja trgovine so se razveselili številni ljubitelji umetnosti in zabave, od najmlajših do najstarejših, ki so iskali bodisi prstne barve ali čopiče, oljne barve, platna za profesionalne ustvarjalce. Ali perlice, ki nam lahko polepšajo obleko. Mravljica je odprta od ponedeljka do petka med 9. in 18. uro, ob sobotah od 9. do 12.30.

Z art in hobby programom bo tudi Mravljica Plus nadaljevala pot prejšnjih lastnikov in ponudila bogato paletu ponudbe iz tega programa. Prav tako razmišljajo, da bodo organizirali številne delavnice za male in velike ustvarjalce. Teja Zakelšek je vrsto let delala kot vzgojiteljica, zato se tovrstnih delavnic za spodbujanje domišljije in ustvarjanja z najmlajšimi še posebej veselijo mlade mamice, čeprav bodo pripravili tudi delavnice za odrasle, ki bodo lahko sprostili svojo umetniško žilico.

Promocijsko besedilo

Kakovosten art in hobby program vam je na voljo v Mravljici v Lilekovi ulici 1 v Celju.

Uroš Bohinc, bivši lastnik trgovine Mravljica, z novo lastnico Mravljice Plus Tejo Zakelšek in njenim možem Boštjanom

Gibanje je nujno za zdrav razvoj

Že nekaj let pri nas ugotavljajo, da je vedno več neaktivnih otrok, ki večino časa presedijo in ne dosegajo niti minimalnega priporočenega gibanja ali športnih aktivnosti. Za mnoge so tudi obšolske dejavnosti tako usmerjene, kar je dolgoročno zelo slabo za zdravje teh otrok in kasneje odraslih, ki s tem oblikujejo navade in vedenjske vzorce, ki ne zagotavljajo zdravega življenjskega sloga.

Zato je zelo pomembno, da se ob izbiri prostočasnih aktivnosti za otroka ob začetku šolskega leta starši zavedajo, kako nujno je gibanje. Prav je, da izberejo pravo kombinacijo tako aktivnosti, ki jih otrok opravlja sede, in tistih, pri katerih se pošteno razgiba in sprosti. Gibalni in mentalni razvoj otroka sta namreč tesno povezana, opozarjajo strokovnjaki. Pomanjkanje športne vzgoje in gibanja se že kaže pri generacijah otrok, ki so gibalno manj sposobne in imajo vedno več težav, povezanih s preveliko telesno težo.

Ker se življenjski slog vsakega posameznika razvija celo življenje, je ožje družinsko okolje zelo pomembno. Starši so tisti, ki otroka usmerjajo, vodijo,

Razveseljivo je, da je prav zadnja raziskava Nacionalnega inštituta za javno zdravje, ki so jo predstavili pred kratkim, pokazala, da se je po treh desetletjih zmanjšal delež čezmerno hranjenih otrok in debelih otrok ter mladostnikov.

Skupne gibalne aktivnosti otrok in staršev gradijo zdrav življenjski slog.

vzgajajo in učijo. Če s svojim zgledom pokažejo, kako pomembne so različne oblike gibanja in aktivnosti na prostem, bo temu zgledu sledil tudi otrok, ki se bo veselil takšnih skupnih trenutkov z očetom in mamo. Ali pa ga bosta s tem navdušila še za bolj resen trening in obiskovanje katerega od športnih klubov.

Starši svoje otroke večkrat tudi omejujejo pri njihovi potrebi po gibanju, saj se bojijo poškodb ali pa so pretirano zaščitniški do otroka, kar slabo vpliva na njegov razvoj. V takšnih primerih so zagotovo dobrodošla razna športna društva, kjer gre za vodeno in organizirano vadbo, ki lahko pomembno vpliva na otrokov razvoj.

Posledice premalo gibanja se pri otrocih kažejo kot nemirnost, nespečnost, neprimerno vedenje in celo agresivnost. Otrokom je zato treba ponuditi čim več pozitivnih gibalnih spodbud in jim zagotoviti izkušnjsko bogato okolje.

TC, foto: arhiv NT (SHERPA)

mali športnik -
vadba za otroke od 3. do 7. leta
funkcionalna vadba -
za otroke in najstnike od 7. do 15. leta
praznovanje rojstnega dne -
športni, plesni, ... za otroke in odrasle

TOP FIT

040 50 20 60
www.top-fit.si

BREZPLAČNE PLESNE VAJE

Za prijatelje!

Ob vpisu in plačilu izbranega tečaja Plesne šole Superstar prinesi izrezan kupon (prav ta, ki ga zdaj bereš) s seboj in tvoj prijatelj ali prijateljica lahko do konca septembra pleše skupaj s tabo brezplačno. Velja za nove plesalce in ob vpisu prve osebe v celoletni program v Celju ali Gotovljah pri Žalcu. Vsi pogoji uveljavljanja brezplačnih vaj za prijatelja so opredeljeni na www.superstar.si.

Izbiraš lahko med programi za otroke, mladino in odrasle!

Pričakujemo te strokovna in prijazna ekipa Plesne šole Superstar. Več na www.superstar.si!

SUPERSTAR

Plesna šola, kjer se dobro počutiš.

»Smo najbolj poslušana radijska postaja na Celju«

Intervju z odgovorno urednico Radia Celje

Bojano Avguštinčič, ki je odgovorna urednica Radia Celje od 1. januarja 2012, je pot v medijsko hišo Novi tednik in Radio Celje zanesla 1. julija 2003. Prišla je na poletno počitniško delo, ki se je nekoliko »zavleklo« v jesen in zimo ter kasneje preraslo v redno sodelovanje in nato v zaposlitev. Kot novinarka se je preizkušala na različnih področjih. Za Novi tednik in Radio Celje je poročala iz številnih občin celjske regije, pokrivala področje kulture, šolstva ... Pripravljala je različne radijske oddaje in jih vodila, občasno je pred mikrofonom Radia Celje sedla tudi kot radijska voditeljica. Sodelovala je pri mnogih radijskih in časopisnih akcijah ... V začetku leta 2010 je postala namestnica odgovorne urednice radia, dve leti kasneje pa je bila imenovana za odgovorno urednico.

Šest desetletij radijske postaje ni kar tako. Kakšni občutki te prevevajo, ko vodiš radio s takšno tradicijo?

Na tradicijo, s kakršno se lahko pohvali le malo radijev v Sloveniji, smo lahko odkrito ponosni vsi, ki na kakršen koli način soustvarjamo podoba

Radia Celje. Hkrati smo hvaležni prejšnjim generacijam urednikov, novinarjev, napovedovalcev, tehnikov in drugih sodelavcev, ki so postavili trdne temelje, na katerih lahko to tradicijo gradimo naprej in nadaljujemo uspešno radijsko zgodbo. Na drugi strani

prav to, da gradimo na takšni tradiciji, nalaga vsem ustvarjalcem programa na Radiu Celje tudi veliko odgovornost.

Kako ocenjuješ delo svoje trenutne radijske ekipe?

Upam si trditi, da vsi, ki delamo na radiu, opravljamo svoje delo predano in z veliko ljubeznijo do radijskega dela in poslušalcev. Novinarska ekipa je profesionalna. Zaveda se pomena hitre, aktualne, kakovostne in verodostojne radijske informacije in tega, da do prave informacije ne prideš v pisarni (kljub vsej tehnologiji, ki nam je na voljo), ampak še vedno na terenu, med ljudmi. To pomeni, da nismo le prenašalci servisnih informacij, ampak poročamo s terena, s kraja dogodka. Informacije znamo podajati objektivno, pri poročanju nismo senzacionalistični. Poslušalci to cenijo in nam zaupajo. Dobrega radia, kar Radio Celje nedvomno je, tudi ni brez dobrih voditeljev programa,

Novinarji Radia Celje pripravljajo prispevke za informativni program, ki ga sestavljata osrednji informativni oddaji Poročila ob 8. uri in Kronika ob 17. uri. Ob 14. uri pripravljajo še Regijske novice. Čez dan pripravljajo tudi novice ob 6. uri zjutraj in nato še ob 10., 12. in 19. uri. Novinarji skrbijo tudi za pregled kulturnega in športnega dogajanja. Nadgradnja osrednjih vsakodnevnih informativnih oddaj je tedenska oddaja Odmev, ki je na sporedu vsak četrtek ob 12. 15. Poleg naštetih novinarji pripravljajo še tedenske oddaje Kalejdoskop, Ponedeljkovo športno dopoldne, Vaš zakaj, naš zato, Tedenski osir, Znanci pred mikrofonom, Stetoskop in Poudarjeno.

Branko Jeranko, Celje

»To, da bom nekoč časopisni novinar, sem pričakoval že ob koncu osnovne šole. Na to, da bom nekoč tudi radijski novinar, nisem nikoli računal. Nekateri smo pač bolj časopisni, medtem ko so drugi po duši bolj radijski novinarji. Eno je

pisati, drugo je seveda govoriti, zakonitosti obeh medijev pa se je mogoče naučiti. In sčasoma imaš vsako delo rad. Marsikaj se da bolje povedati in marsikaj tudi bolje napisati. Oboje je na radiu cenjeno. Trema? Najprej obstaja, nato ti radijsko delo postaja nekaj vsakdanjega in nanjo pogosto nimaš več časa misliti.«

Naj pesem: Veliko mi jih je dragih
Naj izvajalec: Poslušam različne vrste
Naj knjiga: Ponavadi zadnja

Branko sredi ustvarjanja na delovnem mestu. Brez treme.

Ivana Stamejčič, Celje

»Zakaj že 33 let rada delam za radio? Ker je to »živ« medij, ki daje neposreden stik s poslušalci in zato tudi njihov takojšen odziv. Če so še tako zoprne minute in sekunde, ki jih novinarji največkrat »lovimo« do začetka informativnih oddaj, to odtehta priprava daljših oddaj – pa naj bosta to nedeljska oddaja Znanci pred mikrofonom ali četrtkov Odmev. In zakaj še? Zato, ker to ni televizija! Ker je na radiu pomembno, kaj poveš – pri tem pa ni treba biti prej debelo uro v maski, še k frizerju ni treba vsak teden!«

Ko se tla »izmikajo« izpod nog – ali opotekanje »pijane« novinarke sredi sobotnega dopoldneva v središču Celja. Če se pokaže priložnost (posebna očala, ki so simulirala opitost), bi jo bilo greh zamuditi.

Naj pesem: Mansarda, mali stan (7 mladih)
Naj izvajalec: Vlado Kreslin
Naj knjiga: Antoine de Saint-Exupéry: Mali princ

Naj pesem: Yesterday (Beatles)
Naj izvajalec: U2
Naj film: Kdo tam poje

Če si o ljubezni do radia Tatjana še ni povsem na čistem, pa ni dvoma o njeni nalezljivi ljubezni do živali.

Tatjana Cvirn, Celje

»Za razliko od prvih let v medijski hiši delam za radio le občasno. Najdaljši premor sem imela v času desetletnega urejanja časopisa, ko sem v programu nastopila le ob rojstnih dnevih Novega tednika in rekla kakšno o nje-govi prihodnosti. Ob letošnji

70-letnici časopisa se je zadeva ponovila, le da še bolj intenzivno kot kdaj prej. Kot namestnica urednice časopisa se sicer večino časa posvečam tedniku, občasno pa mi uspe narediti tudi kaj za radio, še najraje kaj na temo živali, čeprav, priznam, ta medij ni bil nikoli moja prva ljubezen. Morda pa še ni prepozno, da se zaljubim?«

Naj pesem: Bohemian Rhapsody
Naj izvajalec: Queen
Naj knjiga: Orhan Pamuk: Muzej nedolžnosti

Robi se na šaleškem koncu odlično počuti.

Robert Gorjanc, Celje

»Na Radiu Celje v svojem drugem obdobju delam že malo več kot leto, sicer pa sem na njem delal že od leta 1990 do 1995. Trenutno pokrivam dogajanje v Šaleški dolini, ki je gospodarsko in politično zelo razgibano predvsem zaradi Termoelektrarne Šoštanj in Premogovnika Velenje. Prav ob pokrivanju dogajanja v Tešu se mi je pred kratkim zgodila ena največjih anekdot v karieri, ko sem ob aferi beli prah zaradi zaprte poslovne stavbe Teša ostal za nekaj ur brez novinarske opreme in avtomobilskih ključev. Najraje sicer delam novinarske prispevke, oddaje in intervjuje na aktualne politične in gospodarske teme.«

Šimona Šolinič, Celje

»Radio je poleg časopisa moja ljubezen že petnajst let. Daje mi možnost, da se približam ljudem, da začutijo sporočilo. To je bistvo neke informacije, ki sama po sebi v sodobni dobi novinarstva ni več zadosti. Moje vodilo pri delu je iskrenost, ki mora biti vedno skupaj z objektivnostjo. Iskrenost za ljudi in za sodelavce. Srce pa mi vedno zapoje ob starih melodijah, ki so bile včasih najboljše, danes pa so zagotovo najlepše. Zato je sredina jutranja Nostalgija na Radiu Celje že kot moj otrok. Brez nje ne zmorem.«

Naj pesem: Eres tu (Mocedades)
Naj izvajalec: Celine Dion
Naj knjiga: Vadim Zeland: Transurfing realnosti

Šimona obožuje akcijo. Tudi če je na edinstvenem gasilskem osemkolesniku, ki »šiba« tudi po vodi.

Lea se reportaže, za katero je cel dan preživela v družbi košarkarjev, spominja s posebnim zadovoljstvom. Na fotografiji z Goranom Dragičem.

Lea Komerički, Žalec

»To, da sem kot novinarka maja 2013 začela sodelovati z Radiem Celje, je pravzaprav splet srečnih naključij. Ko sem novinarsko delo že skoraj odpisala in iskanju

Naj pesem: Pesek in dotik (Tabu)
Naj izvajalec: Vlado Kreslin
Naj koncert: Robbie Williams (Budimpešta, 2006)

zgodb, odgovorov ter pojasnil dokončno obrnila hrbet, je prišla še ena priložnost, da bi počela tisto, kar me veseli. Delati dobre in kakovostne stvari. Čeprav mi ponavadi jezik kar lepo teče in s komunikacijo nimam težav, se v studiu med snemanjem prispevkov ali oddaj večkrat zaplete in kot takrat povem se mi pač malo »plezik zajeta«. Sicer pa se brez težav lotim vseh področij, za dušo pa kdaj skočim h kolegom v športni program.«

Poslušana lokalna na Celjskem»

ki predstavljajo neposreden stik s poslušalci, in brez tonskih tehnikov, ki znajo poskrbeti, da je tudi v tehničnem smislu vse tako, kot mora biti. Smo dobra ekipa, ki ji ni težko kaj narediti tudi brez plačila in vseeno z zadovoljstvom, saj delamo to za poslušalce, ki so tudi naša največja nagrada.

Kakšno je tvoje delo? Kaj počne odgovorna urednica radia?

Delo urednika je dinamično, pestro, zahtevno in odgovorno. A tudi prijetno, sploh če ima ob sebi ekipo, kot jo imam sama. Naloge odgovornega urednika so usklajevanje in organizacija dela v redakciji, usmerjanje novinarjev, voditeljev in tehnikov pri njihovem delu, snovanje novih oddaj, nagradnih iger in posebnih akcij, skratka skrb za celotno vsebinsko podobo medija. Pri tem mora skrbeti, da je program kakovosten, in si prizadevati za čim

boljšo poslušanost, kar posledično pomeni večjo konkurenčnost radia, več oglaševalcev in večji zaslužek. Kot urednica bdim tudi nad informativnim programom in ga urejam, pripravljam novinarske prispevke in še kaj bi se našlo.

Včasih je bilo medijev manj, poslušalci so bili bolj navezani na eno radijsko postajo. Danes je drugače, ponudba je pisana. Kako gledaš na konkurenco?

Konkurenca je danes res huda. Vse radijske postaje se borimo za čim večji kos pogače, za čim več poslušalcev. In če nenehno ne slediš razvoju tehnike, novim profesionalnim, tržnim in še kakšnim izzivom sodobnega časa, predvsem pa, če zaspiš na lovorikah nekdanje slave, kaj hitro začneš izgubljati poslušanost, s čimer odidejo tudi oglaševalci.

ci. Da je Radio Celje pri svojem delu uspešen, dokazuje tudi to, da njegova poslušanost spet raste – trenutno smo najbolj poslušana lokalna radijska postaja na Celjskem. Konkurence ne podcenjujemo. Naše najmočnejše orožje proti njej predstavlja bogat informativni program s poudarkom na lokalni oziroma regionalni informaciji. Obveščanje poslušalcev o vsem pomembnem, kar se dogaja v njihovem lokalnem okolju, je osnovno poslanstvo našega radia že od začetka. Tega se zaveda tudi konkurenca, saj je informativni program Radia Celje pogosto vir informacij tudi za ostale medije.

Kakšna je tvoja vizija Radia Celje, sploh v času, ko se zdi, da brez interneta ne gre?

Želim si, bi Radio Celje ostal vodilni informativni medij v celjski regiji in hkrati najboljša družba čim večjemu

številu poslušalcev. Radio Celje nameravamo v bližnji prihodnosti nadgraditi z novo sodobno spletno stranjo, kjer bodo na enem mestu zbrane vse najpomembnejše informacije in novice iz regije in širše. Prepričana sem, da nam bo uspelo, saj stopamo v prihodnost polni energije in načrtov o še sodobnejšem radiu.

Se ti je kdaj pripetilo kaj takšnega, zaradi česar se še danes smejiš?

Za smešne pripetljaje običajno poskrbi naša Simona Šolinič. Tako je nekoč tudi meni popestrila jutro. Nič hudega sluteč, sem prižgala računalnik, mudilo se mi je s pripravo jutranjih Poročil, miška pa ... nič. Ni delala. Najprej sem preverila, če je vklopljena. Bila je. Malo sem jo potresla in ... glej ga, zlomka. Na spodnji strani je bila prelepljena z lepilnim trakom, na njem pa napis »1. april«. Tisto jutro so imeli z miškami »težave« tudi ostali sodelavci. Vsak posebej se je čudil, kaj za vraga se dogaja, in klical na pomoč našega mojstra Branka, naj vendarle nekaj ukrene. Kot vedno je tudi takrat rešil situacijo, vsi pa smo se strinjali, da je prvoaprilska šala odlično uspela.

MRL

Foto: SHERPA in arhiv NT

radio celje

Radio Celje ima status regionalne radijske postaje s posebnim pomenom, ki ga dodeljuje ministrstvo za kulturo. Dnevno v svojem programu zagotavlja več kot 30 odstotkov lastne produkcije in s svojimi informativnimi oddajami skrbi za hitro, pravočasno, verodostojno in objektivno obveščanje svojih poslušalcev. Za objektivno obveščanje je bil Radio Celje nagrajen s srebrnim in z bronastim celjskim grbom, v enainšestdesetletni zgodovini pa je prejel tudi številna druga priznanja in nagrade.

Janja Intihar, Celje

»Zelo sem vesela, ker svojo, skoraj četrto stoletja dolgo poklicno pot v hiši NT&RC končujem tako, kot sem jo začela – kot novinarica. Vmes sem namreč naredila nekajletni »izlet« v uredniške vode pri svoji prvi ljubezni, radiu, vendar sem bila tudi v tistih časih predvsem novinarica. In kaj me je na radiu tako očaralo? Nič ni bolj vznemirljivega kot neposredno javljanje s terena ali pogovor v živo z gostom iz stu-

dia ... Ne glede na vlogo, ki sem jo igrala ali jo še vedno igram, pa je pri mojem delu na Radiu Celje pomembno samo eno – v ospredju mora biti vedno lokalna novica. Predvsem pa je treba prisluhniti ljudem. Ker dokler bomo mi poslušali ljudi, bodo tudi oni poslušali nas.«

Naj pesem: vse pesmi Leonarda Cohena

Naj izvajalec: Leonard Cohen

Naj koncert: Leonard Cohen v Zagrebu

Janja v raziskovalni akciji. Na fotografiji v Vivapenu.

Dean Šuster, Celje

»Z Radiem Celje sem povezan, odkar sem kot otrok začel spremljati medije. Izpolnil mi je domala vse želje glede športnega reporterstva. Začelo se je s poročanjem o celjskih košarkarjih, nadaljevalo pa s prenosi rokometnih, nogometnih in košarkarskih tekem, tudi s prenosom odbojarskega obračuna. Če

sem za Novi tehnik prvi članek napisal pred tremi desetletji, sem v eter našega radia spregovoril kakšno leto ali dve kasneje. Anekdoti? Morebiti nogometna tekma novinarjev v Ljubljani, po kateri so mi v Kliničnem centru skoraj odstranili vranico. Tam sem prespal, zjutraj na svojo odgovornost zapustil bolnišnico in z zlomljenim rebrom prenašal tekmo Celje Pivovarna Laško – Ciudad Real.«

Naj pesem: Vision thing (Sisters of mercy)

Naj izvajalci: Pink Floyd, Louis Armstrong, Luciano Pavarotti, Halid Bešlić ...

Naj film: Billy Elliot

Dogajanja v celjskih športnih dvoranh in na stadionih so nudili razloge za številne prenose in javljanja, višek pa je bil leta 2004 v dvorani Zlatorog.

Tokrat se je vloga spremenila in je Tina prisluhnila čebelam.

Tina Strmčnik, Šentjur

»Nekoč pred davnimi časi je živela mala deklica, ki se je rada potepala. Starši so za njeno prisotnost v ulici vedeli le, ker je vsepovsod pustila svoje kolo. Ker je bila zgovorna in je sosedom povedala vse o tem, kar se dogaja pri hiši, sta ji mama in oče ljubkovalno rekla Radio Šentjur. Fotografije dokazujejo, kako rada je pela in plesala ob radiu in se čudila, koliko ljudi se skriva v zvočnikih ... In zdaj skok v sedanost – čeprav se mi zdi moja radijska novinarska kariera še rožnato malinasta v primerjavi z mojimi izkušenimi novinarskimi kolegi, imam glede na napisano kar primerljivo dolg novinarski staž (gre za tri leta redne zaposlitve). O tem, kako resno me je pred 25 leti poslušalo moje občinstvo, pa kdaj drugič.«

Naj pesem: Comming back to life (Pink Floyd)

Naj izvajalec: Dream Theater

Naj koncert: ACDC, Zeltweg

Saška T. Ocvirk, Kalobje

»Naj kar takoj priznam. Niti slučajno se nisem rodila z radijskim genom. In iskreno povedano me še danes ne zagrabi nobeno ekstatično stanje ob pogledu na mikrofona. Je pa to medij, ki ti hočeš nočeš zleze pod kožo. Sčasoma se je izkazal za čudovito platno, na katerem sva s tehnikom Brankom pred desetletjem ure in ure spletala zvočne podobe v meni tako ljub kolaž adrenalinskih reportaž. Je medij, kjer je tvoj znanec lahko skoraj tako pristen kot na klepetu ob kavi. In je edini medij, ki prenese oddajo Osir z vso veličino ljudi, ki so se tu in tam sposobni nasmejati na svoj račun. Nisem ga dobila v genih, ampak zdaj ga imam hudimano rada!«

Naj pesem: Bejbi (Il divji)

Naj izvajalec: Bruce Springsteen

Naj koncert: Michael Buble v Stožicah

Špela cilja in zadene tudi v svojih novinarskih prispevkih, ne zgolj »na terenu«.

Špela Ožir, Polzela

»Na Radiu Celje delam že 4 leta. Od ponedeljka do sobote za vas pripravljam oddajo o kulturnem dogajanju Kalejdoskop in Kulturni mozaik, v katerih najavljam in predstavljam najodmevnejše kulturne dogodke

in ustvarjalce v naši regiji. Seveda je tukaj še poročanje o dogajanju v Spodnji Savinjski dolini, ki mi je še posebno ljuba. Ne samo zato, ker v njej živim že vse od rojstva in sem zapri-sežena Spodnjesavinj-

Naj pesem: Something I need (OneRepublic)

Naj izvajalec: OneRepublic

Naj film: Krvavi diamant (Blood Diamond)

čanka, temveč tudi zaradi ljudi, za katerimi se skrivajo neštete takšne in drugačne zgodbe, ki delajo naš radijski program zanimiv in bogat.«

Mitja o sebi pravi, da obožuje Dalmacijo. Tamkajšnje morje, pesmi in splitski Hajduk.

Mitja Knez, Rimske Toplice

»K NT&RC sem pred osmimi leti prišel na počitniško delo. Ker sem prej osem let igral košarko, sem si ves čas želel, da bi ostal v svetu športa. Igrati sem nehal zaradi zdravstvenih težav, zato pa sta me ves čas zanimala komentiranje tekem in javljanje v živo. Napisal sem prošnjo, v kateri sem predstavil svoje želje, in kmalu dobil odgovor. Dean Šuster me je povabil, naj se oglasim v redakciji. Od takrat naprej in vse do danes je ta redakcija moj drugi dom, »počitnice« iz leta 2007 pa še vedno trajajo. Za radio se javljam s tekem (nogometnih, košarkarskih, rokometnih) in tudi s katerega drugega dogodka, na primer ob poplavi v Laškem.«

Naj pesem: Košulja bila – Mladen Grdović

Naj izvajalec: Mladen Grdović, Vinko Cocce

Naj film: Taken, Pomlad v Bosni

Saškin zaščitni znak je dobra volja. Če je v objemu domačih gričev, je nasmeš še širši kot običajno.

Zgodba o srčnih ljudeh

Pri turški družini v mestecu ob Egejskem morju

Piše: BERNARDA ZALOKAR

Tipičen turški zajtrk, ki je sestavljen iz oljčnega olja z začimbami, zelenih in črnih oljk, svežega paradižnika in kumaric, vsaj dveh vrst sira, pri čemer na mizi ponavadi ne manjkajo niti maslo, džem in med ter seveda še topel sveži kruh. Tipična jed za zajtrk je tudi menemen ali po naše sataraš, ki ga pogosto obogatijo s sirom.

Predjedi, ki nam jih je pripravila gostiteljica za večerjo. Na mizi so dolme – polnjene paprike – stročji fižol in fižol v zrnju v omaki, pražena okra, solata iz kitajskega fižola, rdeča pesa, rukola, solata s tolščakom in z jogurtom, pri čemer na turški mizi nikoli ne manjkajo svež paradižnik, kumarice in paprika.

Vas Adatepe, ki jo je v dar dobil Ceydin prednik. Je najstarejša vas v okolici, ki leži na pobočju gore Ida nad mestom Küçükkuuy. Ljudje so svoja bivališča gradili raje na pobočju gora, ker je bilo podnebje za bivanje prijetnejša kot ob obali.

Močno verjamem, da v življenju ni naključij in ljudje svoje poti križamo tudi z namenom, da se bogatimo in včasih odstiramo tančice dvoma, ki v nas tlijo, ko nas ločijo rasa, barva kože ali vera. Naj svojo »pot« v malo turško mestece ob Egejskem morju z imenom Küçükkuuy začnem nekaj let nazaj ...

Pred devetimi leti sem se v okviru mednarodnega projekta Comenius, ki smo ga nato tri leta izvajali v naši šoli, s sodelavko Božo in z dvema učence-ma znašla v tem mestecu, ki ga pred potovanjem niti na zemljevidu nismo našli. Na pot smo odšli z mešanimi občutki, a smo tam našli ljudi, sicer druge vere in drugačnih navad, a z velikim Srcem, namenoma napisanim z veliko začetnico.

Pet žensk v Turčijo

Vodja projekta je bila Ceyda, učiteljica angleščine v osnovni šoli v tem kraju, ki nas je želela poučiti o organsko pridelani hrani, predvsem o uporabi oljk in organsko pridelanega oljčnega olja, katerega kakovost slovi po celem svetu. Vez, ki se je ustvarila takrat, se s pomočjo sodobne tehnologije ni nikoli pretrgala, a v meni je tlela tiha želja, da bi se v ta kraj in k tem toplim, prijaznim in srčnim ljudem še vrnila. Tako me je najboljša prijateljica Mateja, ki je poleg tega tudi moja sodelavka v OŠ Šmarje pri Jelšah, spodbudila, da sem to svojo željo izpolnila. S sestro Brigito sta prevzeli organizacijsko plat potovanja, za pot navdušili še mamu in teto, pa je bilo vse pripravljeno za potovanje pod naslovom »Pet žensk v Turčijo.com«.

Dolga vožnja

Po prihodu v Istanbul smo za približno 25 evrov kmalu sede na udoben turističen avtobus, kjer ti stevard vsake pol ure ponudi osvežilne pijače, kavo in prigrizke, čas pa si lahko krajšal z ogledom televizije

ali igranjem računalniških igrice, če te narava, ki hiti mimo, ne prevzame tako, da nimaš časa za dobro knjigo ali kratek spanec.

V devetih urah, ki so morale miniti do našega cilja, se oči spočijejo ob Marmarskem morju, na nepreglednih poljih sončnic ali pa ti misli zaposli bogata zgodovina teh tal od stare Grčije, rimskega in otomanskega imperija ali krvavih dogodkov prve svetovne vojne, kjer so se bile bitke za nadzor nad morsko ožino, ki pelje v Črno morje.

V mestu Çanakkale, kjer smo prečkale morsko ožino, nam je dobrodošlico najprej izrekel trojanski konj, maketa, ki so jo uporabili pri snemanju filma o znameniti trojanski vojni, saj mesto Troja leži le nekaj kilometrov stran. Pomahale smo evropski celini, pred nami pa so bile še tri ure vožnje po azijskem delu Turčije.

Vse za otroke

Ceyda nas je z družino pričakala na avtobusni postaji, a čustva, ki so privrela na dan, so preprečila, da žgoče vročine pri 40 stopinjah Celzija, ki je značilna za te kraje od maja do oktobra, sploh nisem čutila. Namestilo smo se v njeni hiši in nepozabno doživetje se je začelo. Postale smo del njene družine, njene sestre in tete njenega sina Barkina, ki je nabrit najstnik, a se že pri svojih rosnih štirinajstih letih zaveda, kaj pomeni znanje. Izkušnja spoznavanja šolskega sistema v Turčiji ti odpre oči, da se zaveš, kakšno srečo imaš, da živiš v Sloveniji. V Turčiji zelo malo učencev dobi priložnost šolanja v dobrih srednjih šolah in univerzah. Vse v družini je podrejeno temu, da otroci obiskujejo najboljše šole, ki jim dajejo možnost za boljše življenje. To se lahko doseže le s trdim delom in podporo staršev, finančno in moralno. Barkinu je uspelo, saj je junija kot najuspešnejši deček v celi Turčiji brez napak opravil zaključne izpite, ki so vstopnica za srednjo šolo, ki jo bo septembra začel

obiskovati v Istanbulu. Njegovi cilji so visoki, želi na študij medicine na Dunaj. Pri tem mu ob strani stoji tudi oče Safet, ki na leto pridelava več kot dvajset tisoč litrov oljčnega olja.

Zdrava hrana

Prvi večer smo se sprehodili po živahni mestni promenadi, saj Küçükkuuy v poletnih mesecih zaživi kot pravo obmorsko letovišče. Tako se število prebivalcev s približno sedem tisoč poleti povzpne na približno šestdeset tisoč, saj je ta kraj priljubljena destinacija Istanbulčanov, ki za približno deset evrov »skočijo« na morje, saj so pred nekaj leti odprli letališče v neposredni bližini. Najprej smo se ustavile v kavarni Ceydine mame v pristanišču in obudile nekaj spominov, nato je sledila prva večerja v restavraciji na obali. Ob polni luni in šumenju morja smo spoznavale njihove tipične jedi in način, kako živijo. Predvsem si znajo vzeti čas zase in za svoje prijatelje.

Drugi večer smo večerjali doma, saj so nam pripravili jedi, katerih sestavine nam večinoma biso bile znane. Tako smo spoznale bamijo – okro, kitajski fižol, katerega semena smo prinesle tudi domov in se drugo poletje nadejamo prvega pridelka. Jedi so močno začinjene, začimbe, ki prevladujejo, so origano, timijan, koperc, meta, česen ... skupna rdeča nit so olivno olje, paradižnik in sir. Uporabljajo predvsem ovčji in kozji sir v vseh oblikah, okusih, teksturah – ne boste verjeli, zelo veliko tudi v sladcah. Glavna tekoča osvežitev je čaj, ki so ga sposobni piti ob katerem koli delu dneva, pijejo tudi turško kavo in vodo.

Ogledi

V neposredni bližini, na obronkih gorovja nad mestom, leži ena najstarejših vasi v tem delu Turčije. Imenuje se Adatepe. Ceyda nam jo je želela pokazati, saj jo je v dar ob upokojitvi od sultana dobil prednik njenega očeta,

Starogrško gledališče na vzpetini pod starodavnimi razvalinami mesta Assos

Ta fotografija avtorice potopisa Bernarde Zalokar iz Šentjurja je nastala v Istanbulu. S štirimi »vražjimi babnicami«, ki so se neizmerno zabavale in uživale skupaj, je šla na prvo, upa, da ne tudi zadnje »žensko« potovanje brez družine. Sicer pa je Bernarda predvsem žena in mama treh otrok, službeno pa je profesorica angleščine in slovenščine. V OŠ Šmarje pri Jelšah oba jezika poučuje že šestnajst let.

ki je bil na otomanskem dvoru zobozdravnik in kaligraf.

Drugi dan smo se odpeljali ob obali proti vzhodu, da bi si ogledali mesto, ki se danes imenuje Behramkale. Njegovo starodavno ime je Assos. Slovijo predvsem po starogrškem filozofu Aristotlu, ki je živel v tem kraju in je v njem tudi ustanovil svojo akademijo. Na južnem pobočju smo si ogledale starogrško gledališče iz 4 stol. p. n. š., iz katerega se odpira prečudovit pogled na Egejsko morje in grški otok Lesbos, ki je od turške obale oddaljen le šest kilometrov. V času navala beguncev v Evropsko unijo so v teh vodah nenehno vojaške ladje in helikopterji. Ko se spustite k obali, vas stisnjena pod pečine starodavnega mesta pričaka slikovita pristaniška vasica, polna butičnih hotelov, urejenih plaž in vabljivih restavracij, medtem ko v zraku čutite šepet tisočletne zgodovine.

Gost je kralj

Ko turška družina sprejme medse goste, jim želi izpolniti vse želje in potrebe, in to naredi zato, ker ji je v čast in ponos, da je bila izbrana za gostitelja. To je pomenilo, da so nas člani družine gostili v svoji hiši, nam posodili avto, nas spremljali na vseh ogledih, nas učili turščino, nam razkrivali recepte tipičnih lokalnih jedi ... predvsem pa dokazali, da so kljub drugi veri, navadam in življenju na drugi celini ljudje s srcem, prijaznostjo, z dobroto in ljubečim odnosom. Tako si lahko predstavljate, kako težko je bilo slovo, ko smo zapustile »svojo drugo družino« ... Le še pljusk vode za odhajajočim avtobusom, kot je to v njihovi navadi, za srečo, roke, ki so mahale v pozdrav z veliko željo, da se ob letu osorej objavemo v Sloveniji.

Najbolj presenetljivo odkritje je bilo, da je zel, ki tako bujno uspeva tudi v naših vrtovih – tolščak – pogosta sestavina solat, prikuh in juh. Uživajo skoraj vse, kar jim okolica nudi, zato so Grki oblikovali zanje rek, da iz polja raje čim prej odstrani Turka, da ti bo ostalo kaj hrane za živino.

Avtobus je odpeljal na dolgo pot nazaj v Istanbul, kjer smo še tri dni odkrивale njegove skrivnosti, a to je že nova zgodba.

Stekleno turško oko, ki nam ga je Ceyda stisila v roko ob odhodu, nas je varno pripeljalo v objem domačih, kjer želimo širiti zgodbo o teh srčnih ljudeh.

Pogled na mesto Küçükuyu z Zevsovega oltarja, mesta na obronkih gorovja Ida v bližini vasi Adatepe

Družina Yildirim, naša gostiteljica, pred svojo hišo. Safet Yildirim je pozoren in ljubeč mož ter oče z lastnim gradbenim podjetjem in nasadi oljk, sin Barkin je bister najstnik, ki želi postati nevrokirurg, medtem ko je Ceyda Sözen Yildirim učiteljica angleščine, žena in vdana mati, ki svojemu sinu pomaga pri uresničitvi njegovih poklicnih sanj.

Idilično pristaniško mesto Assos

Ena od plaž v mestu Küçükuyu

Pogled na Marmarsko morje, morsko ožino, ki deli evropski in azijski del Turčije.

Spolnost ženskam ni vedno v užitek

Boleči spolni odnosi in zmanjšanje spolne želje najpogostejši težavi ženske intime

Če so ženske po naravi morda bolj gostobesedne v primerjavi z moškimi, izkušnje kažejo, da redko kdaj odkrito spregovorijo o težavah v spolnosti. Morda se o tem pogovarjajo s prijateljicami ali partnerji, a kar nekaj časa mine, preden poiščejo strokovno pomoč pri ginekologinjah in ginekologih ali morda celo pri kakšnem psihoterapevtu. Glede na to, da naj bi kar 40 odstotkov žensk imelo tovrstne težave, je možno reči, da so te prav tako kot pri moških še vedno tabu tema. Čeprav vsi spolnost in uživanje v njej postavljajo visoko na lestvico zadovoljstva in vrednot v življenju.

Težave, s katerimi se ženske srečujejo v spolnosti, lahko spremljajo žensko v vseh starostnih obdobjih. Ko mlada ženska spolno zaživi, ima največkrat boleče spolne odnose ali pogosta vnetja mehurja, kar mora zdraviti z zdravili. Pri mladih je več težav tudi zato, ker so na višku svoje spolne energije in imajo pogoste in dolgotrajne spolne odnose. Zato je pri njih posledično več vnetij, ki še dodatno vplivajo na motnje v spolnosti. Ženska po 30. letu, ko že rodi, pa se časovno več posveča otroku, morda zato preživi manj časa s partnerjem. To je namreč prav tako lahko vzrok, da spolnost ni več takšna, kot je bila. Po 40. in 50. letu težave v spolnosti prinese obdobje menopavze, ki prav tako vpliva na zmanjšanje želje po intimi. In ravno manjša spolna želja je tista, ki jo ženske težko ubesedijo, zato težko poiščejo pomoč, ko uvidijo, da jim ni več toliko do spolnih odnosov.

Ženska najprej pomisli na bolezen

Nekatere, čeprav manjšina, svoje težave vendarle najprej zaupajo v ginekološki ambulant. Zdravniki v tem primeru prvotno gledajo na fizično telo, saj so del medicine, a mimo tega, da so v takšni situaciji tudi »psihologi«, ne morejo. Zaupen pogovor je namreč izredno pomemben. »Ženska ima na primer težave, vendar fizičnih razlogov zanje ne najdemo. To potrdimo z ginekološkim pregledom. S

»Zvestoba je tista, ki je zdrava, v fizičnem in tudi v psihičnem smislu prinaša pozitivne učinke. Se pa v sedanjem času srečujemo pogosto s tem, da ljudje menjujejo spolne partnerje, posledično imamo ginekologi bolnice, pri katerih izbruhnejo različna vnetja spolnih organov, kar prav tako vpliva na motnje v spolnosti.«

Vaje za mišice medeničnega dna lahko ženska izvaja kadar koli in kjerkoli, sede, stoje ali leže, pri tem je treba vedeti le, da je stisk mišic pravilen. Pri stisku je občutek tak, kot da bi stisnile in dvignile navzgor območje okoli zadnjika, nožnice in sečnice. Prva vaja je s tako imenovanimi dolgimi stiski, kjer ženska stisne mišice in v tem položaju vztraja pet sekund, sledi enako dolg odmor, da se mišice sprostijo. Sčasoma se lahko tudi podaljšuje čas enkratnega stiska do deset sekund. Temu sledu deset zaporednih ponovitev. Pri vaji s kratkimi stiski pa ženska mišice petkrat hitro stisne in spusti, sledi enako dolg odmor. Nato vajo ponovi petkrat.

tem jo pravzaprav rešimo enega dela nastalega problema. Svetujemo, naj poskuša najti drugi razlog za težave, ki morda tičijo v kakšnih dogodkih v preteklosti, v strahu pred spolnostjo, morebitni zlorabi in podobno. Včasih se zgodi, da ženske še vedno menijo, da je razlog za težave v spolnosti kakšna bolezen, čeprav pregled potrdi, da so ginekološko povsem zdrave,« pravi dr. med. **Marija Ocvirk**, specialistka ginekologije in porodništva v Termah Dobrna, ki dodaja, da je v Sloveniji še vedno premalo strokovnjakov, ki bi se specifično ukvarjali z reševanjem težav v spolnosti žensk.

Kriva tudi menopavza

Ginekologom pri odpravljanju takšnih težav, ko se jim bolnice zaupajo, ostaneta bolj kot ne pogovor in svetovanje, kako poiskati izhod iz nastale situacije. Pacientkam pomagajo odpraviti bolezen in obolenja, dokaj nemočni pa so, kadar je posredni vzrok za težave v spolnosti psiha. »Pri bolečih spolnih odnosih je treba raziskati, zakaj do njih prihaja. Ponavadi se pojavijo v začetku spolne aktivnosti in sčasoma spontano izzvenijo. Če se nadaljujejo tudi kasneje, je priporočljivo opraviti gine-

kološki pregled. Če je problem suha nožnica, to se pojavlja predvsem pri starejših, jim svetujemo uporabo lubrikanta. Pogosto ženskam priporočamo zdrav način življenja, dovolj gibanja in dovolj spanja ter še več truda za lepši medsebojni odnos s partnerji,« dodaja Ocvirkova. Ženskam, ki se jim spolna slo zmanjša zaradi menopavze, je mogoče pomagati tudi z dodatnimi hormonskimi terapijami. Vendar dolgoletna ginekologinja omenja, da je – glede na svoje pogovore z bolnicami – pri ženskah večkrat težava ravno to, da se jim želja do spolnih odnosov zmanjša. Omeni celo primer,

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič.
Predloge oziroma ideje
ji lahko posredujete na
simona.solinic@radiocelje.com

Medtem ko se moški na urologa obrne s prošnjo za pomoč in se v ambulantno oglašajo skupaj s partnerko, pri ženskah ni tako. Moški spremlja žensko pri pregledih predvsem v času nosečnosti ali po porodu, pri iskanju težav v spolnosti pa skorajda nikoli. Tu je ženska bolj kot ne pri iskanju strokovne pomoči prepuščena sama sebi.

Previdno pri »ženski« viagri

Ocvirkova sicer ne priporoča poseganja po različnih tabletah ali pripravkih, ki jih ženska najde na spletu in ki obljubljajo povečanje spolne želje. Tudi ona kot urologi pri moških meni, da je pomemben pogovor z zdravnikom, ki ugotovi ali izloči morebitni fizični vzrok za težave in potem svetuje. »Zdaj je na trgu tako imenovana viagra tableta za ženske. Ne poznam sestavin te tablete, zato ne morem soditi o njej, me pa je nekaj od te tablete odvrnilo, in sicer to, da bi jo morala ženska jemati vsak dan, da bi bila v spolnosti uspešna. S tem bi ženski naložili pravzaprav dvojno delo – če ženska na primer uživa kontracepcijske tablete, da ne bi zanosila. Po eni strani pa je dokazano, da kontracepcijske tablete zmanjšajo libido. Torej libido se zmanjša zaradi kontracepcijskih tablet, hkrati pa ženska jemlje tablete, da se libido poviša?«

ko jo je bolnica prosila, da bi ji napisala izvid, da ne sme imeti več spolnih odnosov. Ne zaradi bolezni, ampak ker ni imela več zanimanja za spolnost. Na drugi strani do zdaj ni imela še izkušnje, da bi ji katera bolnica morda zaupala, da vidi težavo v tem, da ima preveč spolne želje ali preveč partnerjev.

Kako povrniti spolno slo?

Pogovor z ginekologom ali ginekologinjo ponavadi mine hitro, zato Ocvirkova daje velik poudarek času, ki ga posveti ter še več truda za lepši medsebojni odnos s partnerji,« dodaja Ocvirkova. Ženskam, ki se jim spolna slo zmanjša zaradi menopavze, je mogoče pomagati tudi z dodatnimi hormonskimi terapijami. Vendar dolgoletna ginekologinja omenja, da je – glede na svoje pogovore z bolnicami – pri ženskah večkrat težava ravno to, da se jim želja do spolnih odnosov zmanjša. Omeni celo primer,

ženska redno izvaja – zagotovo izboljšajo libido. Pomagajo tudi termalna voda ali blatne kopeli. V tujini na primer že izvajajo tako imenovano tamponado s fangom (vulkansko blato). Blato namreč deluje na maternico in notranje organe tako, da se bolj prekrvavijo in s tem se poveča tudi želja po spolnosti,« še dodaja ginekologinja, ki želi v Slovenijo prenesti ravno to izkušnjo iz tujine. Vstavitve ustreznega tampona iz blata v nožnico bi mnogim ženskam pomagala. Zanimiva je tudi funkcionalna magnetna stimulacija. V tem primeru ženska sedi na stolu, ki je povezan z magnetnim terapevtskim aparatom. Pri tem začuti vibracije, ki pozitivno učinkujejo na prekrvavitev mišic medeničnega dna.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Na spolno slo pogosto vplivajo tudi tablete, ki jih ženske jemljejo zaradi kakšnega obolenja ali psihičnih stisk. Za antidepressive je tako že dokazano, da zmanjšajo uživanje v spolnosti. Prav tako tudi tablete proti visokemu tlaku. Na drugi strani na intimo vplivajo še različne bolezni, predvsem obolenja ščitnice, sladkorna bolezen, revmatska ali rakasta obolenja.

Brezplačna pomoč staršem v stiski

Območna enota Nacionalnega inštituta za javno zdravje bo septembra pripravila posebne psihološke delavnice, ki bodo namenjene staršem in ločenim staršem. Skupine bodo vodili izkušeni strokovnjaki s področja svetovanja in psihoterapije. Udeležba bo za starše v celoti brezplačna.

Srečanja vsake skupine, v kateri bo največ 12 udeležencev, bodo vsak teden enkrat po uro in pol. Starši se bodo redno sestajali tri mesece, od septembra do začetka decembra. V skupini bodo pridobili vpogled v možne načine reševanja

stisk, ki so povezane s starševstvom in s težavami v družinskih odnosih ob ločitvi. Okvirne teme skupinskih srečanj bodo obvladovanje vsakdanjega življenja ob ločitvi, občutja otrok in staršev, slabosti in prednosti ločitve, stiske očeta ali mame, ki je »sam ali sama za vse«, sodelovanje pri vzgoji med ločenima staršema ter pasti občutkov krivde. V Celju bosta delovali dve skupini, srečanja pa bodo ob ponedeljkih ali četrtek od 18. ure do 19.30 v prostorih celjske enote Nacionalnega inštituta za javno zdravje, kjer se je možno tudi prijaviti.

ZDRAVILIŠČE LAŠKO
FIZIOTERAPIJA • CENTRUM REKREACIJE • TERAPIJA • SPA

THERMANA
Laško

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPED, REVMAOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

Prejeli smo

Izjava za medije v zadevi Istrabenz

Pošiljam vam pisno izjavo o zadevi Istrabenz, ki teče pred vrhovnim sodiščem.

Za pisno izjavo sem se odločil, ker pravosodje nekaterim medijem, ki so izrazili željo po osebnem stiku z menoj, tega ne dovoli. Kakšni so razlogi, ne vem, posebej je to nerazumljivo, ker spremljenim Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij to pravico celo izrecno podeljuje zapornikom in jo je mogoče odreči le iz točno določenih razlogov, v mojem primeru bi prišlo v poštev le varovanje javnih interesov.

V zvezi z nedavno odločitvijo vrhovnega sodišča v zadevi Istrabenz, ko je iz zapora »spustilo« dva obsojenca, medtem ko je dva pustilo v njem, lahko le rečem, da je absurdna. Vsi štirje smo bili obsojeni z eno obsodbo, zato tako »cefranje« sodb ne nikakor ni logično. Še posebej ne, ker je »spustilo« obsojenca, ki naj bi domnevno prejela protipravno premoženjsko korist in glavnega obsojenca Igorja Bavčarja, ki je tudi prejel najvišjo kazen. Prav tako je cel konstrukt kaznivih dejanj temeljil na Igorju Bavčarju, ki je bil v tem montiranem procesu glavna »tarča« in ki naj bi mene napeljeval h kaznivemu dejanju, kar pomeni, da potem tudi ni razlogov za moje kaznivo dejanje. O razlogih za tako odločanje oziroma neodločanje vrhovnega sodišča lahko samo ugibamo.

Pričakujem, da bo vrhovno sodišče svojo odločitev sporočilo tudi za druga dva obsojenca, posebej še, ker bo kljub prednostni obravnavi v naslednjih dneh poteklo leto, odkar sem vložil zahtevo za varstvo zakonitosti.

V prilogi vam pošiljam pismo, ki sem ga nedavno poslal predsedniku ustavnega sodišča mag. Miroslavu Mozetiču in se nanaša tudi na to problematiko:

Spoštovani predsednik sodišča!

Po daljšem premisleku sem se odločil, da vam napišem pismo, ker menim, da je vaša funkcija takšna, da vas moram seznaniti z nekaterimi postopki, ki jih izvaja naše pravosodje in so po mojem mnenju nelegitimni ter nikakor ne sodijo v današnji čas. Tudi sam sem žrtev tega pogroma, ki je zelo organiziran, in samo naivnemu opazovalcu se lahko zdi, da je vse naključno. Opažam, da vse poteka po istem ključu, da vse vodi neka »nevidna« roka, vse je režirano tako, da se zdi, da je pač prvostopenjsko kot drugostopenjsko sodišče prepričano na podlagi dokazov. Glede na to, da je po pritožbenem postopku sodba pravnomočna, mora obtoženi v zapor, ki traja vsaj približno leto, preden zadevo obravnava vrhovno sodišče. V Sloveniji se v tem trenutku vodijo povsem politični procesi, ki so povsem enaki tistim iz petdesetih let in imajo povsem enak okvir kot dachauski procesi. Pravo tu nima več pomena, pomembna je samo pravnopolitična hipoteza, da so za vse težave Slovenije krivi tajkuni, vse skupaj pa je podprto z izdatno medijsko propagando.

Kot vam je verjetno znano, sem v zaporu zaradi afere Istrabenz, v kateri sem bil obsojen skupaj z Igorjem Bavčarjem in bratoma Kristjanom in Nastjo Sušinskim. Sam sem bil obsojen za kaznivo dejanje zlorabe položaja, ki naj bi ga storil s tem, da sem hotel pridobiti premoženjsko korist Igorju Bavčarju in Kristjanu Sušinskemu, ki ga takrat sploh nisem poznal, in to naj bi storil na škodo Pivovarne Laško. Na izvršitev tega kaznivega dejanja naj bi me napeljal Igor Bavčar, medtem ko je bil Kristjan Sušinski napeljevanja h kaznivemu dejanju zlorabe oproščen, saj kot sem napisal, se v navedenem obdobju sploh nisva poznala. Za podkrepitev tega kaznivega dejanja me je tožilstvo obtožilo in sodišče obsodilo še skrivanja in ponareditve listin ter

izreklo enotno kazen petih let in desetih mesecev zapor. Višje sodišče je v svoji sodbi ugotovilo, da Pivovarne Laško nisem oškodoval, vendar je sodbo okrožnega sodišča kljub temu potrdilo. Razlogi sodb okrožnega sodišča in sodb višjega sodišča so si v bistvenem delu v nasprotju. Dejstvo je, da me Pivovarna Laško za ta posel nikoli ni odškodninsko tožila, ker izredna revizija, ki jo je naročila uprava družbe, ni ugotovila nepravilnosti, saj sem z navedenim poslom ustvaril družbi Pivovarni Laško za več kot tri milijone evrov dobička. Tudi razlogi za moj naklep so nemalo čudni, saj naj bi hotel pridobiti premoženjsko korist za Igorja Bavčarja in še za nekoga, ki ga nisem poznal, pri tem pa sam nisem nič imel. Listine naj bi skrival v omari svoje tajnice, do omare pa je imelo dostop več zaposlenih. Za listine, ki naj bi jih ponaredil, pa je odvetnik, ki jih je pripravljaval, ves čas trdil, da jih je pripravil on in da je bilo to pravilno, in je še danes tako prepričan.

Pred več kot mesecem je vrhovno sodišče za Igorja Bavčarja in Kristjana Sušinskega, za prejemnika domnevne protipravne premoženjske koristi, sodbo razveljavilo oziroma jo očitno bo, saj so Kristjana Sušinskega izpustili iz zapora, medtem ko Igorju Bavčarju tja ni treba več iti. V zaporu tako ostajava jaz in Nastja Sušinski, ki sva bila v tej zgodbi »pomagača«, saj je bil celoten postopek zrežiran zaradi Igorja Bavčarja, ki je tudi prejel najvišjo enotno kazen. Zavedam se, da je mogoče preuranjeno komentirati neko odločitev vrhovnega sodišča, za katero v danem trenutku sploh še ne vemo, kakšna je, vendar naj mi bo dovoljena vsaj ta ugotovitev, da – če nič drugega – je vse skupaj vsaj nenavadno. Zadeva nima več nobene pravne logike, zdi se, da ta nikogar več ne zanima in da je tudi pravosodje prežeto s politiko in s tistim, kar ji pritiče.

Okrožno sodišče v Ljubljani me je tudi obsodilo za menedžerski prevzem Pivovarne Laško, ki ga je tožilstvo »navleklo« na kaznivo dejanje zlorabe položaja. Tožilstvo me je ob pomanjkanju dokazov obtoževalo obojega, da sem hotel povzročiti škodo ali pridobiti premoženjsko korist, in se je po sedmih mesecih kazenskega procesa, na predzadnji glavni obravnavi, opredelilo, da sem pridobil premoženjsko korist. To je pravzaprav norčevanje iz kazenskega procesa, saj bi moral obtoženec vendarle vedeti, česa je obdolžen, da se lahko brani. Kljub temu da premoženjske koristi ni bilo, da je ni bilo mogoče dokazati, kar je potrjevala tudi pravna ekspertiza EICG iz Maribora, se je sodišče odločilo, da je premoženjska korist obstajala, in sicer v nasprotju s pravno teorijo in sodno prakso. Ob pomanjkanju dokazov sodišče premoženjske koristi tudi ni odvezlo, ker je ni bilo, kar bi sicer v skladu z zakonom moralo storiti. Očitno je bilo preveč bizarno, tako za tožilstvo kot za sodišče, da

bi me obsodilo za namerno oškodovanje podjetij, katerih posredni lastnik sem bil, torej, da sem hotel oškodovati samega sebe. Zavedajoč se invalidnosti postopka, me je sodišče kaznovalo zelo »milo«, saj sem prejel samo štiri leta in tri mesece kazni, kar je dosti manj, kot me je isto sodišče kaznovalo v postopku Istrabenz, čeprav naj bi bila domnevna premoženjska korist več kot trikrat večja. V obeh kazenskih postopkih me je sodišče obsodilo, da sem hotel pridobiti premoženjsko korist, ne zase, ampak za nekoga tretjega.

Iz tega kratkega povzetka obeh mojih kazenskih procesov se da slutiti, da sem žrtev političnega preganjanja. Obakrat sem bil obdolžen po členu kazenskega zakonika o zlorabi položaja, ki ni natančno določljiv, ampak ga je možno po zdajšnji praksi sodišč poljubno »raztegovati« in nekako uloviti »žrtev« v njegove mreže. Vem, da bo pravo na koncu zmagalo, četudi šele na Evropskem sodišču za človekove pravice. To vedo tudi režiserji teh sodnih procesov. Zavedam se tudi, da nisem edini, ki ga preganjajo na takšen način. Pravosodje v teh primerih ne preganja storilcev kaznivih dejanj, ampak določene osebe. Režiserji novodobnih političnih procesov se zavedajo, da lahko na takšen način »držijo« določene moteče ljudi v zaporu, vsaj določen čas, dokler pač sodna inštanca v izrednem pravnem postopku tega ne odpravi. Zato si ne delam utvar tudi glede drugega sodnega postopka, ki čaka na »potrditev«. Na zunaj je videti vse v redu, videti je, da pravosodje deluje, a če pa celotno stvar pogledaš od znotraj, lahko ugotoviš, da gre za brezpravje, da gre pravzaprav za protustavno delovanje. Pri naročenih sodbah niso problem samo naročniki, ampak predvsem izvajalci, ki dokazujejo, da je stopnja neodvisnosti našega sodstva zelo nizka, kar so nedavno ugotovile tudi evropske inštitucije.

Spoštovani predsednik, zavedam se, da je to, kar sem vam predstavil v tem pismu, moj pogled in moje občutke, vendar sem se trudil, da bi zadevo čimbolj objektiviziral. Verjamem pa, da tudi vi spremljate aktualno dogajanje v pravosodju, čeprav vem, da nimate na tem področju nobenih pristojnosti. Zadeva je, ne samo po mojem mnenju, eskalirala v takšni širini, da to pomeni tudi neustavna dejanja organov te države. Na vsaka neustavna ravnanja, še posebej pravosodnih organov, pa bi po mojem mnenju moralo biti občutljivo tudi ustavno sodišče.

S spoštovanjem!

BOŠKO ŠROT

Vprašanje županu turistične občine

Majhna občina Dobrna je turistična občina. V njej živijo prijazni in dobri ljudje. V ta predel prelepe Slovenije radi prihajajo domači in tuji gostje oziroma turisti. Pridejo tudi na zdravljenje in uživajo

PRIDRUŽITE SE NAM ...

v soboto, 29. avgusta 2015, med 10. in 12. uro na MUZEJSKEM MOZAIKU.

Program:

od 10.00 do 12.00 – Oživitve ulice obrtnikov in muzejske lekarne. Prisotni bodo vsi demonstratorji.

ob 11.00 – Sprehod s Pelikanom – od muzeja do ateljeja. V družbi fotografa se bomo sprehodili do Razlagove ulice, kjer se boste lahko fotografirali.

Prijazno vabljeni v našo družbo.

Več info na: www.muzej-nz-ce.si, e: info@mnzc.si

mnzc
muzej novejšezgodovine | celje

v naravi. Sprehajalne poti jih vodijo tudi proti soteski Hudčev graben ter nadalje proti Paškemu Kozjaku. Nekateri gostje oziroma turisti v Ticu pridobijo tudi razne turistične pripomočke, kot sta knjižica Turistični vodnik Dobrne in zemljevid občine Dobrna.

Prav v teh dveh novejših brošurah (izdanih novembra 2013 in avgusta 2014) je »izpuščena« kulturna dediščina, t. i. Pravnarjev mlin, ki se nahaja ob potoku Dobrnica. V odloku o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena (Ur. List RS, št. 75-3226/2006 in 7/2010) je v 1. členu zapisano: »Pravnarjev mlin, Klanc 59 (EŠD 23692)«. V 2. členu istega odloka je med drugim navedeno: »Stavba, v kateri je bil nekdaj mlin, je pomembna zaradi svoje arhitekturne zasnove in etnološkega izročila nekdanjega načina gospodarjenja. Je še eden redkih ohranjenih mlinov, ki so se v preteklosti nizali ob Dobrnici.«

Župana Martina Brecla sprašujem, kaj je »razlog«, da na novem zemljevidu občine Dobrna in v turističnem vodniku Dobrne ni več označene oziroma omenjene kulturne dediščine – Pravnar-

jevega mlina, ki se nahaja na meji Parož-Zavrh-Klanc.

Podobno vprašanje sem vam že pisno postavil januarja 2015, na katerega se niste odzvali niti po pisni urgenci v zvezi z navedenim vprašanjem. Na zastavljeno vprašanje nisem dobil zadovoljivega odgovora niti od občinskega sveta, ki se je z mojim dopisom seznanil na 7. redni seji 14. julija 2015. Vljudno vas želim opozoriti: če se na to javno vprašanje ne boste odzvali, bom Turistični zvezi Slovenije predlagal, da vsem občinskim uradnikom turistične občine Dobrna podeli kakšno metlo ali bodečo nežo.

JURIJ CVIKL,
Celje

**male živali
VELIKE LJUBEZNI**

**Vsak torek ob 12:15
na Radiu Celje**
avtor: Luka Žerjav

Če imate težave in ne veste, kam bi se obrnili, lahko pokličete številko našega Modrega telefona 031/569-581, vsak dan med 10. in 17. uro. Svoja vprašanja za Modri telefon lahko med ponedeljkom in petkom zastavite tudi po telefonu 42-25-158.

**zvočne slike
kulture**
Kalejdoskop
VSAK ČETRTEK OB 14.10 IN 19.15 **radio celje**
www.radiocelje.com 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

astro center
vedeževanje in astrologija
090 77 77

Z vami v živo tudi na vaši najljubši televiziji
ARENA
RTS
SPONKATV
VESELJAK

Brez klica na 090!
POKLIČITE ZDAJ IN IZVEJTE SVOJO PRIHODNOST
Zakupite minute in se z vedeževalkami pogovarjajte ceneje.

070 44 44 22

Srečanje v moji domovini

Kulturno društvo Slovenija Stuttgart, ki že trinajst let združuje Slovence iz Stuttgarta in okolice, je letos priredilo srečanje v domovini v Laškem. Tovrstna srečanja prireja vsako leto v drugem kraju Slovenije.

Letošnjo organizacijo je prevzel predsednik društva Slovenski muzikanti iz Sindelfingna Miha Medved, ki je sicer domačin z Lahomnega. Najprej je bila maša v cerkvi sv. Martina v Laškem, nato je sledil ogled Pivovarne Laško in druženje članov, ki ga je popestril bogat kulturni program. Srečanja so se udeležili zdomci in tisti, ki so se že vrnili v Slovenijo. Z domačini za en dan postanejo ena velika družina.

Društvo si že od začetka prizadeva povezovati slovenstvo z namenom, da ohranimo in obranimo čut za slovenski jezik in kulturno izročilo, slovenski duh in narodno samozavest ter da okrepimo in utrdimo čut za slovensko državnost. Nek gospod je na enem od srečanj s solzami v očeh strmel zaradi tolikšne prisrčnosti in domačnosti: »Nihče ne vpraša, ali si Štajerec, Gorenjec, Primorec ali Dolenjec, vsi smo Slovenci. Ko bi se tudi v matični domovini dogajalo kaj takega.«

KAROLINA ŠTUHEC – MEGLIČ
KD Slovenija Stuttgart

Udeleženci srečanja med mašo v cerkvi sv. Martina

V ozadju Japonec Takanori Kajiya, 12. soke, vodja seminarja, Filip Razga, vodja veščine za Slovaško in Češko in Dani Vombek

Mečevalci na seminarju

V Grižah je bil med 8. in 12. avgustom mednarodni seminar o veščini japonskega mečevanja, imenovani Hyoho Niten Ichi Ryu.

Seminar je vodil Takanori Kajiya z Japonske, ki je 12. naslednik legendarnega japonskega mečevalca Miyamota Musashija. Takanori Kajiya, 12. soke, uživa neizmerno spoštovanje na Japonskem, saj se mu povsod, kamor pride, v znak

spoštovanja klanjajo (Miyamoto Musashi je namreč ena najbolj znanih zgodovinskih oseb na Japonskem).

Seminarja se je udeležilo 46 učencev iz 13 držav: Finske, Nizozemske, Anglije, Irske, Francije, Italije, Nemčije, Avstrije, Slovaške, Češke, Madžarske, Hrvaške in Slovenije.

Vadba je bila dopoldne tri ure v OŠ Griže in popoldne tri ure v letnem gledališču Lim-

berk. Kljub temu da je bilo popoldne vsak dan več kot 30 stopinj Celzija, udeležencev vročina ni pretirano motila.

Vsi udeleženci (z redkimi izjemami) so bili tokrat prvič v Sloveniji. Bili so navdušeni nad pokrajino, hrano in prijaznostjo ljudi (v sklop seminarja se je namreč občasno vključila skoraj cela vas Griže, na čelu s KS Griže).

V OŠ Griže, kjer je bila dopoldanska vadba, sem pri-

pravil dekoracijo, vezano na Japonsko. Zraven mini japonskega vrta smo postavili tudi sveta japonska vrata »torii«, drevesa, značilna za Japonsko (japonski javor, kamelija, bambus ...). Poseben pečat pa je dal 250 kg težak kamen, okoli katerega je bila zavezana vrv s puščicami iz riževega papirja (značilnost shinto religije na Japonskem).

Kensei klub Griže bo začel 8. septembra ob 18. uri v OŠ Griže izvajati vadbo japonskega mečevanja za začetnike.

DANI VOMBEK

KYLEO
The weed twister

HERBICID
Vodotopni koncentrat (SL).
Vsebuje:
2,4-D, 160 g/l + Glifosat, 240 g/l
Pakiranje: 1 l, 20 l

**TOTALNI
HERBICID
za zatiranje
plevela**

Odpihne ves plevel!

www.cinkarna.si

- ▶ PRVI PRAVI TOTALNI HERBICID
- ▶ Odlična kombinacija dveh dopolnjujočih se aktivnih snovi: **2,4-D in glifosat**
- ▶ 2,4-D kot partner omogoča nižjo koncentracijo glifosata ob višji učinkovitosti
- ▶ **DVOJNA MOČ PROTI PLEVELOM** - vidno hitrejši in močnejše delovanje na travne in širokolistne plevela – tudi tiste, ki se težje zatirajo, **preslica, slak, regačica, poprovnik, robide, vrbovci, trpotci, krvomočnice, ptičja dresen, pijavčnice, madronščice.**
- ▶ Odmerek uporabe 3 -5 l, odvisno od zapleveljenosti, do 7 dni pred setvijo
- ▶ Uporaba na strniščih in pomladi pred setvijo ter v sadovnjakih in na neketijskih površinah

Živahno na Grilovi domačiji

V starem vinogradu Grilove domačije v Lipju pri Velenju so opravili dela na trti, za katero skrbijo domači vinogradniki iz Vinske Gore, člani Društva vinogradnikov Šmartno ob Paki.

Grilova domačija je v eko muzej urejena viničarija, ob kateri so tudi zeliščni in zelenjavni vrt, sadovnjak, čebelnjak, njiva z nedavno posejano avtohtono sorto ajde in vinograd. Tega so k

življenju obudili lani in že lansko jesen je Muzej Velenje, pod okriljem katerega eko muzej deluje, pripravil tudi odmevno prireditev – prvo javno trgatve na Grilovi domačiji. Velenjski muzealci tudi za to jesen napovedujejo zanimivo dogajanje ob trgatvi grozdja s starih avtohtonih trt in ob žetju letos prvič posejane ajde. Pri skrbi za urejenost domačije in njene okolice, ki želi biti zanimiva za obiskovalce tudi

zaradi predstavitev tradicionalnih kmečkih opravil, Muzej Velenje tesno sodeluje s Turistično zvezo Velenje, z Univerzo za III. življenjsko obdobje Velenje, Društvom zeliščarjev Velenje, s Čebelarškim društvom Frana Mlinška Velenje, fundacijo Sadni gozd Ljudske univerze Velenje in z nekaterimi drugimi društvi ter organizacijami predvsem z območja Vinske Gore.

JOŽE KRAJNC

AGRO NASVETI:
031 504 512 (Nande Osojnik)
051 367 008 (Vili Kurnik)

CC CINKARNA
Zastopa in prodaja za Slovenijo.

Nufarm

Iz Kanade prinesle zlato

V soboto, 15. avgusta, sta se Eva Mlakar s Franko-lovega in Nuša Detiček iz Slovenske Bistrice v spremstvu trenerke Nastje Keršič vrnili iz Kanade, kjer sta se udeležili svetovnega pokala v twirlingu. S seboj sta prinesli zlato medaljo.

Nuša in Eva trenirata v Twirling in mažoretne klube Pet elementov v Slovenski Bistrici. Kot vsako leto je bilo tudi letos državno prvenstvo, ki ga organizira Mažoretna in twirling zveza Slovenije. Bilo je aprila v Mariboru. Na podlagi rezultatov, ki so jih tekmovalci dosegli, so se nekateri uvrstili tudi na evropsko prvenstvo, ki je bilo julija v

Mariboru, in tudi na svetovni pokal WBTF (World Baton Twirling Federation), ki je bil letos od 5. do 9. avgusta v Kanadi – v Abbotsfordu. Svetovnega pokala se je udeležilo 12 slovenskih tekmovalcev v spremstvu trenerjev in vodstva Mažoretne in twirling zveze Slovenije. Tekmovali so v solu, solo dve palici in artistictwirl kategorijah. Na tekmovanju je sodelovalo 14 držav.

Eva Mlakar je bila v kategoriji solo A junior peta od skupno 22 tekmovalcev. Nuša Detiček je bila v kategoriji solo B junior osma od skupno 29 tekmovalcev. Eva in Nuša sta v kategoriji artistic par B

junior osvojili zlato medaljo od skupaj 14 parov.

Zaradi teh izjemnih dosežkov so ekipi starši, prijatelji in znanci pripravili presenečenje – sprejem, ki je bil v soboto, 15. avgusta, v Slovenski Bistrici – kamor so dekleta pripotovala po naporni poti. Zbralo se je približno 80 ljudi. Ob prihodu se je zaslíhal glas harmonike. Sledile so številne čestitke in zahvale in na koncu zdravica. Druženje se je nadaljevalo ob prijetni glasbi, kramljanju in okušanju dobrot, ki so jih pripravili domači.

Eva Mlakar se je udeležila tudi evropskega prvenstva v twirlingu – Eurotwirl 2015

(European championship), ki je bilo letos od 6. do 12. julija v Mariboru. Tekmovala je v kategoriji freestyle junior v konkurenci 47 tekmovalk. Uvrstila se je v polfinale na 13. mesto, vendar tekmovala žal zaradi bolezni ni mogla nadaljevati.

Da bi uspeli, moramo biti pripravljeni zgrabiti priložnost, ki se pojavi. Zapomniti si moramo, da se štiri stvari nikoli ne vrnejo: izgovorjena beseda, izstreljena puščica, življenje, ki je minilo, in zamujena priložnost. Nastja, Eva in Nuša! Dokazale ste, da vam je uspelo zgrabiti priložnost ob pravem času.

MK

Eva Mlakar in Nuša Detiček s trenerko Nastjo Keršič

S koreninami na Mastnakovi domačiji

Ker so takšne priložnosti redke, so v spominu toliko bolj čislane in nepozabne. Letošnje leto bo Mastnakovim z Lokarij ostalo še posebej v spominu, saj so ga obogatili z družinskim srečanjem na domačiji, kjer ima korenine zdaj že tretja generacija že dolgo razseljene, a kljub temu globoko povezane družine.

Pri Zajčevih, kot se domačiji reče po domače, se je najprej rodila Trezika, za njo je prišel brat Jože, nazadnje še Silva in Marica. Vsak od njih ima po dva otroke, v naslednji generaciji pa so že bolj številni. Kot pravijo, sta najbolj pridna Jožetova hči Jelka s tremi potomci in sin Ivan, ki je ponosen oče petih otrok. Jožetova veja ohranja priimek in gospo-

dari na domu. Trezika se je poročila v Laško vas pri Štorah, kjer sta z možem prav tako gospodarila na kmetiji, Silva je velik del kariere posvetila šolstvu kot učiteljica matematike, kasneje pa sta z možem ustvarila eno večjih šentjurskih podjetij – trgovsko verigo Kea. Marica se je omožila v gostilno Bohorč, kjer je že dolga leta srce in duša družinskega gostoljubja. Osem bratrancev Mastnakove rodbine in njihovih otrok tako ali drugače nadaljuje družinsko tradicijo. Prisrčne vezi krepijo tudi na srečanjih, kakršno je bilo letošnje. Bilo je veliko smeha, zabave, druženja, spominkega fotografiranja in za konec seveda obljuba, da se bodo kmalu spet dobili.

STO
Foto: osebni arhiv

DARILO ZA NAROČNIKE

Prednosti posod TO GO:

Moderno oblikovanje, izjemno kakovosten material brez BPA, 100 % zrakotesnost, srajčka iz kakovostnega neoprena, obdrži temperaturo do 3 ure, enostavno shranjevanje hrane, ergonomičen način zapiranja, hitro čiščenje (pomivanje v pomivalnem stroju), velikost prilagojena priporočilu nutricionistov ...

www.zdravo-kosilo.si

Prodajna mesta:

Celje – Danstudio Celje, Teharska cesta 4 in vse trgovine Tuš po Sloveniji.

novi tednik

www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radiu Celje.

Posoda TO GO – za sendvič

Posoda TO GO – steklenička

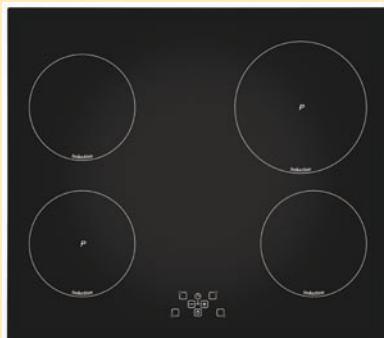
Posoda TO GO – za kosilo

Posoda TO GO – za solato

Med vsemi naročniki, tako tistimi, ki ste nam zvesti že vrsto let, kot tistimi, ki se nam boste pridružili do konca leta, bomo ob novem letu izžrebali prejemnika čudovite nagrade:

vgradne indukcijske plošče Simfer 6040 DEISP

Indukcijska plošča Simfer s 5-letno garancijo vam nudi 4 indukcijske kuhalne površine: 2 x Ø 16 cm, 1 x Ø 16 cm, s Power Boost funkcijo in 1 x Ø 20 cm s Power Boost funkcijo. Ploščo upravljate na dotik, ima programsko uro/timer ter pokazatelja preostanka toplote. Plošča vam omogoča kakovostno in hitro kuhanje. K plošči pa lahko izberete svoj set gospodinjskih aparatov na www.simfer.si

simfer

NAROČILNICA

☐ Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem posodo TO GO 1 oz. TO GO 2.

☐ Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem posodo TO GO 3 oz. TO GO 4.

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Dnevnik mlade vrtnarke

Buče in bučke

Eno je zelenjavo pridelati, drugo pa pravočasno porabiti in poskrbeti, da pridelek ne gre v nič. Dilema ni tako neumestna, kot se kakšnemu balkonskemu vrtičkarju ta trenutek zdi. Vzemimo samo bučke. Kadarkoli jih zagledam na polici v trgovini, se mi zraven v trenutku porodi tudi ideja, kako bi jih bilo mogoče uporabiti. Ko na mojih gredicah sredi zelenja dobesedno izbruhnemo v vseh oblikah in barvah, pa navdušenje nekoliko pojenja. Resignirana misel »a bomo zdaj samo še buče jedli« mi kar nekako vzame kuharski polet.

Da mi vedno znova uidejo in prerastejo optimalne mere, verjetno sploh ni treba omenjati. Ja, iz buč je mogoče narediti praktično karkoli, mi Google potrdi vsakič, ko besedo vtipkam v iskalno vrstico. In ob poplavi vse tiste eksotike me ob pol ure časa, v tolikšnem času namreč moja družina pričakuje obrok na mizi, tudi iskanje primerne recepta hitro mine. Tako se zdaj držim nekaj preverjenih smeri, ki jih je seveda mogoče tako ali drugače dopolnjevati. Enostavno in še vedno dovolj pestro, da bučna sezona popolnoma ne zamori družinskega jedilnika.

Hladna predjed ali neškodljiv prigrizek v hladilniku je solata iz popečenih bučk z veliko česna, peteršilja in nekaj kapljicami olivnega olja. Malo bolj pregrešne so ocvrte bučke z drobtinami ali brez. Ker jih imajo radi celo otroci, je to verjetno še najbolj sprejemljiva oblika cvrtja. V omaki s pire krompirjem so naravnost idealne, ker lahko porabim tudi tiste prevelike za karkoli drugega. S posebnim rezalnikom se da narediti odlične presne veganske rezance, ampak tako daleč še nisem. Polpeti iz naribanih bučk, parmezana, kakšnega jajca in še česa so v kombinaciji s skledo solate vedno hitro in okusno kosilo, nad katerim se nihče pretirano ne pritožuje. Pri nas pa kljub ne pretiranim navdušencem nad zelenjavo zmaga francoska tradicionalna jed ratatouille (ratatuj). Poletno zelenjavo – jajčevce, bučke, paradižnik in papriko – popražimo na čebuli, jo začnimo, potem pa v ognjevarni posodi potreseno s sirom spečemo v pečici. Nesmrtno slavo tej enostavni jedi je prinesel podganček Remi iz risanke Ratatouille. Kulinarika z domačega vrta, zapakirana v prvovrstno družinsko zabavo.

Kaj hočemo, če nam gledajo iz ušes. Je pač sezona bučk.

Skrbno odbrana in posušena zelišča pri Kalanovih.

Shranjujemo zelišča

Da bomo zdravilne učinkovine uporabljali tudi pozimi

Če želimo, da bodo zelišča opravljala svojo funkcijo, se pravi, da bodo delovala res zdravilno, je treba upoštevati nekaj osnovnih napotkov, ki nam jih je posredoval **Milan**

Kalan z Zeliščne kmetije Kalan.

Ustrezno nabiranje

Zelišča nabiramo stran od prometnih povezav, v čim

bolj čistem okolju. Pri tem pazimo, da rastline ne izpulimo s koreninami vred in da nabiramo čim bolj zdrave, lepe in nepoškodovane. »Rastline morajo biti tehnološko zrele. To pomeni, da dosežejo najvišjo stopnjo zdravilne učinkovitosti v posameznem ravnem obdobju. Nabiramo jih v zračne košare. Ko pridemo domov, jih je treba čim prej posušiti. Pred tem jih še enkrat pazljivo odberemo, da listi niso preluknjani, natrgani ali napol odpadli, ker so takšni že končali svoje življenjsko obdobje,« svetuje Kalan.

Sušimo lahko tudi v majhnem stanovanju

Pomembno je, da zelišča posušimo v celoti. »Nikakor jih ne režemo ali trgamo li-

stov s stebelc. Posušimo jih v čim manjših šopkih in obesimo tja, kjer je več prepiha in kjer je bolj enakomerna temperatura,« pravi Kalan. Če rastlino za sušenje prej razrežemo ali ji trgamo liste, ne bo ohranila zdravilnih učinkovin. Kasneje, ko je stebelce

suho, je tudi lažje osmukati listke za shranjevanje.

Zelišča za lastno uporabo lahko sušimo tudi v stanovanju v bloku, pravi Kalan, ki je pred ustanovitvijo zeliščne kmetije tudi sam tako delal. »Ustrezno velik lesen okvir nam lahko izdelata mizar ali pa si ga iz lesene zabojčke naredimo sami. Na okvir pritrdimo mrežo, to je lahko tudi komarnik, na vrh pa papir, ki bo naša zelišča varoval pred umazanijo in prahom. Tako bo preprih od spodaj in z vrha. Poskrbimo samo še za stalno temperaturo in uspeli bomo primerno posušiti rastline,« svetuje Kalan.

Pazljivo s čajnimi mešanicami

Kalan odsvetuje, da bi sami izdelovali čajne mešanice: »Sam se že več kot 40 let ukvarjam z zelišči in si upam mešati samo šest različnih mešanic. Teh ni tako preprosto narediti,« pripoveduje Kalan, ki poudarja, da se te mešanice delajo, da se stopnjuje učinkovanje zdravilnih učinkovin. »Pri nepravilnem izboru zelišč se lahko sprosti delovanje strupenih učinkovin,« svari Kalan.

Prav tako odsvetuje domače izdelovanje tinktur, ker premalo poznamo delovanje učinkovin, ki so v vsaki rastlini: »Vedeti moramo, kje so učinkovine topne in kako prehajajo v telo. Če tega ne poznamo, je bolj enostavno in manj nevarno pripraviti čaj.«

MRL, foto: SHERPA

Setveni koledar

27. ČE	korenina
28. PE	korenina
29. SO	cvet
30. NE	-----
31. PO	list do 11. ure in nato od 15. ure
1. TO	list do 17. ure
2. SR	list do 10. ure, od 11. ure plod

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priročnika Marije Thun za leto 2015, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzenec, tel.: 01/754 07 43.

NAJLEPŠE BALKONSKO CVETJE

Družina Rezek, Laško

Nagradni natečaj

Uredništvo Novega tednika izbira najlepšo letošnjo zasaditev balkonskega cvetja.

Sodelujete lahko vsi, ki imate takšno zasaditev na oknu, balkonu ali v posodi.

Vsak teden bomo v uredništvu izbrali »zasaditev tedna« in jo objavili skupaj z vašim imenom. Fotografije nam pošljite **do vključno 25. septembra** na elektronski naslov: tednik@nt-rc.si ali po pošti na:

Uredništvo Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje.

Zmagovalno zasaditev bomo razglasili in nagradili **1. oktobra**. Vabljeni k sodelovanju!

Slalom med količki – pri nekaterih je šlo malo počasneje, a najhitrejši bi se povsem enakovredno kosali z alpskimi smučarji, tako spretno so »odbijali« količke.

Psu ni treba, a hoče in uživa

Agility – športna kinološka disciplina, primerna za vodnike in kužke, ki radi uživajo

Odgovorni lastniki psov – še preden pripeljejo štirinožca domov – zavedajo, da jih z novim družinskim članom čaka tudi veliko dela. Najprej je treba poskrbeti za njegovo osnovno vzgojo, zatem mu je treba posvečati dovolj časa, se z njim ukvarjati in ni lepšega, če ti trenutki minevajo tako, da uživata oba. Kot pravi predsednik Kinološkega društva Celje Janko Šopar, je agility športna kinološka disciplina, ki to zagotavlja. Primeren je za vse – pri psih ni pomembna pasma, pri lastnikih pa je pomembno le to, da so člani enega od društev, vključenih v Kinološko zvezo Slovenije, a še to le v primeru, če se s svojimi kužki udeležujejo tekmovanj.

Eno takšnih, ki šteje za državno prvenstvo, je bilo minulo soboto na poligonu celjskega društva v Lokrovcu. Sicer prostorno parkirišče je bilo zapolnjeno do zadnjega kotička, ob pasjeljubcih iz vse Slovenije se je zbrala tudi množica domačih radovednežev. »Toliko prijaznih in sproščenih ljudi že dolgo nisem videl. Živali so res en velik »stres eliminator«,« je dejal eden od njih in težko bi našli koga, ki se z njim ne bi strinjal. In kljub temu da je bilo psov različnih pasem res veliko, je čas med 9. in 14. uro minil brez pasjega renčanja, nikakor pa ne brez zadovoljnega bevskanja.

Veselite se gibanja

»Agility je idealna aktivnost za človeka in psa, je veselje do gibanja in tesnega stika s psom. V celoti je prilagojen naravnemu gibanju psa,« pravi Šopar in dodaja, da so tako zasnovane tudi ovire, ki so nameščene v parkurju. Sodnik za vsako tekmovalno kategorijo določi zaporedje ovir. Te so slalom med koli-

ki, gugalnica, palisada, ovira v obliki črke a, tunel in seveda še skoki čez oviro, skozi obroč in v daljino. Glede na to, da gre za tekmovanje, je seveda pomembno še to, da kuža z vodnikom v čim krajšem času s čim manj napakami premeta celotno progo (idealno je seveda, da ne stori nobene). Vodnik teče s psom mimo zaporedno postavljenih ovir in z različnimi slišnimi ter vidnimi ukazi usmerja oziroma vodi psa tako, da kar najbolj natančno in hitro premaguje ovire. Sodnik za vsako kategorijo določi drugačno zaporedje ovir. Sicer pa so psi razdeljeni v tri osnovne kategorije – na majhne, srednje in velike pse. Znotraj posamezne kategorije so razvrščeni še v tri zahtevnostne skupine. »Par lahko iz A1 v A2 napreduje ob treh tekih brez napak, iz A2 v A3 s prav tako tremi »čistimi teki«, a z uvrstitvami med prve tri na posamezni tekmi,« pojasnjuje Daša Zakotnik iz Ljubljane, ki nastopa za celjski klub, že več kot poldrugo desetletje pa tudi vodi treninge agilityja. V Sloveniji je letno dvanajst tekem za državno prvenstvo, tekmovalna sezona traja od marca ali aprila in do konca oktobra. Tekmovalci se sami odločijo, katerih tekem se bodo udeležili, a kot pravi Zakotnikova, si je vmes dobro vzeti tudi malo počitka.

Potem ko pasji mladički opravijo tečaje osnovne socializacije in poslušnosti, jih lastniki lahko vključijo v treninge agilityja. Priporočljivo je, da se pravi treningi začnejo, ko kuža dopolni eno leto, vsekakor pa se vodnik na zabaven način z njim lahko uči trike, ki bodo paru prav prišli v agilityju tudi že prej, prav tako v tečaju trikci. V Kinološkem društvu Celje se bodo tečaji začeli septembra.

Dokler je užitek

Ker agility hkrati predstavlja rekreacijo in zabavo, a tudi tekmovanje in druženje, ni naključje, da se s to disciplino ukvarja vedno več človeško-pasjih parov pri nas in po svetu. V Sloveniji je najstarejša tekmovalka celo že dopolnila 90 let, med tekmovalci pa morda izstopa delež žensk, starih od 50 do 60 let. »Vključeni so lahko vsi kužki, na tekmovalnih pri nas pa lahko sodelujejo vodniki s psi, ki so starejši od 15 mesecev,« pravi Zakotnikova, ki tekmuje z več psi. Njena najstarejša sotekmovalka je dopolnila celo 12 let, a še vedno se vsake tekme neizmerno veseli. »In dokler je tako, dokler v agilityju uživata tako vodnik kot njegov kuža, je to ena najlepših dejavnosti,« pravi in dodaja, da je za tekmovalce vsaj od začetka priporočljiva vadba dvakrat tedensko. Potem se lahko kakšen trening tudi izpusti – a vodnik prav nikoli ne sme pozabiti nagraditi kužka, ko ta svoje naloge dobro opravi. In kot je bilo mogoče videti v Lokrovcu, ti kar enakomerno izbirajo med dvema nagradama: eni so najbolj veseli priboljška, drugi pa ponovne igre.

IVANA STAMEJČIČ

Foto: Grupa A

Daša Zakotnik z eno svojih sotekmovalk. Kot kažejo izkušnje, najhitrejši in najbolj spretni kužki v agilityju prihajajo iz družine britanskih ovčarskih pasem. Spretni so »šeltiji«, še bolj pa border colliji (mejni ovčarji), ki so, kot je v Lokrovcu dejal eden od tekmovalcev, celo tisti »povprečni« hitrejši od večine drugih kužkov.

V parkurju mora kuža preteči tudi gugalnico, pri čemer ni dovolj le, da je hiter in z dovolj ravnotežja, biti mora tudi natančen. Če namreč preskoči eno od barv na gugalni ploskvi, si prisluži kazenske točke.

Tek po palisadi, potem ko je le nekaj trenutkov prej še premagoval poltemo ovinkastega tunela.

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarska bolnica šentjur

V ambulantni se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

www.vb-sentjur.si

DELO NA TERENU!

NOVO!

VETERINARSKA BOLNICA ŠENTJUR NUDI 24 URNO NUJNO VETERINARSKO POMOČ TUDI V ENOTI LJUBLJANA (Glonarjeva 2, Ljubljana)!

Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija

GSM: 041 618 772
Tel.: 03 749 32 10
Fax.: 03 749 32 11
E-mail: veterinarstvo.sentjur@siol.net

novi tednik

radiocelje

**19. september ob 12. uri
na Glavnem trgu v Celju. Vstopnine ni!**

Veliko žrebanje naročnikov Novega tednika:

Kdo vse se bo razvajal v Rimskih termah?

Kdo bo zapel z Modrijani?

Izpolnite kupon oziroma pošljite selfie na Facebook stran Novega tednika in Radia Celje. Fotografija mora vsebovati vsaj nekaj, kar je povezano z Radiem Celje (napis, simbol ...).

Izžrebali bomo 20 nagrajencev, ki bodo lahko na zabavi ob rojstnem dnevu Radia Celje zapeli z Modrijani, njihova fotografija pa bo objavljena v Novem tedniku.

Ime in priimek

Naslov

Telefon

E-pošta

Ste naročnik Novega tednika

☐ da☐ ne

Kupon pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje do 14. septembra.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

ZGODBE
IZ DOMOZNANSKE KAMREHerman Potočnik
Noordung (1892–1929)

O raziskovanju življenja in dela

Za Hermana Potočnika sem se začel zanimati v okviru zasebnega raziskovanja bogate kulturne zgodovine Maribora. Pred petnajstimi leti me je pogosto obiskoval gospod, ki je o njegovem življenju precej vedel, saj je svoje korenine povezoval s Potočnikovo družino po materini strani. Kmalu sem ugotovil, da je resnico želel nekoliko prikrojiti. Potočnikova vez z Mariborom je bila v tej zgodbi omenjena le mimogrede. Prav zaradi tega sem želel priti resnici do dna. Iskanje podatkov o Potočnikovem bivanju v Mariboru, kjer je preživel svoje otroštvo, je bilo skrajno težavno.

Brez razlogov zavajanja so se prvi napačni podatki o Potočnikovem življenju in njegovi družini pojavili že konec 60. let 20. stoletja, ko je bila objavljena serija člankov o njegovem pomenu v zgodovini teorije vesoljskih poletov. Od tlej so se ti podatki prepisovali in prirejali, kasneje pa so se pojavili še nadaljnji, ki želijo namerno, z določenimi interesi, ponarediti resnično Potočnikovo življenjsko zgodbo. V obeh primerih se je t. i. ustna zgodovina navajanja podatkov izkazala za nezanesljivo.

Kot Mariborčan sem zbiranje arhivskih dokumentov o Hermanu Potočniku kmalu začel čutiti kot svoje poslanstvo, saj bi le tako bilo možno iz posameznih drobecv izluščiti in sestaviti resnično življenjsko zgodbo osebnosti, ki je živela mnogo pred svojim časom. V nekaj letih mi je tako uspelo zbrati in obdelati

veliko dokumentov, ki sem jih odkril v številnih ustanovah, predvsem v arhivih v Avstriji, Sloveniji in na Hrvaškem.

Pri zbiranju gradiva in raziskovanju Potočnikovega življenja me je ves čas spodbujal dr. Sandi Sitar, velik poznavalec Potočnikovega dela ter urednik prve in druge izdaje prevoda njegove knjige *Problem vožnje po vesolju* in spremne besede v njej.

Na današnji dan, 27. avgusta 1929, je na Dunaju umrl Herman Potočnik Noordung, eden od utemeljiteljev vesoljske tehnike. Rodil se je 22. decembra 1892 v Pulju.

Za knjigo **Herman Potočnik Noordung – Življenjepis v besedi in sliki** (prva izdaja 2013, druga, dopolnjena izdaja 2014) je dr. Sitar prispeval tudi uvodni prispevek. Osrednjemu besedilu v knjigi, Potočnikovem življenjepis, sta dodana še prva prevoda njegovih poljudnoznanstvenih člankov, objavljenih leta 1928 in 1929.

V knjigo se mi je zdelo primerno vključiti tudi prevod

Hermann Noordung
Das Problem der
Befahrung des Weltraums
Der Raketen-Motor

Eine leichtfaßliche Darstellung der größten technischen Zukunftsfrage der Menschheit

Richard Carl Schmidt & Co. / Berlin

Ščitni ovitek z ilustrirano naslovnico prve izdaje Potočnikove knjige *Das Problem der Befahrung des Weltraums der Raketen – motor*, 1929.

prvega dela spominov dr. Gustava Kokoschinegga, ki je bil brat Potočnikove matere. Na mestu, kjer opisuje svoje korenine, povezane z Vitanjem, si bo mogoče ustvariti realno sliko povezanosti tega kraja z življenjem Hermana Potočnika.

Najpomembnejši rezultat mojih prizadevanj pri raziskovanju Potočnikovega življenja je povezan z mojo radoživostjo, ki mi je dolo-

vedovala, da je treba preveriti vsak zapisan podatek. Vsi dosednji zapisi govorijo o tem, da je za Potočnikom ostala le knjiga in da je zabrisana celo sled za mestom njegovega poslednjega počitka. Moja vztrajnost se je obrestovala in me na koncu privedla do lokacije groba, kjer je bil pokopan brez spominske plošče. Pobuda, da Herman Potočnik v doglednem času dobi svoje obeležje, je bila

Naslovnica druge izdaje knjige o Hermanu Potočniku Noordungu avtorja Primoža Premzla, 2014.

Konec lanskega leta je bila ob 122-letnici Potočnikovega rojstva na razstavi v Osrednji knjižnici Celje prvič v Sloveniji na ogled ruska izdaja Potočnikove knjige iz leta 1935, ki velja za prvovrstno rariteto (v svoji zbirki je nima nobena od slovenskih javnih knjižnic).

samoumevna. To se je po obsežnih pripravah s slavnostno postavitvijo zgodilo 11. aprila 2014. Od tega dne se je po skoraj petdesetih letih mogoče Hermanu Potočniku ponovno pokloniti in mu prižgati svečko. Dunajski župan

in deželni glavar dr. Michael Häupl je sočasno spominsku obeležju ob grobu Hermana Potočnika dodelil častno varstvo za čas obstoja pokopališča.

Nadaljevanje prihodnjič ...
Primož Premzl

Kamra
www.kamra.si

Rubriko pripravila
Osrednja knjižnica Celje.

Thich Nhat Hanh: Dotik življenja

Sestanek z življenjem je v sedanjem trenutku

Besede na komaj 142 straneh izjemne knjige, ki je nastala izpod peresa enega najbolj znanih mojstrov zen budizma, bralca potegnejo v svet dojemanja sedanjega trenutka. Ker se ljudje največkrat pehajo za uspehi, dosežki, so pogosto usmerjeni v prihodnost. Na ta način njihova sedanjost vedno mineva v strahu in nevednosti, kaj bo jutri. Na drugi strani pa so ljudje, prežeti s stresom, prizadetostjo zaradi dogodkov v preteklosti. Zanje je čarobnost sedanjega trenutka nevidna, zato je ne občutijo, čeprav kot zapiše avtor: »... nihče ne živi v prihodnosti in v preteklosti, vsak živi samo zdaj in tu«.

Čeprav bi bilo glede na izkušnje in sloves avtorja mogoče pričakovati, da bo velik del knjige posvetil zen meditaciji, napotkov o nači-

nu, trajanju in poteku meditacije ni veliko v knjigi. Je pa zapisano bistvo (ki ni nujno bistvo le za tiste, ki meditirajo, ali za tiste, ki bi želeli z meditacijo doseči notranji mir) – pravilno dihanje.

Enako kot na pomen sedanjega trenutka namreč večina pozablja na to, kakšno je pravzaprav pravilno dihanje. To ohranja navzočnost človeka v danem trenutku, v katerem je, in ne v trenutku, v katerem je bil ali bo. S tem se ustvarjata energija in okolje, v katerem se človek zave sebe in svojega delovanja. Ko pravilnemu dihanju posveti svojo pozornost, se na popolnoma enak način lahko posveti tudi morebitni bolečini, jezi, razdražljivosti, ljubosumnosti. Proti temu se človek ne bi smel nikoli bojevati, ampak bi moral ta ču-

stva sprejeti. »Vaša jeza ste vi sami. Enako velja za vsa čustva,« pravi Thich Nhat Hanh. Bralcu da s tem jasno vedeti, da so vsa njegova doživljanja sveta – on sam. S pravilnim dihanjem, kjer se spremenita način gledanja in dojemanja, se čustva pri človeku preobrazijo. Niso več moteča ali boleča. So le del človeka, ki jih lahko sprejme s sočutjem in z ljubeznijo. Medtem ko svet hrepeni po ljubezni, se hkrati ne zaveda, da jo premore v sebi vsak posameznik in da ni »orožje«, ampak le način življenja, s katerim se lažje sooča z vsakdanjimi skrbmi, težavami in neprijetnostmi. Ljubezen vedno zmaga, če jo posameznik le živi in ji pusti, da iz njegovih globlin privre na dan.

Osredotočenost na sedanji trenutek rodi navzočnost, s

katero človek lahko doživi občutek, da dejansko živi. Avtor na tako preprost način potrdi dejstvo, ki se ga zaveda čedalje več ljudi, ki v tem vsakdanjem tempu uspejo najti svoj mir: bistvo življenja je življenje samo. »Resnična navzočnost je zelo pomembna – tu ste zase in za vse, ki jih imate radi. Kako lahko ljubite, če niste navzoči tu in zdaj, če pa je to osnovni pogoj? Živite s telesom, z umom in dušo. Tu ste, živi. To je čudež,« so besede, ki se še tako razumskega bralca zagotovo dotaknejo.

Nekateri pa so še vedno kot avtomati. So pri kosilu, a so z mislimi daleč stran. Pijejo kavico, a so z mislimi že pri opraviilih naslednjega dne. Malo je takšnih, ki imajo misli usmerjene v svoje početje. Če nekdo pomiva

posodo, pomiva posodo. Če pije kavo, naj pri tem uživa. In pika. Raztresene misli človeka ločijo od sedanjega trenutka, katerega pomen avtor izpostavlja kot rdečo nič na vseh straneh knjige.

Posebno poglavje govori o človekovih zaznavah. Te so namreč pogosto napačne. Kjer je mogoča napaka v zaznavah, je mogoče tudi trpljenje ljudi. »Naučiti se moramo opazovati svoje zaznave, ne da bi se ujeli vanje. Največkrat so napačne, ljudje pa tr-

pijo, ker jim preveč verjamejo. Neka oseba vam sploh ne misli škodovati, vendar ste vi prepričani, da vam želi slabo. Pogledati morate v najgloblji del narave te svoje zaznave in odkriti, kaj v njej je lažno,« uči zenovski mojster.

Ves čas pa je osnova pravilno dihanje. To je po njegovem mnenju most med umom in telesom. Pravilno dihanje vodi v njuno združenje in v celostno doživljanje življenja.

SIMONA ŠOLINIČ

O avtorju:

Thich Nhat Hanh je eden največjih zen mojstrov na svetu. Pri šestnajstih letih je postal budistični menih. Kljub nasprotovanju oblasti je ustanovil gibanje, ki ga je poimenoval angažirani budizem, ustanovil je budistično univerzo in založbo. V svoji veji budizma je združil značilna budistična načela o življenju s sočutjem, z nenasiljem in to vnesel v svoje delovanje v družbi. V Vietnamu je po vojni pomagal zgraditi nove šole, bolnišnice in organiziral kmetijske zadruge. Napisal je tudi knjigi *Resnična ljubezen* in *Čudež pozornosti*

Pozno odkrit pohodniški in kolesarski biser

Namig za izlet: Šmohor nad Laškim

Na pohodu se nam na trenutke ponuja tudi zelo lep panoramski pogled na Laško.

Priljubljeno planinsko točko Šmohor nad Laškim sem odkril precej pozno. Seveda ne v smislu, da ne bi vedel, da obstaja ali kje je, ampak da sem jo začel bolj redno uporabljati za pohodniške ture, izlete, iskanje sprostitve in miru.

Najprej sem Šmohor odkrival v bolj ležerni obliki, kar pomeni, da sem se do planinskega doma na Šmohorju, ki je na nadmorski 784 metrov, pripeljal z avtom. Po okrepčilu v planinskem domu, kjer je vedno dobra ponudba jedače in pijače, sem se še malo sprehodil naokrog. Do bližnje cerkve sv. Mohorja iz 15. stoletja, ki je vsekakor s svojo arhitekturo in zgodovino vredna, da ji namenimo nekaj pozornosti. Prav tako mogočnim stoletnim lipam pred cerkvijo, ki kljubujejo vsem takšnim in drugačnim ujmam, ki jih lahko povzročita narava in življenje. Na poti proti cerkvi in ob njej se ponuja še krasen pogled na okoliške hribe.

Tudi malo nižje od planinskega doma na Šmohorju sem se vedno rad sprehodil, na primer do strelišča, kjer sem bil nekoč kar uspešen pri ciljanju na glinaste golobe.

Končno tudi peš na Šmohor

Po nekaj takšnih ležernih obiskih je bil čas, da Šmohor spoznam še s stališča pohodništva, za katerega sem se pred leti kar precej navdušil. To je bilo septembra 2011 ob tradicionalnem zaključku Zlatorogove transverzale ponosa. Mislim, da je šlo za drugo ali tretjo sezono pohodov na slovenske planinske postojanke v okviru projekta Gremo v hribe. Tisto leto sem bil res kar aktiven, za katerega od pohodov sem uspel navdušiti tudi hčer. Od dvanajstih planinskih točk po Sloveniji sem jih tako osvojil sedem, kar je bilo seveda premalo, da bi se lahko potegoval za naziv častnega ambasadorja transverzale ponosa.

Tudi trta se bo kmalu obarvala.

Tisti, ki so ga osvojili, so bili deležni bogatega presenečenja Pivovarne Laško, kjer so se spomnili tega projekta. Kot ljubitelju laškega piva od mladostnih let mi je bilo za to seveda kar precej žal, a sem zadovoljen tudi s tem, da imam v planinskem dnevniku zapis Gremo v hribe, ki ga skrbno hranim, sedem žigov za sedem vrhov, vključno z zaključnim pohodom na Šmohor.

Transverzala ponosa

Čeprav pozno, sem očitno izbral kar pravo priložnost za prvi pohod na Šmohor, saj je bilo vzdušje tisti dan res prijetno – množica pohodnikov in ob tem še veliko kolesarjev, ki

so takrat, če se ne motim, prvič ob zaključku transverzale ponosa sodelovali pri vzponu na Šmohor. Prepletanje pohodnikov in kolesarjev na delih poti in vrvež, ki so ga oboji ustvarili na travniku pred planinskim domom, sta dajala dogodku še poseben čar.

Podobno kot ob prvomajskih praznovanjih, ob katerih sem si Šmohor tudi kdaj izbral kot točko, kjer sem si lahko privoščil dober golaž, prisluhnil »pleh muziki« in sindikalnemu govoru.

Začel »klasično«

Svoj prvi pohodniški vzpon na Šmohor sem sicer opravil po klasični poti s štartom pri gasil-

skem domu nedaleč od stanovanjskega naselja pri potoku Rečica. Ob njem je tudi cesta, ki vodi proti Šmohorju, pri čemer v Spodnji Rečici pred tovarno Fragmat Tim zavijemo desno in se vzpenjamo proti vrhu.

Po prijetni in ne preveč zahtevni hoji po pretežno gozdnih in travniških poteh, deloma pa tudi po cesti, dosežemo vrh v slabih dveh urah, če imamo hiter korak. Če imamo nekoliko bolj zmeren tempo, potrebujemo še dobre pol ure.

Na začetku letošnje pomladi sta mi sodelavki Tatjana in Teja predstavili tudi pot na Šmohor iz Tremerij, ki je za hojo, vsaj za moj okus, še prijaznejša in traja približno enako dolgo. Sploh me je navdušil del gozdnate poti, ki je pravi balzam za noge, kjer sem navdušeno opazoval prebujanje pomladanskega zelenja.

Še so izzivi

Na Šmohor se je mogoče povzpeti tudi iz Liboj, a ta izziv ostaja za kdaj v prihodnje. Za podrobnejše opise poti predlagam ogled na kateri od spletnih strani, ki jih je precej. Sicer so poti na Šmohor dobro označene, tako z markacijami in rdečimi smerokazi PZS kot z zelenimi, narejenimi za projekt Gremo v hribe. Pri slednjih boste deležni še kakšne koristne misli, da se na primer ne bojte medvedov ali kač.

Še dva osebna izziva ostajata, ko gre za osvajanje Šmohorja: vzpon do planinskega doma s kolesom in morda kdaj tudi z rolkami (skike). Za slednje seveda velja samo navzgor, saj za dol ... pač nisem kamikaze.

Za oba izziva je za sobotno Zlatorogovo transferzalo ponosa še premalo kondicije in dinamita v nogah, a bo zato obojega več morda že prihodnje leto.

ROBERT GORJANC
Foto: RG

Prebujanje letošnje pomladi na gozdni poti iz Tremerij proti Šmohorju

Vmes na poti lahko na kmetiji pohodnik pozdravi ponija in »pokramlja« z njima.

Če se za pohod na Šmohor odločimo jeseni, lahko v gozdu občudujemo čudovite jesenske barve.

Prehrana

Saška T. Ocvirk ni skoraj nikoli lačna. Zato smo še toliko bolj veseli, ko naznani, da bo odšla z novinarskimi kolegi na kosilo. Ker ima rada pestrost, vedno vpraša, če gremo spet v banko, kjer ima prostore ena od celjskih restavracij, ali bi morda kaj novega. **Tatjana Cvirn** je ob tem nazadnje pribila: »Ja, kam bi pa ti šla, na pošto?«

Vsaka po svoje

Simona Šolinič je oznanila: »Včeraj sem bila na jogi v parku.«
Bojana Avguštinčič: »Jaz sem šla pa kar domov na jogi ...«

Po pouku

Ker zadnje zadolžitve urednice **Marjetke Raušl Lesjak** nekateri niso vzeli dovolj resno in so zamujali pri oddajanju tekstov, je zagrozila: »Po pouku boste ostali, nihče ne gre domov, dokler ne bo naredil domače naloge!« Se vidi, da ima šoloobvezne otroke.

ANEKDOTE

Učenec skladatelja Gioachina Rossinija (1792–1868) je prosil učitelja za dovoljenje, da bi mu lahko odigral dve skladbi, ki ju je sam napisal. Potem ko je odigral prvo, mu je Rossini z nasmehom pojasnil: »Druga mi ni več všeč.«

MODROSTI

Obstaja samo en način, da se izogneš kritiki: ne delaj nič, ne govori nič in bodi nihče. (Aristotel)

Ne oziraj se, od kod prihajaš, pač pa glej, kam greš. (Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais)

Spraševali smo vas, kako se imenuje nova stran v časopisu, posvečena vrtu in cvetju. Pravičen odgovor se glasi: Vrtnarimo. Med pravnimi odgovori smo izžrebali kupon naročnika **Marka Drača s Kalobja**, ki mu bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

V tej številki boste našli posebne tematske strani o izobraževanju in aktivnostih otrok. Kako se imenujeta obe prilogi?

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 1. septembra, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

Sto ali deset

Zakonca sta prišla v hotel in ko sta sedela v baru, sta opazila zelo lepo dekle. Mož je rekel: »Res je čedna, škoda, ker je prostitutka.«
»Joj, sram naj te bo, kako lahko za takšno dekle rečeš kaj takega?«
»Če ti pravim, da je prostitutka!«
»Zagotovo ni!«
»No, ti bom dokazal, da je. Skrij se v sobi in jo bom pripeljal.«
Žena res naredi, kot ji naroči mož, se skrije za zaveso in mož res pripelje dekle.
Dekle: »Pri meni se plača vnaprej, to je sto evrov na uro.«
»U, to je pa veliko denarja! Nimam toliko.«
»Koliko pa imaš?«
»Imam deset evrov.«
Prostitutka: »Potem pa ne vem, zakaj si me sploh klical!« Besno odide iz sobe.
Čez nekaj časa se mož in žena spet vrmeta v bar, sedeta in se pogovarjata. Prostitutka pride mimo in pripomni: »No, vidiš, kaj lahko dobiš za deset evrov!«

Moderni pristop

Hči kliče očeta: »Prihajam domov, ker se bom poročila. Pripravi svojo varčevalno knjižico! Zaljubljena sem v fanta, ki je trenutno v tujini. Spoznala sva se na spletni strani za zmenke. Spoprijateljila sva se na Facebooku, veliko se pogovarjava s pomočjo Whatsappa, z Viberjem sva proslavila dva meseca zveze, zasnubil pa me je s pomočjo Skypa. Oče, potrebujem tvoj blagoslov in seveda veliko poroko.«
Oče: »A res? Me veseli. Potem se pa lahko poročita na Twitterju, zabava je na Tangu, otroke kupita prek Amazona in jih plačata s Paypalom. Če se bosta z možem sprla in se boš hotela ločiti, pa ga prodaj na E-bayu.«

Dva konja

Oče je pripeljal sina k znanemu učitelju modrecu. »Ga lahko učiš?« vpraša starca.
»Lahko, ampak ne zastonj.«
»Koliko?«
»50 zlatnikov.«
»To je preveč,« se zgrozi oče. »Za te denar lahko kupim konja.«
»Kupi,« odgovori modrec, »in boš imel dva.«

Govorjenje ne škodi

Upokojenec se pritožuje zdravniku: »Vsi moji prijatelji govorijo o tem, da imajo redno seksualno življenje. Kaj naj naredim?«
»Pa govorite še vi, kdo vam brani!«
Modrosti
Obstaja samo en način, da se izogneš kritiki: ne delaj nič, ne govori nič in bodi nihče. (Aristotel)

167 SUDOKU

					7	6	8	
					5	4	9	
4	1	8						
	6	2	5					
			9	1				
						8		3
1	5			2				
				8			3	
	2						6	9

Specialist

Vedno sem si želel, da bi nekoč neko področje obvladal do potankosti, da bi res bil pravi poznavalec. Kot novinarja me je sčasoma začela preganjati oznaka, ki sem jo nekoč zasledil v stanovski literaturi, in sicer da je večina novinarjev bolj ali manj »univerzalnih nevednežev«, ki morajo poznati številna področja, a pravi poznavalci niso na nobenem ali pa so zgolj na redkih. No, nekaterim to tudi uspeva – roko na srce – na primer dobro plačanim komentatorjem v večjih medijih. Bolj kot to, da imajo nekaj več cvenka v žepu od mene, jim zavidam, da imajo več časa kot drugi, »navadni« novinarji, da se lahko bolj posvetijo temam, ki jih zanimajo.

V otroštvu in času najstništva sem bil navdušen nogometaš in spremljevalec najbolj pomembne postranske stvari na svetu, domišljal sem si, da sem tudi poznavalec. Saj sem vendar kulturne hrvaške Sportske novosti bral že od drugega razreda osnovne šole in zbiral sličice domačih in tujih nogometašev. Zanje sem nekoč celo zamenjal nekaj maminih značk, jasno brez njene vednosti, zaradi česar me je še danes sram in me neskončno peče vest. Kot navijač Brazilije sem poznal polna imena cele prve enajsterice brazilskih nogometašev iz sarijske generacije 1982, z rezervami vred. V njej je bil tudi Arthur Antunes Coimbra Zico, ki je bil nasploh moj idol. Nekaj časa sem res delal tudi kot športni novinar, a žal se je urok univerzalnega nevedništva tudi na tem področju nadaljeval, zato sem krenil še na druga področja.

Po nekaj letih dela po študiju novinarstva – kot sem zapisal, tudi športnega – pa me je zamikalo, da bi spet malo sedel v šolske klopi. Iz razloga, da ne bi postajal še večji univerzalni nevednež, sem se odločil, da bom ob delu poskusil študirati mednarodno pravo. Prav to področje me je vendar najbolj zanimalo v času novinarskega študija in še tako imenitnega profesorja smo imeli – bodočega pomočnika

generalnega sekretarja OZN in predsednika države.

Pri pravu je vendar vse natančno in definirano, a je a in b je b, zato sem mislil, da bi to res lahko poglobil in »bil v tem doma«, kot se temu reče. Če sem znal na pamet polna imena in priimke brazilskih nogometašev, se bom vendar naučil tudi pravniške definicije in izreke rimskega prava.

Prvih nekaj predavanj ob koncu tedna sem se še z navdušenjem udeleževal, potem sem našel vedno kakšen »službeni razlog«, da predavaj v Ljubljani nisem mogel več obiskovati. Ob materiji, ki sem jo poslušal, sem počasi spoznaval, da bom moral biti specialist še za katero drugo področje, ne le za mednarodno pravo ali kaj podobnega. Še dobro, da se mi je rodil otrok in da sem tako imel še najbolj pravi razlog, da sem lahko našel izgovor, da se mi konec tedna ni bilo več treba voziti v Ljubljano.

Približno desetletje kasneje sem se spet vozil v Ljubljano. A ne le ob koncu tedna, ampak kar vsak dan, saj sem v prestolnici dobil novo službo, in sicer kot novinar v velikem sistemu, kjer je bila medijska dejavnost sprva še bolj obrobnegega pomena. Spet sem začutil priložnost, da bi lahko postal pravi specialist, tokrat za novo generacijo komunikacij. Žal se je urok univerzalnega nevedneža kot koloradski hrošč prisesal tudi v to še mlado, a perspektivno gospodarsko panogo.

Naj bo pisalni stroj, naj bo računalnik, naj bo internet, klasični ali mobilni, povsod isto – večni univerzalni nevednež.

No, naposled se mi je vendarle uresničila želja, da bi postal specialist. Postal sem specialist v domačem gospodinjstvu: tisti, ki odlično obvlada sesalec in predvsem odpadke. Družinski člani me pogosto sprašujejo, kam spada kakšen odpadek, ali med plastiko ali mešane komunalne, pri čemer tudi pri bioloških niso vedno povsem prepričani. In jim potem suvereno pojasnim. Opazili so tudi, kako sem temeljit pri skrbi zanje, da jih med drugim redno odnašam in da natančno vem, kakšne vrečke potrebujejo. Tudi kakšne »flyerje« na temo upravljanja z odpadki, ki jih občasno dobimo po pošti, si namreč spravim v osebni fascikel.

Pravijo, da se pravi posel skriva v odpadkih. Morda pa bom od te specializacije še kdaj tudi kaj oprijemljivega imel, razen osebnega samouresničenja.

ODPADKOLOG

REŠITEV SUDOKU 166

7	3	1	4	8	9	5	6	2
4	2	5	3	7	6	8	9	1
6	9	8	2	5	1	7	4	3
2	5	9	7	4	8	1	3	6
3	7	4	1	6	5	9	2	8
1	8	6	9	2	3	4	7	5
8	4	7	5	3	2	6	1	9
5	1	3	6	9	4	2	8	7
9	6	2	8	1	7	3	5	4

Pesniški večer

Celje je bilo pred dnevi spet središče slovenskega pesništva, saj so podelili že 19. Veronikino nagrado za najboljšo pesniško zbirko. Pesmi so predstavili vsi nominiranci in nominiranke, najboljšo zbirko pa je po oceni strokovne žirije napisala Meta Kušar. Na prireditvi so se posebej poklonili visokemu jubileju velikana slovenske poezije Cirila Zlobca. NC, foto: SHERPA

Nuška Drašček je zapela nekaj šansonov in v čast prejemnika zlatnika poezije Gustava Januša tudi prelepo koroško ljudsko pesem.

Od nagrajenca do žiranta bi lahko rekli za Primoža Čučnika. Potem ko je leta 2012 prejel Veronikino nagrado za pesniško zbirko Mikado, je letos sam predsedoval ekipi, ki je morala izbrati nagrajenca. Morda je za kovanje verzov želel navdušiti tudi direktorico Fit medie Vaneso Čanji, ki sicer vsako leto poskrbi za organizacijo celotnega projekta.

Zelenjava, meso ali oboje?

V Šentjurju so imeli pred dnevi dan zelenjave in razstavljen v Vrtnarstvu Valner si je ogledal tudi umetnostni zgodovinar **Aleš Stopar**. Očitno ne sodi v tisti del moške populacije, ki prisega le na slovenskega »kralja živali«, ki lahko namesto njih poje vso zelenjavo. Morda pa je tja le spremljal svojo partnerko **Vilmo** in je zato tako veselo mahal ob odhodu ...

NC, foto: SHERPA

Do gležnjev v mrzlo vodo

Pred leti je bil **Gašper Domjan** fotoreporter v naši medijski hiši, potem je šel iskat nove izzive in očitno jih je našel v naravi oziroma turizmu. V Zgornji Savinjski dolini, tik ob Savinji, je z dvema partnerjema ustanovil poseben kamp, kjer obiskovalci v stiku z naravo doživijo vse njene lepote. Da jih niti ledeno mrzla voda pri tem ne sme posebej motiti, jih s svojim zgledom prepričuje tudi Gašper, ki je pri tem sicer malo stiskal zobe, saj dan ni bil ravno najbolj primeren za čofotanje.

NC, foto: GrupA

Med občinstvom je bil tudi nekdanji prvi mož šentjurske atletike **Vlado Artnak**, ki v svojem domačem kraju za sprostitev in druženje z otroki večkrat izkoristi idilično okolje Slivniškega jezera.

Z Ježkom na Ramni plaži

Ježkovih sto let še vedno navdihuje številne prireditve. Mednje se je prejšnji konec tedna vpisal tudi večer ob Slivniškem jezeru, ko je Kulturno društvo Gorica pri Slivnici s svojo Vokalno skupino Kresnice v goste povabilo vnukinjo legendarnega Frana Milčinskega **Ježka Nano Milčinski**. Prijetno druženje je dalo še en pečat bogatemu programu Šentjurskega poletja.

StO, foto: GrupA

Hudomušno nit v Ježkovem duhu sta na odru pletla glavna organizatorica **Nina Gradič Planko** in **Janez Palčnik** v vlogi Frana Milčinskega Ježka.